Sverre Røed-Larsen (red.)

Fra alarmteknikk til samfunnssikkerhet

Norsk Sikkerhetsforening 40 år 1975–2015

NORSK SIKKERHETSFORENING
NORWEGIAN SOCIETY OF SECURITY & SAFETY

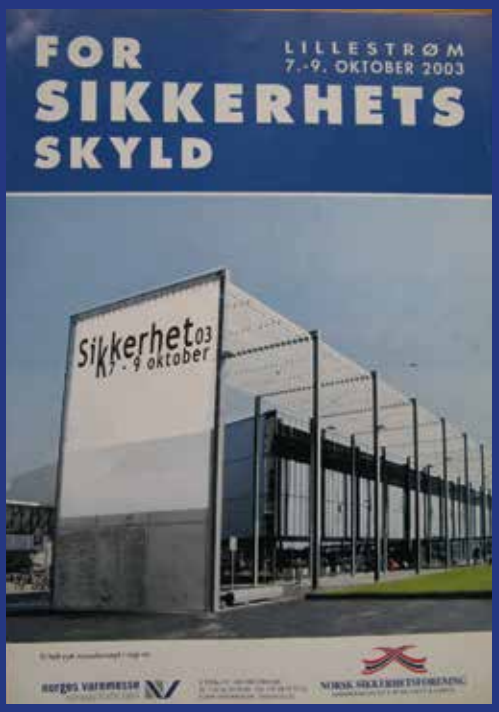

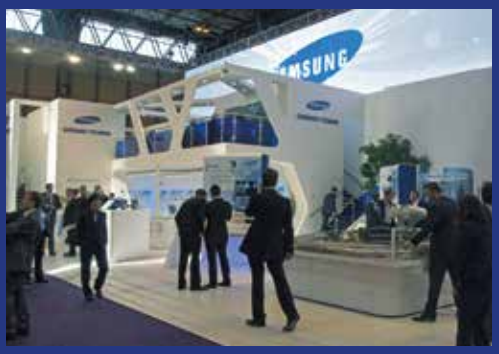

Bildene viser et utvalg av foreningens brosjyrer, messer i inn- og utland, fra sikkerhets-konferanser og andre tilstel-ninger eller artikler.

Sverre Røed-Larsen (red.)

Fra alarmteknikk til samfunnssikkerhet

Norsk Sikkerhetsforening

40 år 1975 – 2015

FRA ALARMTEKNIKK TIL SAMFUNNSSIKKERHET
Copyright © Norsk Sikkerhetsforening og forfatterne
Oslo 2015

Materialet er vernet ut fra åndsverksloven.
Men ut fra ønsket om å fremme den informasjon som denne jubileumsboka inneholder, vil redaksjonsgruppa tillate ikke-kommersiell kopiering, nedlasting, utskriving, gjengivelse og distribusjon av dette materiellet i uendret form – såfremt slik anvendelse ikke kommer i konflikt med andre bidragsytere eller fotografers rettigheter – og under forutsetning av korrekt kildeangivelse. All annen bruk av dette materiale kan bare skje etter skriftlig tillatelse fra redaktøren.

Redaksjonsgruppa eller forlaget er ikke ansvarlig for noen form for tap eller skade som måtte oppstå som følge av bruk av innholdet i denne jubileumsboka.

Boka inneholder mange fotografier, illustrasjoner, faksimiler og lignende.

Vi vil gjerne takke for velvillig og positiv holdning til bruk av bilder:
Siri Therese Sollie, Jan Tveita, Even Rise, Sverre Røed-Larsen,
Johs. Nissen, Baard Fiksdal,

Vi har forsøkt å nå andre aktuelle fotografer, men vi har neppe klart å oppspore alle.
Om det skulle være behov for det, ber vi om at redaksjonen kontaktes.

Redaktør: *Sverre Røed-Larsen*

Redaksjonsgruppe:
Sverre Røed-Larsen, Kjell Erik Hansen, Jan Eddie Tinlund og Bjørn Kallestad*

Design: *Egil Davidsen*
Fagvurdering: *John A. Aslaksby*
Korrektur: *Bjørn Høvik*

ISBN 978-82-300-1285-7

Utgitt i samarbeid med Kolofon Forlag AS

Denne jubileumsboka kan bestilles gratis
fra Norsk Sikkerhetsforening,
Postboks 1005 Sentrum, 0104 OSLO.
Besøksadresse: Oslo Handelsstands Forening,
Karl Johansgate 37 A, 0162 OSLO.
Telefon: 953 38 829.
E-post: birgitte@nosif.no.
Hjemmeside: www.nosif.no

- *Jan Eddie Tinlund deltok aktivt og engasjert i Historiegruppens arbeid inntil han ble sykmeldt.*

Innhold

SAMMEN for et tryggere samfunn 6

Norsk Sikkerhetsforening – fragmenter av foreningens historie 7

Del 1 HISTORIEN 1975-2015

Fra alarmteknikk til samfunnssikkerhet
Norsk Sikkerhetsforening gjennom 40 år 1975–2015 10

1970-tallet: vekst og usikkerhet 10

Ny forening: En sped og forsiktig begynnelse 10
Først et interimsstyre fra høsten 1973 10
Forarbeidet og sonderingene gir resultater – konstituering i 1974 11
13. mai 1975: Norsk Forening for varslings- og alarmteknikk stiftes 12
NIF og OHF som samarbeidspartnere og sekretariat 12
Sekretariatet flyttes fra NIF til OHF fra 1. februar 2001 12

Arbeidet i de første, historisk mørklagte årene (1975–1988) 13
To av NFVAs første satsningsområder: varslingsanlegg og godkjenningsordninger 13
NFVAs og NSF/Nosifs organisasjonsformer 14
Avtaler med INFO-RAMA ANS og med NVL 14
NFVA/NSF/Nosif: medlemmene som foreningens basis 14
Nosifs kjernevirksomhet: Medlemsmøtene 15
Foreningens æresmedlemskap: få og utvalgte 15
Markedsføringsprofilen: logoer 16
NSFs stipendier 16

Spiretid for sikkerhetssektorens nisjesammenslutninger 16
Konsulentselskaper og HMS-sentre 18
Nordiske og andre utenlandske sikkerhetssammenslutninger 18
Fagtidsskrifter spilte en viktig rolle i kommunikasjonen 19

Fra varslings- og alarmteknikk til sikkerhet og HMS 19
Forsøk på lokalt foreningsarbeid 20
Nye former for internt og eksternt, faglig samarbeid:
arbeidsgrupper, utredningsgrupper, faggrupper og nettverksgrupper 20

Sikkerhetsmessenes storhetstid og slutt – fra 1985 til 2007 21
Krisehåndtering og katastrofepsykiatri 21
Ny publikumsrekord i 1997 23
En samlet sikkerhetsbransje gir et tryggere samfunn 23
Sikkerhet '03 – dristig satsning som resulterte i fiasko 24
Messeeventyret er slutt 24

En milepæl: Utgivelsen av Sikkerhetshåndboka 1999-2001 24

Satsing uten resultater? – NSFs Råd 25
Rådet måtte som kriseløsning fungere som styre 25
Kjørereglene mellom styre og råd ble ikke fulgt 26

På vei mot profesjonalisering 1:
Etablering av sikkerhetslederutdannelse 26

På vei mot profesjonalisering 2:
Arbeidet for en sertifiseringsordning for sikkerhetsledere 27

Samarbeid gir resultater: SIKKER VAKT 1999–2011 28

Sikkerhetskonferansene – foreningens viktigste satsning! 29
Messeturer: uavhengige fagreiser – Security Essen og IFSEC 31

NSF og den digitale utfordringen: Nye kontakt- og arbeidsformer 31
Ny president – ny satsning! 32
På vei mot fulldigitalisering 32

Strategisk forankring: Visjon og styringsmål 32

NFVA og Norsk Sikkerhetsforening som samfunnsaktør 33

Sikkerhetsforskningen og behovet for faktabasert kunnskap 33
Forskning på samfunnssikkerhet i Norge, Norden og Europa 33

Samarbeidsbestrebelser over landegrensene 1: Nordisk kontakt 34

Samarbeidsbestrebelser over landegrensene 2: Internasjonal kontakt 35

Nosif – utfordringer og muligheter framover 36
Nytt trusselbilde 36
Det norske og globale sikkerhetsmarkedet 36
Framtida – kan prognoser og scenarioer si oss noe? 37
Noter 38

Del 2 FAGKAPITLER

KONKURRENTENE som ble samarbeidspartnere 42

Veien mot en strategisk forankring
– om utviklingen av visjon, mål og verdier for Nosif 45

Høsten 1973: Et interimstyre ledet av Arnfinn Jenssen blir nedsatt

Mai 1974: Konstituerende møte for den nye foreningen i Oslo

Juli 1974: Tilsluttet NIF (Norske Sivilingeniørers Forening), som også utfører sekretariats-oppgavene fram til 2001.

Mai 1975: Norsk Forening for Varsling- og Alarmteknikk (NFVA) blir offisielt stiftet

1979: "Ordbok for Varslings- og Alarmteknikk" – utgis av Universitetsforlaget

1985: NFVA arrangerer sin første sikkerhetsmesse – Safex (Safe-Sec); en tradisjon som skal pågå helt til 2007 (Safe-Sec '07)

November 1993: NFVA inngår bransjeavtale med Norske Vaktselskapers Landsforening (NVL)

Mai 1994: NFVA skifter navn til Norsk Sikkerhets-forening (NSF)

1999: "Sikker Vakt" etablert som stiftelse

1999: Sikkerhetshåndboka (1999 – 2001) utgis – en milepæl for NSF.

2000: NSF tar sikte på å bli landsdekkende – Avdeling Sør blir opprettet

Oktober 2000: Nosif arrangerer for første gang tur til "Security Essen" i Tyskland.

Sikkerhetsmessene
– fra SAFEX 1985 til SAFE-SEC '07 48

SIKKER VAKT
– vaktbransjens egen godkjenningsnemnd 51

Sikkerhetskonferansene
– Nosifs nye "flaggskip" 54

Godkjenningsordninger:
Svar på teknologisk utvikling og smarte kjeltringer 58

Sertifisering av sikkerhetsledelse 63

Nosif:
Trender i medlemsutvikling og yrkesmessig styresammensetning 67

Nosif
– forenkling gjennom elektronifisering 70

Del 3 VEDLEGG

Vedlegg 1: Presidenter/formenn 1974-2015 74
Vedlegg 2: Styrer og styresammensetning 1974-2015 75
Vedlegg 3: Medlemsutvikling 1974-2015 83
Vedlegg 4: Æresmedlemskap i NSF 84
Vedlegg 5: Medlemsmøtene – Nosifs kjerneaktivitet 85
Vedlegg 6: Lokale medlemsmøter – På vei mot en landsforening 89
Vedlegg 7: Lover og vedtekter – Foreningens styringsregler 90
Vedlegg 8: Litteratur og kilder 92
Vedlegg 9: Personregister 93
Vedlegg 10: Saksregister 94

Del 4 JUBILEUMSGRATULASJONER

2001: NSF går inn i den digitale tidsalder med egen hjemmeside på internett

Mars 2001: Nosif arrangerer foreningens aller første Sikkerhets-konferanse på "Prinsesse Ragnhild" tur-retur Kiel

2004: Første kull på 13 studenter i studiet sikkerhetsledelse starter opp på BI Gjøvik

2005: Årsmøtet tildeler Bjarne J. Brandal foreningens første æresmedlemskap

2008: Kurset i Sikkerhetsledelse flyttes fra BI Gjøvik til BI Stavanger

Juni 2008: Nosif-rapport om Sertifisering av sikkerhetsledere

2009: Årsmøtet i Norsk Sikkerhetsforening ved-tar Nosif som kortform framfor NSF

Februar 2009: En egen Sertifiserings-komite nedsettes ledet av Nosif

2010: Nosifs første strategiske plattform 2010 – 2014 vedtas

Mai 2011: Nosif arrangerer tur til sikkerhetsmessen "IFSEC" i Birmingham for første gang

2015: På årsmøtet utnevnes Arnfinn Jenssen, Ørjan Steen og Jan Eddie Tinlund til æres-medlemmer

2015: 40-års jubileum

SAMMEN
for et tryggere samfunn

Hvilken betydning har etableringen av Norsk Sikkerhetsforening og foreningens arbeid gjennom 40 år hatt for sikkerhetsaktørene, sikkerhetskulturen og for sikkerhetstiltak i det norske samfunnet? Det vi kan være sikre på er at foreningen har bidratt til økt sikkerhetskompetanse og økt forståelse for behovet for felles normer, standarder og regler. Gjennom faglige innspill og dialog har vi bidratt til innføring av relevante og forbedrede sikkerhetstiltak for offentlig og privat virksomhet. Foreningen har videre bidratt til å formalisere en utdannelse innenfor sikkerhetsledelse som i dag tilbys gjennom BI i Stavanger. En ny, uavhengig sertifiseringsordning for sikkerhetsledere er under arbeid. Norsk Sikkerhetsforenings visjon er "Sammen for et tryggere samfunn". I all beskjedenhet tror jeg bidraget fra alle styrene og medlemmene i løpet av disse 40 årene har medvirket til å bygge et tryggere samfunn.

Vi er stolte over å ha arbeidet i 40 år sammen for et tryggere samfunn. Jeg vil spesielt rette en stor takk til to av grunnleggerne, Ørjan Steen og Arnfinn Jenssen, som tidlig på 1970-tallet startet planleggingen og la grunnlaget for det som skulle bli NFVA - Norsk Forening for Varslings- og Alarmteknikk, senere NSF og i dag Nosif – Norsk Sikkerhetsforening. Jeg vil samtidig benytte anledningen til å takke foreningens historiegruppe bestående av Sverre Røed-Larsen, Jan Eddie Tinlund (1945 – 2015), Kjell Erik Hansen og Bjørn Kallestad. Disse har lagt ned et betydelig antall dugnadstimer for å samle foreningens 40-årige historie mellom to permer i denne jubileumsboka.

Jeg vil selvsagt også rette en stor takk til alle som har bidratt i disse 40 årene – enten det nå er presidenter, visepresidenter, styremedlemmer eller medlemmer av foreningen. Uten denne genuine interessen for sikkerhetsfaget og deres frivillige arbeid hadde ikke foreningen vært der vi er i dag.

I jubileumsboka "Fra varslingsteknikk til samfunnssikkerhet" finner du en omfattende dokumentasjon basert på tilgjengelig kilder om Norsk Sikkerhetsforenings mangfoldige virke gjennom 40 år!

Hilsen
Øyvind Halnes
President

Norsk Sikkerhetsforening
– fragmenter av foreningens historie

40 år er ingen anselig alder for en forening, men antakelig er Norsk Sikkerhetsforening (tidligere Norsk Forening for Varslings- og Alarmteknikk) en av Norges eldste, generelle sikkerhetsforeninger. Foreninger med begrenset saksfelt – som Norges Brannvern Forening og Trygg Trafikk – er selvsagt eldre, men det som startet som en "teknisk forening", har utviklet seg til å bli en bred, uavhengig og selvstendig sikkerhetsorganisasjon med klare samfunnsoppgaver.

Fra idé, forberedelse, konstituering og utvikling av en ny sikkerhetsorganisasjon tidlig på 1970-tallet til dagens etablerte forening har det både vært en spennende og utfordrende prosess og en vanskelig og slitsom vei over 40 år. Storhetstider og suksess har vekslet med nederlag og tilbakeslag. I denne jubileumsboka har bidragsyterne forsøkt å gi innblikk og innsikt i foreningens tiltak, aktiviteter og mangslungne virke.

Denne dokumentasjonsoppgaven ble vanskeligere enn antatt. Foreningens arkiv har vært på flyttefot en rekke ganger. Til tross for svært iherdig ettersøkingsarbeid hvor vi har oppsøkt eller kontaktet sekretariater som NIF (nå Tekna) og Oslo Handelsstands Forening, sentrale enkeltpersoner, dødsbo, biblioteker, tidsskrifter (som Norsk Sikkerhetsforum, Teknisk Ukeblad og Ingeniør-nytt) og aviser, står vi igjen med minimale opplysninger om foreningens etablering og virke de første 15 årene. Foreningsarkiver er sanert, kastet eller ødelagt. Personlige arkiver er tapt i flyttinger og oppryddinger. Sentrale foreningsmedlemmer er døde. Fra 1988 har vi mer: årsberetninger og årsmøtereferater, en del brosjyrer og messemateriell. Derfor er de siste 25 årene mer fyldig beskrevet og analysert.

Jubileumsboka er blitt til gjennom et lagspill. Først og fremst iherdig og tålmodig innsats fra medlemmer av Nosif Historiegruppe og fra styremedlemmer i Nosif. Dernest gjennom bidrag fra støttespillere som Even Rise og Jan Tveita i Aktuell Sikkerhet/HMS-magasinet, Knut Paulsen i Teknisk Ukeblad, Iver Hille i Tekna, Trond Petlund i Nemko Oslo, Gro Brandal, Anne-Kristin Tinlund, Arnfinn Jenssen, Ørjan Steen – og mange andre. John A. Aslaksby har gjennomgått alle manus ut fra en faglig vurdering, mens Bjørn Høvik har språkvasket dem. Den enkelte fagartikkelforfatter fortjener en spesiell takk – omtalen av spesialemner er skrevet ut fra en idealistisk og positiv holdning til foreningens sikkerhetsarbeid. Ingen har fått honorar for alt strevet!

Deler av boka er skrevet i Berlin med reisestipend fra Norsk faglitterær forfatter- og oversetterforening.

Egil Davidsen i Kolofon Forlag AS har gjort en fremragende jobb med ombrekking og ellers utvist en beundringsverdig tålmodighet.

Vi syns det var viktig å skrive og sammenstille denne boka om Norsk Sikkerhetsforening nå – selv om ikke 40 år er et "rundt" jubileum. Boka dokumenterer mange viktige sider av foreningens historie innenfor sikkerhetsområdet – *før* det meste ville være tapt og skjult i historiens mørke.

Oslo, i april 2015

Sverre Røed-Larsen *Kjell Erik Hansen* *Bjørn Kallestad*

Del 1

HISTORIEN 1975-2015

Fra alarmteknikk til samfunnssikkerhet

Norsk Sikkerhetsforening gjennom 40 år 1975–2015

1970-tallet: vekst og usikkerhet

Begynnelsen av 1970-tallet var en turbulent og usikker periode: Internasjonalt var det fremdeles ”kald krig” mellom stormaktene. I Vietnam klarte ikke USAs krigsmaskin å knuse den nordvietnamesiske geriljakampen, og den vestlige, sivile motstanden mot krigføringen vokste stadig. I politikken var det mer uro: Watergate-skandalen rystet USA, og Richard Nixon måtte gå av som president. Kolonimaktenes herredømme var på vikende front; frigjøringskamper i Afrika førte til uavhengige stater men også ofte til borgerkrig. Det var oljekrise og en gryende miljøbevissthet. Boka ”Vekstens grenser” med sine faresignaler om jordas knappe ressurser og begrensede tåleevne signaliserte en ny type frykt for det som seinere er blitt betegnet som ”de langsomme katastrofer”. Mens Brundtlandkommisjonen satte ordet ”bærekraft” på vokabularet til det globale trusselbildet, var det norske, nasjonale og bedriftsrelevante trusselbildet preget av andre farer og risikoer.

Det nasjonale trusselbildet var svært mangfoldig og avhengig av hvilket ståsted man hadde. Rikspolitisk hadde kampen om EF-tilknytning splittet befolkningen. Nye politiske grupperinger på ytre høyre (Anders Langes Parti) og ytre venstre fløy (marxist-leninistene) skapte frykt og usikkerhet. Økonomisk forvitret den tradisjonelle, sterke rederinæringen mens den nye oljeindustrien var i vekst. Familie- og arbeidsliv ble preget av feminismens og likestillingens frammarsj. Tradisjonelle verdier ble utfordret (abortloven). De første internasjonale terrorhandlingene hadde skjedd på norsk jord. Felleskapsfølelsen fra gjenoppbygningstiden etter verdenskrigen var over. Fundamentet for den norske velferdsstaten slo sprekker.

Den internasjonale og nasjonale situasjonen var bakteppe for de sikkerhetsproblemene som Norge stod overfor på security-området. Utfordringene gikk bl.a. ut på å stoppe eller håndtere utviklingen mot en mer organisert, profesjonell kriminell aktivitet; de store, seriøse aktørene i sikkerhetsbransjen slet med framveksten av mange små selskaper, som lett kunne underby ”de store”. Ny teknologi skapte muligheter for større trygghet, men den hadde også sine risikable sider. Flere uheldige episoder truet bransjens renommé. Det var tid for en sikkerhetsmessig konsolidering på seriøst grunnlag.

Ny forening: En sped og forsiktig begynnelse

Først et interimsstyre fra høsten 1973

I oktober 1973 var en rekke sentrale personer fra det norske sikkerhetsmiljøet samlet på et kurs arrangert av Norske Sivilingeniørers Forening (NIF) på Geilo om alarmteknikker/alarmoverfø

Sverre Røed-Larsen

Sverre Røed-Larsen er utdannet magister i sosiolog fra Universitetet i Oslo. Har arbeidet som lærer/lektor i flere skoleslag, vært 18 år i ulike stillinger i sentraladministrasjonen (dep./dir.) med forbrukersikkerhet som arbeidsfelt, 5 år som HMS-sjef i NSB og 7 år som seniorforsker tilknyttet Arbeidsforskningsinstituttet. Har skrevet flere bøker og mange artikler om sikkerhetsrelaterte temaer. Aktiv i internasjonale sikkerhetsorganisasjoner. Styremedlem i Nosif siden 2008.

ring. *Sikker* alarmoverføring var helt avgjørende for bankenes sikkerhet, for høyrisikobutikker (som gullsmeder), men også for uføre og syke eldre som bodde alene. Overføringen skjedde på ordinær telefonlinje. Danske teknologer lå på flere områder lengre fremme; de hadde bl.a. utviklet bedre overvåkingskameraer basert på 400 ASA–film. Arnfinn Jenssen var en av foreleserne; mange banksikkerhetsfolk satt i salen. En gruppe av deltakerne var enige om at det var behov for en organisatorisk samling av de seriøse interessentene innenfor sikkerhetssektoren som en motkraft mot de mange useriøse vaktselskapene som florerte (ironisk omtalt som "muskelbuntene"). Interessen for å skape en ny, samlende forening som kunne forene de seriøse aktørene i markedet, var så stor at det ble nedsatt et interimsstyre med Arnfinn Jenssen som leder. Han hadde rett før bidratt til økt sikkerhetsbevissthet gjennom tre store artikler i Ingeniør-nytt om "Personsikkerhet: Teknologens og politikerens ansvar"[1] og deltatt i den påfølgende debatten. Hans hovedbegrunnelse for at det måtte etableres en ny forening, var at "samfunnet" ikke hadde fulgt med i den teknologiske utviklingen; regelverket fra Keiser Wilhelms og Dronning Victorias tid var ikke oppdatert med ny viten.[2] Det medførte mange unødvendige ulykker og skader. Interimsstyret arbeidet utover høsten og vinteren og klargjorde grunnlaget for en mer fast organisering av en ny forening.

Forarbeidet og sonderingene gir resultater – konstituering i 1974

Interimsstyrets forarbeid hadde vært vellykket. Under Arnfinn Jenssens ledelse hadde interimsstyret klart å finne en plattform med organisasjonsform, formål og kriterier for medlemskap som var akseptabelt for "de store" innenfor sikkerhetsbransjen. Den nye foreningen skulle være et diskusjonsforum, den skulle skape et faglig miljø, fremme undersøkelser, forskning, standardisering og kvalitetskontroll, arbeide for å opprette bransjeforeninger og virke for god etikk i yrkesmessige anliggender.

Og – ikke minst: den skulle fremme tverrfaglig samarbeid mellom private selskaper, offentlige etater og myndigheter. Siktemålet med dette samarbeidet skulle være å komme fram til best mulige løsninger fra et samfunnsmessig helhetssynpunkt. Intet mindre! Disse ambisiøse målene skulle nås innenfor områdene brann, innbrudd, driftsovervåking, alders- og sykeomsorg med tilgrensende områder. Foreningens virkefelt skulle være varslings- og alarmteknikk. Den nye foreningen skulle være tilknyttet NIF (Norske sivilingeniørers Forening, tilknyttet fra 1. juli 1974), som bl.a. skulle utføre administrative funksjoner. Og – som det heter i referatet: "NITO-medlemmer kan imidlertid bli med …"[3].

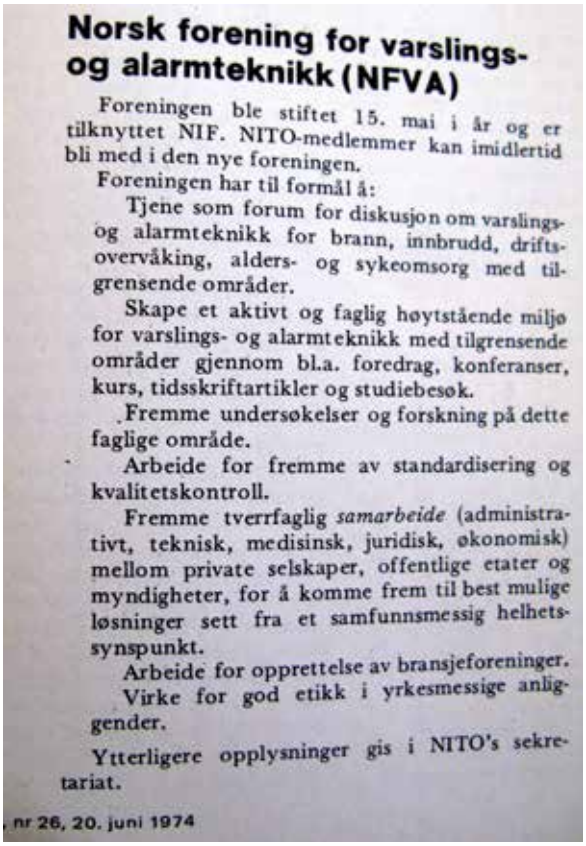

Norsk forening for varslings- og alarmteknikk (NFVA)

Foreningen ble stiftet 15. mai i år og er tilknyttet NIF. NITO-medlemmer kan imidlertid bli med i den nye foreningen.

Foreningen har til formål å:

Tjene som forum for diskusjon om varslings- og alarmteknikk for brann, innbrudd, driftsovervåking, alders- og sykeomsorg med tilgrensende områder.

Skape et aktivt og faglig høytstående miljø for varslings- og alarmteknikk med tilgrensende områder gjennom bl.a. foredrag, konferanser, kurs, tidsskriftartikler og studiebesøk.

Fremme undersøkelser og forskning på dette faglige område.

Arbeide for fremme av standardisering og kvalitetskontroll.

Fremme tverrfaglig *samarbeide* (administrativt, teknisk, medisinsk, juridisk, økonomisk) mellom private selskaper, offentlige etater og myndigheter, for å komme frem til best mulige løsninger sett fra et samfunnsmessig helhetssynspunkt.

Arbeide for opprettelse av bransjeforeninger.

Virke for god etikk i yrkesmessige anliggender.

Ytterligere opplysninger gis i NITO's sekretariat.

nr 26, 20. juni 1974

Møtet 15. mai 1974 ble sett på som en konstituerende generalforsamling. Arbeidet med å bygge en ny, felles forening fortsatte: Styret tok omgående en rekke initiativ. Styret nedsatte flere utvalg; ett for informasjon og undervisning, et annet for terminologi og et tredje for harmonisering av forskrifter. Styret tok videre kontakt med Kirke- og undervisningsdepartementet om undervisningsplaner for yrkesskoler og tekniske skoler, etablerte kontakter med flere andre sikkerhetsforeninger, engasjerte seg i sikkerhetsforskning og i alarmanlegg for sosialvarsling. Det anmodet også Sosialdepartementet om å avsette 1 million kr til støtte for kommuner som gikk til anskaffelse av alarmanlegg for sosialvarsling. Det brede engasjementet ble lagt merke til.

13.mai 1975: Norsk Forening for varslings- og alarmteknikk stiftes

Den første ordinære generalforsamling ble avholdt 13. mai 1975 i Ingeniørenes Hus i Oslo. Dermed var formelt Norsk Forening for Varslings- og Alarmteknikk (NFVA – The Norwegian Society of Alarm Application) dannet.

Stifterne dannet en slags "kjernegruppe". Den bestod av Kåre Nilsen (Alarmconsult A/S), Arnfinn Jenssen (major/overingeniør i Forsvarets bygningstjeneste), Bjarne J. Brandal (Telox) og Ørjan B. Steen (Securitas AS). Westerbøe representerte NIF ved stiftelsen. Arnfinn Jenssen ble valgt som formann.

Kåre Nilsen

Arnfinn Jenssen

Bjarne J. Brandal

Ørjan B. Steen

NIF og OHF som samarbeidspartnere og sekretariat

Ideen om å danne en felles forening for de seriøse partene innenfor alarm- og varslingsteknikkområdet ble konkretisert på et NIF-kurs høsten 1973. NIF var også aktivt engasjert ved den konstituerende generalforsamlingen 15. mai 1974 og skulle bistå med kursbistand og administrative tjenester. NFVA ble tilsluttet NIF, som gjennom en avtale 1. juli 1974 ble foreningens sekretariat. Dette arbeidsfellesskapet skulle bestå med en del justeringer gjennom resten av 70-tallet og faktisk helt fram til tusenårsskiftet. Noen sentrale personer i NFVA syntes nok at NIF holdt et litt for høyt kostnadsnivå for sine tjenester, men dette ble lenge oppveid av at NIF ble sett på som en svært sentral fagorganisasjon med et godt teknisk miljø blant medlemmene. Dessuten hadde NIF sekretariatsfunksjoner for mange andre, mindre faggrupper. Det var en vinn-vinn-situasjon.

Samarbeidsavtalen ble reforhandlet og fornyet gjennom en såkalt "prøveavtale" i 1993. Avtalen gjaldt fram til 1.01.1995. Styret uttrykte stor tilfredshet med avtalen – den "har gitt innpass – og adgang til et ressursapparat som er viktig i sikkerhetsarbeidet."[4] Allerede 10. mars 1994 ble den forlenget – styret var særdeles godt fornøyd med NIFs medvirkning! Ny forlengelse i 1996.

I 1997 ble NSF valgt inn i Forretningsutvalget for Tekniske Foreningers Fellesskap (TFF), som bestod av ca. 23 foreninger tilknyttet NIF.

Sekretariatsfunksjonene skulle fremdeles ligge i NIF. Ifølge avtalen med NIF om administrative og faglige tjenester skulle ytelsene ha en ramme på 230 timer for år 2000. Men NSFs ambisjoner ut fra handlingsplaner og budsjett var langt større. Og allerede året etter ønsket NSF en ny ordning på grunn av misnøye med de tjenestene som NIF hadde levert i år 2000. Det skulle vise seg at styret ønsket en total forandring. Sekretariatsavtalen med NIF ble oppsagt i brev av 20. februar 2001 med virkning fra 1. februar s.å. I stedet ble det opprettet et samarbeid med Oslo Handelsstands Forening (OHF), og en avtale om sekretariatstjenester ble inngått i januar 2001 med virkning fra 1. februar 2001. Sekretariatet hadde da allerede fra 1. september 2000 blitt styrket med den tidligere politiinspektøren fra Oslo politidistrikt, Leif A. Lier, som ny generalsekretær i 50 % stilling etter Bjarne J. Brandal, som hadde sluttet i jobben som mangeårig, ulønnet generalsekretær for NSF1. november 1999.

Sekretariatet flyttes fra NIF til OHF fra 1. februar 2001

6. februar 2001 sender så generalsekretær Leif A. Lier ut en VIKTIG MELDING til alle NSFs med-

lemmer og kontakter: Fra nå av er OHF i Oslo foreningens nye sekretariat med Siren Prøven som kontaktperson. Men allerede utover i 2001 ble det økonomisk smalhans: Overskuddet etter SAFE-SEC '01 ble bare 200 000 kr mot budsjettert 500 000. NSFs økonomi ble derfor vanskelig, og den nye generalsekretæren ble sagt opp med virkning fra 31.12.2001. Mange av arbeidsoppgavene ble overført til styrets medlemmer. Som konsekvens av den nye oppgavefordelingen ble det foreslått å innføre møtehonorarer til styret. Dette ble vedtatt. Det formelle sekretariatssamarbeidet med OHF ble sagt opp av OHF med virkning fra utløpet av 1. kvartal 2004. Norsk Hydro ble valgt som en ny, midlertidig og kortvarig sekretariatsløsning.

Men snart måtte styret klare seg helt uten en fast sekretariatstilknytning. Samtlige oppgaver måtte fordeles på styrets medlemmer og utføres etter beste evne. Ordningen med et "arbeidende styre" vedvarte i mange år. En egen arbeidsgruppe ble nedsatt for å utrede mulighetene for å engasjere en sekretær på deltid og å avklare hvilke oppgaver en slik funksjon skulle omfatte. Først 1. mai 2011 ble Tone Marit Stensrud engasjert i en 20 % stilling som leder for de administrative funksjoner i foreningen. Ordningen varte til 15. august 2012. Da ble det inngått en ny avtale med OHF om administrativ bistand, og omfanget ble stipulert til en 25 % stilling. Birgitte Anderson ble Nosifs administrative leder og holdt en fast og kyndig hånd om mange viktige administrative funksjoner. I 2012 ble det inngått avtale med firma Brevik Regnskap AS Autorisert Regnskapsførerselskap om regnskapstjenester. Avtalen med OHF ble reforhandlet og gjelder i jubileumsåret.

Arbeidet i de første, historisk mørklagte årene (1975–1988)

Vi vet svært lite om NFVAs arbeid de første 10-15 årene. Alle arkiver synes å ha gått tapt. Kildematerialet er dels spredte avis- og tidsskriftsomtaler, dels erindringer hos noen sentrale, gjenlevende NFVA-medlemmer. Én grunnleggende ledetråd for foreningsarbeidet synes å ha vært NFVAs motto "Vaktbikkje for sikkerhetsbransjen" og konkretisert i foreningens egen "Vær Varsom-plakat". Foreningen har aldri hatt som ambisjon å skaffe flest mulig medlemmer. Det skulle ellers ikke være enkelt å bli medlemsbedrift: *søknad* om medlemskap skulle godkjennes av et kritisk styre. Krav til søkere om medlemskap ble skjerpet i 1993. Da ble det innført en ordning hvor potensielle medlemmer måtte ha anbefaling fra to medlemmer før søknaden ev. kunne godkjennes av styret.

Foreningen skulle kjennetegnes ved kvalitet og seriøsitet. Det var en annen styrke enn det "muskelbuntene" kunne oppvise! Anbefalelseskravet ved søknad om medlemskap ble opphevd i 1999. En annen grunnleggende egenskap ved foreningen skulle være "uavhengigheten"; den skulle ikke domineres av enkelte, store leverandører innenfor sikkerhetsbransjen, men sikte mot å balansere forholdet mellom leverandører og sluttbrukere.

Det er den mest nidkjære vakthund, vi har hatt!

To av NFVAs første satsningsområder: varslingsanlegg og godkjenningsordninger

Det var engasjementet i ønsket om å utbre bruken av høykvalitets varslings- og alarmanlegg som langt på vei var én av grunnene til foreningens stiftelse. I forlengelsen av dette kom nødvendigheten av å få til etablert egne godkjenningsordninger for bl.a. bankalarmsystemer. Disse to innsatsområdene var blant den nye foreningens kjerneoppgaver. Allerede fra starten markerte foreningen sin to-delte visjon: medvirke til å sikre utsatte butikker og anlegg for kriminell virksomhet og å bidra til større trygghet for eldre og funksjonshemmede i deres hverdag (sosialalarm som eksempel på foreningens sosiale dimensjon). Forsøket på å få utbredt alarmanlegg for eldre skjedde bl.a. i nær kontakt med Sosialdeparte-

mentet. Arbeidet med godkjenningsordninger var særlig knyttet til regelverk og godkjenningsordninger for sikringsutstyr (som kravspesifikasjoner for bankalarmanlegg og ITV-systemer). Dette arbeidet skjedde gjennom flere ekspertgrupper hvor foreningen var representert. Bak det hele lå erkjennelsen av at seriøst bransjeansvar og –tillit var en nødvendig forutsetning for å nå fram hos myndigheter og brukere.

NFVAs og NSF/Nosifs organisasjonsformer

Spørsmålet om hva slags type forening NFVA skulle være framover, ble igjen reist i en utredning om NFVAs framtid, som daværende konsulent, sivilingeniør Petter Christensen hadde utført for styret og som ble lagt fram på årsmøtet i 1992. Tre modeller ble skissert:

- NFVA som bransjeforening
- NVFA som brukerforening
- NVFA som forum

Anbefalingen gikk ut på at NFVA burde være en bransjeforening etter modell fra Swesec (den svenske bransjeforeningen). Subsidiært at NFVA burde være et tverrfaglig forum. Utredningen ble vedtatt behandlet videre i styret. Seinere skulle den så sendes til medlemmene på høring.

Debatten fortsatte på årsmøtet i 1993. Forslaget til vedtektsendringer gikk ut på at NFVA skulle være *både* et forum og en paraplyorganisasjon – med henvisning til de gode erfaringer man hadde fra hovedkomiteen for SAFE-SEC (hvor opptil 17 organisasjoner var representert), og med tilsluttede foreninger som hadde plass i NFVAs Råd. Saken måtte utsettes fordi forsamlingen ikke hadde en deltakelse innenfor vedtektskravet om 2/3 flertall. Uvissheten om NFVAs profil, funksjon og plattform fortsatte.

Turbulensen kom til uttrykk i årsberetningen for 1993: Da mente man at det ville være en naturlig konsekvens av nyorienteringen (paraplyorganisasjon) at man gikk bort fra bedriftsmedlemskap og bare baserte virksomheten på personlig medlemskap. Uansett var 'den upolitiske uavhengigheten' av sterke næringsinteresser en sentral verdi for foreningen.

Avtaler med INFO-RAMA ANS og med NVL

En ny avtale av 9. februar 1994 med INFO-RAMA ANS om fortsatt faglig samarbeid sikret NFVA som rettighetshaver en solid basisøkonomi for de kommende år. NIF- og INFO-RAMA-avtalene gav NFVA et godt, økonomisk fundament for virksomheten: dermed kunne NFVA påta seg "nye utfordringer og nasjonale sikkerhetsoppgaver i samarbeid med bransje og myndigheter"![5] Ambisjonene var det ikke noe i veien med.

NFVA hadde i perioder flere faglige samarbeidsopplegg (utenom avtalene med NIF og Info-Rama) med enkeltbransjer: 18. november 1993 inngikk NFVA en bransjeavtale med Norske Vaktselskapers Landsforening (NVL) som gikk ut på at NFVA påtok seg sekretariatsfunksjonene til NVL. Samme år var det et fellesmøte mellom NFVA og Foreningen for Norske Låsesmeder. Det ble poengtert i årsberetningen at foreningen hadde samarbeid eller nær kontakt med organisasjoner som Næringslivets Sikkerhetsråd, Eliaden '94, ASIS Danmark/Norge, Sikkerhetsbransjens Servicekontor og Norske Vaktselskapers Landsforening (NVL). Kontaktformen bestod av komitédeltakelse, foredrag, representasjon på konferanser og utstillinger, kursdeltakelse og fellesmøter. NFVA fikk også en henvendelse fra NVL om å medvirke til opprettelsen av et bransjeråd for vaktbransjen. Var det den første spiren til det som skulle bli Sikker Vakt?

Vaktbransjen var splittet i to bransjeorganisasjoner – Sikkerhetsbransjens Servicekontor (SBS) og NVL. Dette var en uheldig situasjon for flere; ikke minst for kjøpere/brukere av slike tjenester. Integreringsbestrebelsene førte fram: 25. november 1995 var det samling om én bransjeorganisasjon – under navnet Norske Vaktselskapers Landsforening, som var tilknyttet Servicebedriftenes Landsforening (SBL)/NHO. Den opprinnelige avtalen med NFVA fra 1993 ble derfor avsluttet 31. desember 1995 og erstattet med en enklere avtale om ad hoc-samarbeid.

NFVA/NSF/Nosif: medlemmene som foreningens basis

NFVA startet med to kategorier medlemskap: personlige medlemmer og bedriftsmedlemmer. Foreningen fikk raskt 69 personlige medlemmer og 19 bedriftsmedlemmer (per 1. mars 1975). Antallet medlemmer i perioden 1974 – 2015 har variert en del med en topp på 342 medlemskap i 1996 og en bunn på 79 i 1992. Antallet medlemmer fra bedrifter, foreninger, offentlige etater,

foretak etc. har vokst jevnt over hele perioden med en topp på 101 i 2014. Rekordåret for personlige medlemskap var 1999 med 294. Som et bevisst ledd i dreiningen av type medlemskap var denne kategorien sunket til 45 i 2014 – omtrent det laveste i foreningens historie.

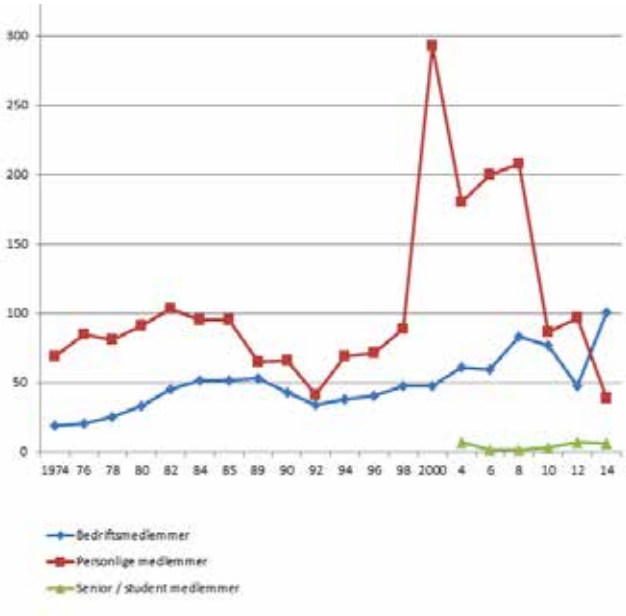

Kategorien personlige medlemskap er siden 1998 blitt oppdelt: Først ble det vedtatt å ha muligheten for å tildele æresmedlemskap. Så foreslo styret for årsmøtet 2001 å innføre kategorien pensjonistmedlemskap. Dette ble vedtatt, og kontingenten satt til 100 kr. Seinere er det også innført en kategori for studentmedlemskap.

Foreningen har ikke lagt vekt på å kunne tilby sine medlemmer spesielle medlemsfordeler. Medlemstallet er relativt sett lite, og fordelskonkurransen hard. 8.04.2011 ble det likevel inngått avtale med Ask Media AS om å inkludere et eksemplar av Aktuell Sikkerhet ved hvert medlemskap. Denne avtalen ble seinere forlenget og gjelder i jubileumsåret. I tillegg gis Nosif-medlemmer rabatt ved kjøp av ferjebilletter hos DFDS.

Nosifs kjernevirksomhet: Medlemsmøtene

Foreningen har siden 1974/75 arrangert svært mange medlemsmøter. *Hvor mange* fins det ingen eksakt oversikt over. Antallet per år spenner fra 0 til 9. Men årsberetningenes referering av avholdte medlemsmøter vitner om et bredt, aktuelt og relevant spenn av møtetemaer med helt sentrale foredragsholdere. Oppslutningen fra medlemmenes side har jevnt over vært god. I tillegg til faglig oppdatering og nyttig informasjon har mange benyttet anledning til aktiv nettverksbygging – en type kontakt som Nosif vil fremme.

Foreningens æresmedlemskap: få og utvalgte

NVFA hadde opprinnelig ikke i sine lover noen bestemmelser om æresmedlemskap. Æresmedlemskap kom spesielt inn i forbindelse med revisjonen av NSFs vedtekter i 1998. Til årsmøtet 19. april 2005 hadde styret innstilt medstifter og mangeårig generalsekretær i NFVA/NSF, Bjarne J. Brandal, som æresmedlem. Begrunnelsen var:

> *"Bjarne Brandal, som følge av sin mangeårige innsats for foreningen, ved å bidra til stiftelse, oppstart, daglig drift, utvikling og sterk oppofrelse gjennom brorparten av foreningens levetid, fortjener å utnevnes til æresmedlem i den foreningen han selv har fulgt med forskjellige verv i så mange år, og derigjennom bidratt til bedrede sikkerhetstiltak for den bransjen og det samfunn vi er en del av."*[6]

Jan Eddie Tinlund

Arnfinn Jenssen

Bjarne J. Brandal

Ørjan B. Steen

Styrets forslag ble enstemmig vedtatt. Bjarne J. Brandal døde seinere samme år. Han er den første som er blitt tildelt æresmedlemskap i Norsk Sikkerhetsforening.

Styret i Nosif innstilte til årsmøtet 11. mars 2015 på tildeling av æresmedlemskap til følgende tre personer:

- Jan Eddie Tinlund[7]
- Ørjan Steen
- Arnfinn Jenssen

Årsmøtet valgte enstemmig å slutte seg til styrets innstilling.

Markedsføringsprofilen: logoer

NFVAs første logo var karakteristisk nok en bjelle – en varselsbjelle. Den var tegnet av en av stifterne, Kåre Nilsen, og skulle nok bl.a. markere at nå var det kommet til en ny og høylydt "stemme" i samfunnsdebatten om sikkerhet. NFVA skulle også være en "vokter" for kvalitet og seriøsitet i en heller noe blandet bransje. Denne logoen ble seinere skiftet ut med den nåværende logoen – antakelig i forbindelse med det reelle navneskiftet i 1996 (fra NFVA til NSF).

En medlemsundersøkelse i første halvdel av 2000-tallet hadde vist a flertallet av medlemmene ønsket en mer konservativ, mindre prangende logo enn den eksisterende "flagg"-logoen. Til årsmøtet 14. mars 2006 foreslo derfor styret en vurdering av alternative logoer: tre forslag skulle utarbeides av det nye styret, inkl. den nåværende, og spørsmålet avgjøres gjennom en medlemsavstemning.

NORSK SIKKERHETSFORENING
NORWEGIAN SOCIETY OF SECURITY & SAFETY

Logoendring er en vedtektsendring som krever 2/3 flertall, og forslaget falt.

I 2010/2011 ble Nosifs markedsføringsprofil radikalt forbedret. Ny, frisk brosjyre om foreningen ble utarbeidet. En hel Expandvegg til bruk på stand og flere rollups innkjøpt – alt preget av det samme glade, entusiastiske designet som signaliserte samhold og felleskap i en gruppe. Dette profilopplegget ble også tatt i bruk på hjemmesiden og til dels på profilartikler.

NSFs stipendier

I 1995 vedtok styret en stipendordning, og ett stipend ble innvilget samme år. Seinere er det registrert utdeling av to stipendier i 1997: et reisestipend på kr 5000 til Vidar Thorkildsen som delfinansiering av en studiereise til USA hvor han studerte løgndetektorer og spesielt Polygraftsystemet. Jubileumsstipendet på kr 10000 ble tildelt Norsk forening for låsesmeder. Våren 1998 fikk Henning Berg stipend for å gjennomføre en studiereise til IFSEC, Birmingham, hvor han studerte utviklingstendenser innenfor fysisk sikring.

NSFs stipendutdeling har siden 1996 vært basert på retningslinjer av 26.11.1996 for tildeling av stipend for neste års tildeling. Reisestipendet skulle være på inntil 2 årlige stipender á 10 000 kr. Kriteriene var mange (8!) og omfattende. Retningslinjene innebar bl.a. et krav om at søker måtte ha vært medlem i minst 2 år og ha deltatt på minst 5 medlemsmøter siste år. Styrets medlemmer kunne ikke søke. Utvelgelsen skulle foretas i samråd med valgkomiteen. På årsmøtet 25.02.2001 ble det uttalt at kravet om møtedeltakelse var vanskelig å oppfylle, og styret hadde derfor besluttet å revidere retningslinjene.

Styrets arbeid med å revidere stipendkriteriene førte til nye retningslinjer i 2003 sammen med et nytt, eget søknadsskjema. Det første stipend på kr 7 500 basert på de nye retningslinjene gikk til Karl Arve Rosvik (Siemens).

Foreningen har ikke mottatt søknader eller utdelt stipend i perioden 2005 - 2015.

Spiretid for sikkerhetssektorens nisjesammenslutninger

De siste tiårene av 1900-tallet var en ynglingstid for nisjeforeninger innenfor sikkerhetsområdet. Rekken av nydannede foreninger eller nettverk er omfattende. Noen av de viktigste var:

Noralarm ble etablert i 1970 som en bransjeforening for norske leverandører og produsenter av brannvarslingssystemer. Den norske foreningen er tilsluttet den europeiske Euralarm.

Noralarm fusjonerte i 2009 med *Alarmgrossistenes Forening (AGF),* som opprinnelig dekket innbruddsalarm, adgangskontrollanlegg og kameraovervåking.

Brannteknisk forening (BTF) ble etablert 1972. Den er en bransje- og interesseforening for norske produsenter, leverandører, rådgivere, installatører, kontrollerende foretak og servicefirmaer innenfor sektoren. Den har i dag ca. 60 medlemsbedrifter og 4 faggrupper.

Verneledernes Samarbeidsforum (VSF) ble stiftet i 1974 med god hjelp av den tradisjonsrike foreningen *Vern og Velferd*. Formålet var å bistå vernelederne i deres daglige arbeid og representere dem overfor offentlige myndigheter. VSF skiftet først navn til *Vernepersonalets samarbeidsforum* og seinere til *HMS-faglig forum* (2003).

Foreningen for Norske Låsesmeder (NL) ble stiftet i 1977 som en landsdekkende forening av godkjente medlemsbedrifter

Industriens Sikkerhetsutvalg ble opprettet 21. november 1977 av Norges Industriforbund og Norsk Arbeidsgiverforening. Helge Størkersen ble tilsatt som direktør fra 1. mars 1978; en stilling som han skjøttet godt i mange år. Utvalget ble 1. januar 1989 omdannet til *Næringslivets Sikkerhetsråd (NSR)*. På det tidspunktet deltok 320 bedrifter i arbeidet. NSR fikk ny formann 1. januar 1993.

Det var Herman Bratterud, som kom fra Norsk Hydro, og som etterfulgte Knut Lofstad, NHO, etter 10 års tjeneste. 5. mars 1993 flyttet NSR til Majorstuen i Oslo – nå lokalisert i Næringslivets Hus, Middelthuns gate 27.

Næringslivets Sikkerhetsorganisasjon (NSO) ble etablert gjennom en sammenslåing av Industrivernet og NSR i 1997. Men anene går tilbake til 1938. Da ble Industriluftvernet dannet med Norges Industriforbund som initiativtaker og på bakgrunn av den nye loven om sivilt luftvern fra 1936. NSR gikk ut av NSO i 2003.

KRIMALARM – foreningen for installatører av kriminalitetsforebyggende sikkerhetsanlegg – ble stiftet i 1978. Ved 15-årsjubileet i 1993 overleverte Trond Endresen, som hadde vært formann de siste ti årene, formannsklubba til Jan Fevang fra El-kontroll AS. Foreningen hadde da 15 medlemsbedrifter. Men allerede på neste årsmøte – 23. mars 1994 – drøftet man spørsmålet om NFVA kunne være en felles, organisatorisk plattform.

Norske Sikkerhetsleverandørers forening (NORSIF) ble etablert i januar 1990 med hovedområdene glass, gitter, lås og brannvern.

Bransjeforeningen for personlig verneutstyr (BPU) ble stiftet på konstituerende generalforsamling i 1991 med Bjørn Pettersen som formann. Den hadde ved oppstarten 20 medlemsbedrifter.

Norsk Nettverksforum ble stiftet 21. januar 1992 og hadde som mål å arbeide for å høyne kvaliteten på installasjoner og å øke driftssikkerheten i tele- og dataanlegg. I tillegg skulle nettverket bidra til å utveksle teknisk informasjon og styrke kompetansen til medlemmene.

Norsk Vekterhunder Lag ble stiftet 22.-27. mai 1992 med formål å fremme vekterhundens kvalitet og anseelse på nasjonal basis.

Norsk forening for fagområdet sikkerhet/ alarm (NISA), en underavdeling av NELFO, ble etablert med 50 deltakere under NELFOs landskonferanse i 1994, som ble holdt på fagmessen Eliaden '94.

IT-Sikkerhetsforum (ISF) ble etablert samme år med prosjektarbeid og samarbeid med andre organisasjoner/institusjoner som de to viktigste innsatsområdene.

Fagkomité for datasikkerhet ble stiftet høsten 1994 som et eget forum for IT-sikkerhet under Den Norske Dataforening/avd. Østlandet. Samme år ble *IT-Sikkerhetsforum (ISF)* etablert.

Norske Vaktselskapers Forening ble 25. oktober 1995 dannet gjennom sammenslåing av *Norske Vaktselskapers Landsforening* (NVL - etablert 1980, lagt ned oktober 1995) og *Sikkerhetsbransjens Servicekontor* (SBS). Bjarne J. Brandal, som gjennom mange år hadde vært en sentral person i NFVA, ble valgt til generalsekretær.

Politiets Kriminalforebyggende Forum (PKF) ble etablert høsten 1996 som en uavhengig interesseorganisasjon for i hovedsak politifolk. PKF arbeider for mer og bedre kriminalitetsforebygging i samfunnet og for å øke statusen til dem som arbeider i feltet.

Sikkerhetsområdet myldret av nisjeforeninger og små nettverk de to siste tiårene av 1900-tallet. Det fikk Dag O. Pettersen til å forfatte en artikkel med tittelen "Sikkerhetsbransjen – en jungel?", som ble publisert i Norsk Sikkerhetsforum nr. 2 – 3, 1988. [8] Situasjonen innbød til samarbeid. Ett eksempel er samordningen mellom NSR og Industrivernet, som høsten 1994 slo sammen Sikkerhetskonferansen og Industrivernkonferansen til Sikkerhet '95.[9] Sammenslåing av foreninger (som Industrivernet og NSR til NSO) er et annet.

Konsulentselskaper og HMS-sentre

Høyrisikobedrifter og flere offentlige etater hadde i disse tiårene behov for bedre mestring av mulige trusler og usikkerhet. Internkontroll-forskriften fra 1991 satte krav om et systematisk HMS-arbeid i alle foretak. For mange ble løsningen å bruke *konsulentselskaper*, som i denne perioden ble etablert i stort omfang. Noen av dem var Sikkerhetskonsulentene AS, System sikkerhet AS, Hydro Care Porsgrunn, Sikkerhetsrådgivning AS og Backupsentralen o.a.

HMS-sentrene ble etablert en rekke steder i landet, ofte knyttet til forsikringsselskaper. HMS-senteret på Starum med direktør Erik Framstad ble åpnet 31. august 1987. Dette senteret var det første i sitt slag og kunne åpne takket være samarbeidet mellom Staten v/fylkesmannen i Oppland og forsikringsselskapene UNI og Gjensidige. Dette HMS-senteret skulle siden bli en sentral part i opplegget for NSFs og BI Gjøviks sikkerhetslederutdannelse.

Nordiske og andre utenlandske sikkerhetssammenslutninger

I tillegg var det etablert eller ble dannet en rekke sikkerhetsselskaper i utlandet, som både inspirerte norske "gründere" og som tok oppdrag for norske bedrifter. En sentral forening var British Security Industry Association (BSIA), etablert allerede i 1967, og som fra starten representerte 90 % av de britiske, sikkerhetsrelaterte bedriftene. I 1987 ble en annen nyvinning skapt – *Design against crime*. Denne foreningen lanserte en konkurranse som resulterte i at hele 1500 ideer ble premiert! *Euroalarm* var en annen sammenslutning. På generalforsamlingen i 1989 stilte Norge med J. Wisløff i spissen for fire representanter.

Fagtidsskrifter spilte en viktig rolle i kommunikasjonen

Fagtidskrifter innenfor sikkerhetsområdet var det også behov for. Det viktigste nye organet var NORSK SIKKERHETSFORUM (Norwegian Security Magazine), som utkom med sitt første nummer i 1988 med Norsk Sikkerhetsforlag AS (seinere HMS-Forlaget AS) som utgiver, og som utga vanligvis 6 nummer i året. Det gikk inn i 2002. Da hadde bladet dekket sentrale bransjebegivenheter i 15 årganger med rundt 80 utgaver. Redaktører var Kjell Leif Solberg (1988 – 1994) og Randi K. Melle (1994 – 2002). Forlaget utga også årspublikasjonen Norsk Sikkerhetskatalog, som var en innkjøpsguide for HMS-produkter og tjenester. Bladet omtalte seg selv som Forum for HMS – Helse, Miljø, Sikkerhet. Andre viktige fagtidsskrifter som jevnlig brakte stoff om foreningen, sikkerhets- og securityspørsmål, var Teknisk Ukeblad og Ingeniør-nytt. Sentrale fagtidsskrifter i dag er Aktuell Sikkerhet og HMS-magasinet, som begge utgis av Ask Media AS.

Fra varslings- og alarmteknikk til sikkerhet og HMS

NFVA var blitt dannet i 1974/75 en entusiastisk stemning – nå skulle det være samarbeid mellom konkurrerende parter. De teknologiske og tekniske aspekter rådde grunnen: alarm- og varslingsteknologien var så utviklet at den kunne bety mye i forebyggende øyemed; færre ran og innbrudd – bedre overvåking og rask hjelp til uføre og syke, spesielt eldre. Teknologien var der; anleggene måtte bare kjøpes inn og installeres. Foreningen hadde en visjon og misjon. I tillegg til tradisjonelle bruksområder (forebyggende tiltak mot kriminalitet) representerte trygghetsalarmer en sosial dimensjon. De eldre og uføre skulle gis en helt ny form for trygghet, og de skulle sikres rask hjelp om nødvendig. Dette ble kalt sosialvarsling. Den gang var det nytt; nå er trygghetsalarmer for eldre og andre trengende en selvfølge.

På begynnelsen av 1990-tallet slet imidlertid foreningen med å finne sin identitet. Medlemsaktiviteten var svært lav, og innsatsen ble i hovedsak konsentrert om arrangering av SAFE-SEC-messen og –konferansen annet hvert år. Ulike organisasjonsmodeller ble utredet og drøftet (bransjeforening, brukerforening eller forum). På det ekstraordinære årsmøtet i 1992 ble både spørsmålet om NFVA kunne etableres som en paraplyorganisasjon (grossistfirmaer var interessert, og Norges Elektroentreprenørforbund hadde vist positiv interesse) og om navneendring tatt opp (redaktør Solberg var positiv til å overlate navnet Norsk Sikkerhetsforum til foreningen).

NIF hadde nedsatt en egen arbeidsgruppe for å evaluere sin organisasjonsform, og to utfall på omstruktureringsprosessen ble skissert:

- NIF-tilknytningen fortsetter med utvidet medinnflytelse i NIFs styre og ledelsessystem
- NFVA konstituerer seg som egen enhet, for eksempel stiftelse på siden av "NIF-systemet"

NFVA ville bli holdt orientert om utviklingen i arbeidet, som var forventet ferdig midtsommers 1993,

Debatten om foreningens profil og virkeområde fortsatte. I 1994 ble det avholdt to årsmøter: først det ordinære årsmøtet 2. mai 1994 hvor det kom til klar uenighet på bare ett punkt: de foreslåtte vedtektsendringene. Noe av uenigheten synes å bunne i synet på NFVAs bransjeforankring; motforslaget fra Morten Naverud (ABB Installasjon A/S; Krimalarm) var forslag om en sterkere styrerepresentasjon fra leverandørsiden. Vedtektssaken ble utsatt til et ekstraordinært årsmøte, som ble avholdt 20. juni s.å. 12 medlemmer møtte. Da ble det øyensynlig vedtatt å endre foreningens navn til NORSK SIKKERHETSFORENING (NSF). Videre ble det bl.a. vedtatt en presisering av kravene til personlig og bedriftsmedlemskap, skjerping av kriteriet for å innvilge medlemskap (2 medlemsanbefalinger) og en presisering av eksklusjonsvilkår. Det nye navnet på foreningen ble ikke reelt tatt i bruk før i 1996.

I arbeidsåret 1998 valgte styret å konsentrere seg om to innsatsområder:

- Felles utdannelseskrav for sikkerhetssjefer og
- Helse – Miljø – Sikkerhet (HMS). Siktemålet på dette innsatsområdet var å få fram jordnære, nyttige resultater tilpasset sikkerhetsbransjens behov. Dette ble videre understre-

ket i årsberetningen fra 1999 hvor det ble understreket at sikring av helhetstenkning og synergier var viktig.

Dette bredere perspektivet kombinert med en spissere satsing ble også omtalt av styret i årsberetningen for 1999. Det ble der fremhevet at foreningen startet som NFVA med sterk fokus på tekniske sikkerhetsløsninger, mens NSF i sin nye form skal være en nøytral og uavhengig forening som skal arbeide for et tryggere samfunn. Uavhengigheten og nøytraliteten sikrer NSFs særstilling i forhold til andre sikkerhetsrelaterte organisasjoner, som for eksempel leverandørforeninger.

Forsøk på lokalt foreningsarbeid

NSF ønsket å bli en landsdekkende organisasjon. Det var bakgrunnen for at NSF innkalte til ekstraordinært årsmøte 13. oktober 1999. En slik utvidelse krevde endringer i NSFs lover. I foreningens § 3 om organisasjon ble både nærmere detaljer om lokalavdelinger og råd foreslått. Dette ble godkjent. Vyene var der: Man så for seg etablering av avdelingskontorer i Kristiansand, Bergen, Stavanger og Trondheim. I første omgang skulle NSF starte opp i Kristiansand med Carl Viggo Berthelsen som kontaktperson og leder for pilotprosjektet. NSF skulle bidra med midler. Målet var at foreningen med en slik desentralisering skulle ha 1000 medlemmer tilknyttet NSF innen utgangen av år 2000!

NSF etablerte i 2000 en egen avdeling, kalt avd. Sør. Primus motor i dette arbeidet var Toralf Hystad. Dette året hadde Sørlandsavdelingen 13 medlemmer, som økte til 20 ved utgangen av 2001. Den fikk et eget styre i 2001 med til sammen fem styre- og varamedlemmer og gjennomførte det året 4 styremøter. Leder var Edvard Berge (Kredittkassen/Nordea) med Kenneth Robstad (Securitas), Toralf Hystad (Interconsult), Jonathan Buchner (Kristiansand Politidistrikt) og Tore Gravelsæter (Ericsson). Avdelingen utarbeidet egen årsberetning. Avdelingen hadde stor aktivitet i 2001 og arrangerte to medlemsmøter:

- Katastrofeplanlegging (Ericsson i Grimstad – 13.01.01)
- Nye utviklinger og utfordringer innenfor sikkerhet (15.06.01)

Avdelingen arrangerte også fellestur til SAFE-SEC '01 for fem medlemmer. Men det var ikke mulig å videreføre den oppløftende starten; det sikkerhetsfaglige miljøet smuldret opp. I årsberetningen for 2003 konkluderes det derfor med at "Avdeling Sør er i praksis nedlagt". Dette ble formelt bekreftet i styrets årsberetning for 2004.

Nye former for internt og eksternt, faglig samarbeid: arbeidsgrupper, utredningsgrupper, faggrupper og nettverksgrupper

En del av det faglige samarbeidet mellom aktører i sikkerhetssektoren i regi av NFVA og seinere NSF/Nosif foregikk i form av egne ad hoc-grupper eller mer permanente nettverksgrupper.

Ifølge boka Norske organisasjoner (1984) hadde NFVA selv på det tidspunkt tre interne utvalg:

- Informasjon og undervisning.
- Teknologi.
- Forskrifter og Harmonisering.

En intern arbeidsgruppe la på årsmøtet i 1990 fram en betenkning om "NFVA mot år 2000" som et grunnlag for videre debatt innad i foreningen.

NFVA var representert i arbeidsgruppen som arbeidet fram avtalen mellom bransjen og Televerket (Telenor) om ALTEL (Alarmoverføring og alarmmottak) i 1994-95. Arbeidet munnet ut i en løsning som bransjen var

1000 bedrifter rammet av datakrim

enig om, men Telenor satte en så høy pris for alarmoverføringstjenesten at bransjen mente den var konkurransevridende og dermed i praksis utelukket brukergruppen privatkunder. Deltakelsen i samarbeidsgruppen om boligalarm strandet i samme periode om et anbefalt opplegg pga. innbyrdes uenighet mellom konkurrerende forsikringsselskap. NFVA var også representert ved Thor Ivar Johansen (formann i NVL) i ITV spesialistgruppen om billedinformasjon. NFVAs styremedlem, Jan Eddie Tinlund, representerte Norges Bank i spesialistgruppen.

Ellers nevnes det i årsberetningen for 1995 at faggrupper er en nyttig og fleksibel måte å løse behovet for eksperthjelp og fagbistand på. NFVA har gitt økonomisk bistand til slike faggrupper som bransjen har opprettet.
Noen eksempler på prosjekter som den gang ble økonomisk støttet av NSF, er:

- Prosjektet Skuddsikkert glass. Sponset av bl.a. NSF (1996).
- Prosjekt for avgangsklasse på Politihøyskolen om bruk av kamera som kriminalitetsforebyggende tiltak. Sponset av NSF (1996).

NSF var i 1997 representert i en arbeidsgruppe for standardisering av alarmmeldinger til politiet. Gruppen ble nedsatt etter henstilling fra Justisdepartementet. Den avleverte innstillingen fra gruppen var enstemmig.

Prosjektet "Morgendagens trygghetsalarm", som NSF hadde initiert, forsatte i 1999 i en utvidet form under navnet "Trygghet for eldre" med tidligere generalsekretær i NSF, Bjarne J. Brandal, som prosjektleder. Prosjektet omfattet mange sider ved de eldres hverdag: trygghetsalarmer, tilstandsmonitorering, tekniske hjelpemidler på institusjon, varsling og kommunikasjon.

NSFs styre hadde store ambisjoner om nettverksgrupper som en ny, effektiv og moderne måte å arbeide på. Deltakerne trengte ikke å være medlem i NSF. Målsettingen for 2000 var 6 nettverksgrupper, nemlig: Verdihåndtering, Sykehussikkerhet, Bank og finans, Kompetanse, Offentlige sikkerhetsledere og beredskap. Styremedlem Jon Fougner fikk oppgaven som koordinator. Men hverdagen ble for brutal: Bare to grupper lå an til å startes opp – Verdihåndteringsgruppa med Morten Østerhaug, Securitas, som initiativtaker, og Sykehussikkerhetsgruppa med Henning Ringlund, Skan-kontroll, som initiativtaker.

I 2005 ble nettverket "Sikkerhet i sykehus" inkludert i NFSs kontaktopplegg. Norske Helseinstitusjoners Sikkerhetsforening (NHS) inngikk etter avtale med styret som fullverdig medlem i NSF i nettverkssystemet. I 2006 ble nettverket ledet av Henning Ringlund, sikkerhetssjef ved Ullevål Sykehus. I 2008 overtok sikkerhetsrådgiver Robert Derås, Rikshospitalet, ledelsen av nettverket. Et par år seinere gikk gruppen ut av NSF.

Sikkerhetsmessenes storhetstid og slutt – fra 1985 til 2007

Ønsket og viljen var nok til stede blant tidlige NFVA'ere, men det var først etter ti år i 1985 at en landsomfattende bransjemesse med seminaropplegg ble realisert gjennom *SAFEX* i INFO-RAMA Senteret i Sandvika. Messen ble tatt godt imot av både de 90 utstillere og mange besøkende. Temaene var arbeidsmiljø og personlig sikkerhet og ble arrangert i samarbeid med Arbeidsmiljøsenteret. Messebyrået ANS hadde da og på mange seinere messer det tekniske ansvaret. SAFEX '85 innledet en imponerende rekke av nasjonale sikkerhetsmesser, som fra 1987 ble lansert under merkenavnet SAFE-SEC.

SAFE-SEC '87 ble også arrangert i INFO-RAMA Senteret med samme antall utstillere og 2000 besøkende.

SAFE-SEC '89 fant sted i lokalene til INFO-RAMA Senteret 11. – 13. oktober 1989. Temaet var et utvidet sikkerhetsbegrep for næringsliv og forvaltning hvor både sikkerhetsutfordringer og security-spørsmål ble belyst i flere seminarer over to dager. Enda større suksess: 107 utstillere og 4800 besøkende.

Krisehåndtering og katastrofepsykiatri

SAFE-SEC '91 – i INFO-RAMA Senteret 6. – 8. november 1991, videreførte suksessen fra 1989 med nye rekorder: 116 utstillere og 4 794 besøkende. Og enda bedre: antallet deltakere på

seminarene økte fra 300 i 1989 til 550. 11 foredragsholdere tok for seg ulike temaer innenfor vern og sikkerhet, dvs. tre ganger flere enn på forrige messe. Politimester Willy Haugli, Oslo, åpnet messen. Kjente foredragsholdere medvirket: Rolf Normann Torgersen, tidligere direktør i Samferdselsdepartementet, hadde "Hva gjør vi når katastrofer inntreffer?" som emne, professor Guttorm Fløistad døftet "Menneske som sikkerhetsfaktor" mens direktør for Datatilsynet, Georg Apenes, foredro om "Dobbeltlåsens begrensninger". En av nestorene i NFVA, direktør Ørjan Steen i Securitas, informerte om "Alarmoverføring og sikkerhetstjenester i det offentlige telenettet". Andre foredrag var bl.a. om internkontroll, nye brannforskrifter, yrkesskadeforsikring, sårbarheter i informasjonsarbeidet og katastrofepsykiatri.

Over fra venstre:
Odd I. Gjersvik (Norske Vaktselskapers Landsforbund), Harald J. Bergmann (Industrivernet), Erik Jørgensen (Forsikringsselskapenes Godkjennelsesnevnd), Terje Haug (Kredittkassen), Johan von der Fehr (Oljeindustriens Landsforening), Vidar Thorkildsen (Sparebankforeningen i Norge) og Helge Størkersen (Næringslivets Sikkerhetsråd)

Under fra venstre:
Jan P. Moen (Foreningen Norske Låsesmeder), Ingvar F. Lorentzen-Styr (Krimalarm), Anders Bjerke (Messebyrået ANS), Børre Eidslott (Gjensidige Forsikring), Tore Sørlie (L.F.B.) og Amund Kjær (Verneledere's Samarbeidsforum).

Bjørn Vassbotten (Norsk Brannvern Forening), Carsten Due (Noralarm), Marit Tresselt (Det Kriminalitetsforebyggende Råd), og Toralf Hystad (Rådgivende Ing. Forening) var ikke tilstede da bildet ble tatt.

SAFE-SEC '93, som ble arrangert 10.–12. november 1993 i INFO-RAMA Senteret, var spesiell: Én ting var at det var den 5. messen med 127 utstillere og 5 600 besøkende. Det mest særpregede var at messen innholdt en egen OL-dag – det var bare tre måneder til åpningen av De Olympiske Leker på Lillehammer! OL-president Gerhard Heiberg talte om "I dag om tre måneder", mens politimester Arne Huuse tok opp

temaet "OL '94 og sikkerheten". Det var en rekke andre spesialarrangementer, og auksjonering av OL-T-skjorta med påskriften "3 måneder igjen". Det øvrige programmet var også solid: åpning ved justisminister Grete Faremo, og mange kjente personer som foredragsholdere – KRIPOS-sjef Karl Erik Tørdal; direktør for Datatilsynet, Helge Seip (om "Sårbarhetsutvalget"); direktør for Direktoratet for sivilt beredskap, Helen Bøsterud; Jan Halvor Harsem (om Scandinavian Star-brannen). Programmet reflekterte ellers en utvidelse av trusselhorisonten: konferansedelen viet en dag til security- og en dag til sikkerhetsproblemer (safety).

SAFE-SEC '95 ble som tidligere arrangert i INFO-RAMA Senteret. Tiden var 25.–7. oktober, og messen hadde 110 utstillere og 4 794 besøkende – altså en svak tilbakegang fra 1995-messen. Seminarene var fordelt over 3 dager under titlene Vern, Sikkerhet og Brannsikring. 28 foredragsholdere var engasjert med et vidt spenn av temaer: fra CE-merking, via vakttjenester og elektronisk sikkerhet til verditransport, trygghet-

salarmer og sikkerhetsmotivasjon. Variasjonen var ikke mindre blant foredragsholderne; de kom fra Direktoratet for arbeidstilsynet, Sparebankforeningen i Norge, SINTEF, Oslo Brannvesen, Gjensidige og fra mange andre firmaer og etater.

Ny publikumsrekord i 1997

SAFE-SEC '97, arrangert i INFO-RAMA Senteret 22. – 24. oktober 1997, satte ny publikumsrekord med 7 811 besøkende! På åpningsdagen var både fylkesmann Kåre Willoch og skuespiller Wenche Foss mobilisert med hvert sitt innslag. Konferanseprogrammet var tre-delt: Sikkerhet, Brann og Vern med 8 foredragsholdere. Foredragsholderne talte om at Gardermoen setter ny sikkerhetsstandard, om falske brannalarmer, vanntåke og CE-merket personlig verneutstyr – pluss en rekke andre temaer. Oslo Lufthavn Gardermoen, Telenor, Direktoratet for brann- og eksplosjonsvern, Direktoratet for arbeidstilsynet og IGP AS var blant dem som stilte med foredragsholdere. Både i 1995 og i 1997 arrangerte NSO (og Industrivernet/NSR i 1995) egne 2-dagers sikkerhetskonferanser (Sikkerhet '95 og Sikkerhet '97) rett før SAFE-SEC-messene.

På messemarkedet var det knivskarp konkurranse om medvirkning fra leverandører og om publikums interesse. SAFE-SEC hadde hele tiden konkurranse fra andre – til dels med nye vinklinger og nye temaer. Som eksempel kan nevnes at Institutt for datasikkerhet AS og IT-Expo AS for første gang 28. – 29. september 1993 arrangerte en kombinert messe/utstilling og konferanse kalt "Datasikkerhet '93". Arrangementet ble holdt i Folkets Hus i Oslo. Messekonkurransen ble sterkere utover 1990-tallet. Og konsekvensene av messekonkurransen kunne være beinharde. Olav Thons salg av INFO-RAMA AS til Norges Varemesse virket også negativt inn: Høsten 1998 ble f.eks. tre sikkerhetskonferanser/-messer avlyst; bl.a. den forbrukerorienterte NORSEC-NORSAFE '98 og Sikkerhet '98.

En samlet sikkerhetsbransje gir et tryggere samfunn

Derfor var det naturlig at mottoet for den neste SAFE-SEC-messen ble: "En samlet sikkerhetsbransje gir et tryggere samfunn". *SAFE-SEC '99* ble arrangert 12. – 14. 10. 1999 på Sjølystsenteret med 4.553 besøkende og 8 seminarer. Sikkerhetsmessen ble betegnet som en ubetinget suksess: HMS-satsningen var tung – samtlige tilsynsmyndigheter (etter internkontrollforskriften) og HMS-senteret på Starum var representert; halvparten av seminarene var HMS-relatert med godt besøk. Og mange av utstillerne fikk ordre/salg eller gode kundeføringer under messen; 81 % mente firmaets målsetting for messen var innfridd. Til SAFE-SEC 2001 ville styret fortsette å utvikle HMS-konseptet. Konferansen Sikkerhet 2001 slo seg sammen med SAFE-SEC '01.

SAFE-SEC '01 ble ingen økonomisk suksess for foreningen: i budsjettet for 2001 antok man et overskudd på 500 000 kr. Det ble 200 000 kr. Messen på Sjølyst i Oslo var et samarbeidsprosjekt mellom Næringslivets Sikkerhetsorganisasjon (NSO), Norges Varemesse og NSF. Utstillerne var gruppert rundt temaene: helse, miljø, sikkerhet (HMS), fysisk og elektronisk sikkerhet, vektertjenester, kompetanse, brann, forsikring og IT-sikkerhet. Den hadde 4 794 besøkende. I tillegg til messen ble de avholdt en rekke faglige kurs og seminarer. I sin evaluering konkluderte styret med at interessen i bransjen for messer var nedadgående. Styret nedsatte etter messen en arbeidsgruppe som i sin rapport foreslo en del endringer. Det nye konseptet ble Sikkerhet '03 – et to-delt arrangement med en messedel og en seminardel med tidsaktuelle temaer som kriseledelse, beredskap og organisert kriminalitet. Sikkerhet '03 skulle arrangeres i samarbeid med Norges Varemesse på Lillestrøm.

Sikkerhet '03 – dristig satsning som resulterte i fiasko

Sikkerhet '03 ble ikke den suksess som arrangørene hadde forventet. Messedelen hadde færre utstillere enn ønskelig; seminardelen kunne skilte med kjente innledere/foredragsholdere, bl.a. stortingspresident Jørgen H. Kosmo, Carl I. Hagen, Arne Huuse, Arne Johannessen, Leif A. Lier, Petter Nome, men trakk tydeligvis ikke nok interesserte. Det kom 1176 besøkende til 40 utstillinger. Likevel var optimismen stor, og planleggingen av Sikkerhet '05 ble satt i gang.

Men i 2005 ble det ikke noe messearrangement. Styret i NSF og Norges Varemesse ble enige om å skrinlegge planene for en messe det året.

Med arrangeringen av SAFE-SEC '07 i Oslo Kongressenter var det definitivt slutt med glansperioden som messearrangør for NSF. Men styrets optimisme er likevel stor: "Seminardelen ble en ubetinget suksess …"[11]

Messeeventyret er slutt

Men det var slutt. Styret for NSF besluttet i 2008 å legge SAFE-SEC-konseptet på is inntil videre. Det var ingen planer om å arrangere en slik stormesse/seminar i de kommende årene. I stedet hadde NSF innledet et samarbeid med den elektrofaglige messen ELIADEN om en egen intern "sikkerhetsmesse med seminarer" i 2010. "Sikkerhetstorget" – hvor Nosif hadde egen stand sammen med Noralarm og Aktuell Sikkerhet – var en populær samlingsplass for sikkerhetsinteresserte. Oppslutning om de 3 sikkerhetsseminarene var også god med ca. 90 deltakere Men suksessen vedvarte ikke. På neste messen – ELIADEN 2012 – måtte samtlige tillyste seminarer avlyses. Det var altfor få påmeldte. Foreningen hadde stand sammen med Aktuell Sikkerhet. Styret vedtok derfor å avslutte samarbeidet med ELIADEN fom. 2014.

En milepæl: Utgivelsen av Sikkerhetshåndboka 1999-2001

Oppstarten og forarbeidet til Sikkerhetshåndboka 1999-2001 for næringslivet synes noe uklart. Men to forhold virker avklart: Daværende president i NSF, Per Arne Gulbrandsen, var redaktør for det imponerende verket. Norsk Sikkerhetsforening var utgiver. Målsettingen med boka var å gi et helhetsbilde av faget med aktuelle henvisninger til fordypningslitteratur. Boka inneholdt også et omfattende register over 250 leverandører av forskjellige former for sikkerhetsprodukter og -tjenester.

NSF fikk 15 % Royalty for hvert solgte eksemplar av boka.

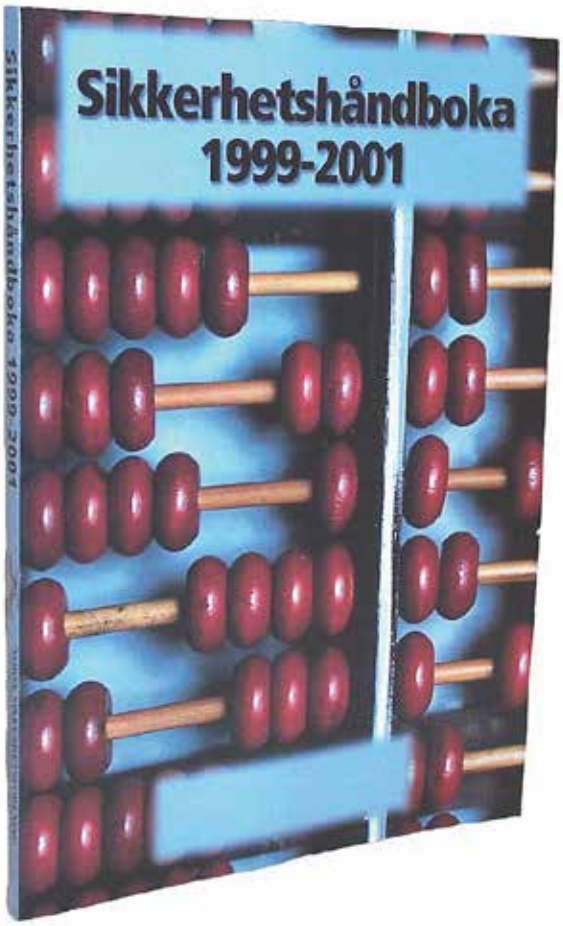

Foto: Jan Tveita/Aktuell Sikkerhet

Boka ble trykket i et førsteopplag på 5 000 eksemplarer og lagt ut for salg på SAFE-SEC '99. I år 2000 ble det solgt 353 eksemplarer av boka. Det ga NSF 21 899 kr i inntekter. Salget fortsatte i 2001 med 12 936 kr som resultat. I 2002 var salget på 1 730 kr.

Styret hadde planlagt å gi ut en ny utgave i løpet av 2002 – enten som papirutgave eller internett-versjon. Revideringen ble startet opp, optimismen rådde (på budsjettet for 2003 stipulerte man inntektene fra boka til 10 000 kr, mens regnskapet viste et salg på 150 kr). Det året avklarte styret også rettighetsspørsmålet ved nyutgivelse, og revisjonsarbeidet fortsatte en

stund. Styrets begrunnelse i årsberetningen for 2004 for stansen i revisjonsarbeidet var at Forsvarsbygg planla utgivelse av en Sikringshåndbok og at man først måtte vurdere innholdet i denne håndboka.

Men ingen av variantene for nyutgivelse ble realisert. Pionerarbeidet Sikkerhetshåndboka 1999-2001 ble den første og siste som NSF utga.

Satsing uten resultater? – NSFs Råd

Til NFVAs årsmøte 3. mai 1990 fremmet Styret forslag om å etablere et eget Råd. Bakgrunnen var synkende interesse og avtagende aktivitet kombinert med ønske fra mange i alarmbransjen om en mer rendyrket forening. Det var derfor behov for å tenke nytt. Årsmøtet vedtok forslaget, men med to endringer av forslaget til statutter: Rådet skal avholde minst to møter hvert år, og Styret velger medlemmer til Rådet. Valgkomiteens forslag til Rådsmedlemmer var: Petter Christensen (formann), Helge J. Størkersen, Vidar Thorkildsen, Nils Skarning og Bjarne J. Brandal. Disse ble valgt. Rådet skulle ikke ha mer enn 10 medlemmer. Hovedformålet med rådet var å vurdere veien videre for foreningen og komme med råd.

Rådet gjennomførte relativt raskt en grundig evaluering av foreningen og kom frem til en rekke forslag til tiltak som ble lagt frem for styret. Av forslagene nevnes:

1. Videreføre foreningen som en bransjeforening for alle som var opptatt av sikkerhet
2. Være tilknyttet Norske Sivilingeniørers Forening (NIF)
3. Nedsette arbeidsgrupper som skulle fokusere på ulike sider av sikkerhetsfaget f. eks; regelverk, internasjonalt samarbeid, etikk, klageorgan
4. Arrangere kurs og konferanser
5. Skrive artikler, holde foredrag og delta på stands

Rådet måtte som kriseløsning fungere som styre

Rådet fremmet sine forslag. Rådets forslag ble senere lagt frem for styret. Dessverre ble det i styret ikke fattet vedtak om hva som skulle gjøres videre. På foreningens ekstraordinære årsmøte 6. oktober 1992 fremmet derfor Rådet selv forslag om å nedlegge Rådet. Ved avstemning stemte ni for ikke å legge ned Rådet. Fire stemte for nedleggelse. Rådet ble så paradoksalt nok foreslått av valgkomiteen som nytt interimsstyre for NVFA ut året. Dette ble vedtatt – mot to stemmer.

Etter mellomspillet hvor Rådet samtidig fungerte som NFVAs styre, hadde tydeligvis ikke Rådet blitt reetablert. En etterlysning på årsmøtet i 1995 ble besvart med at styret dels ville avvente utfallet av samarbeidet om SAFE-SEC ’95 (hvor 7 samarbeidende foreninger deltok), dels se an foreningsutviklingen innenfor sektoren – det var nå flere konkurrenter å ta hensyn til. I løpet av 1995/96 ble standpunktene klare: både deltakerne på et helgeseminar 9. – 11. 1996 og NSFs styre gikk nå inn for å avvikle Rådet. Jan Eddie Tinlund hadde utarbeidet en egen betenkning om Rådet, som lå til grunn for diskusjonen.

Men allerede i 1997 snudde styret: nå het det at etablering av et Råd ”er av viktighet”. På årsmøtet 5. mai 1998 ble det vedtatt Statutter i 8 punkter for Rådet og valgt 10 medlemmer, som representerte et bredt spekter av foreninger (som Norsk Handelsstands Forening), bransjer (Sparebankforeningens Servicekontor), firmaer (som Elkjøp ASA) og offentlige instanser (som Statsbygg og Utenriksdepartementet). Rådet skulle være helt eksternt sammensatt - ingen representerte NSF.

Årsmøtet 20. april 1999 valgte 9 medlemmer av Rådet – 7 var gjenvalg – og ble seinere konstituert med Øivind Johannessen, Norges Varemesse, som leder. På årsmøtet 29. februar 2000 ble NFS Råds årsberetning lagt fram av Georg Vedeler. Beretningen ble godkjent, men det ble stilt spørsmål til både videre arbeidsform og videre drift. Årsmøtet vedtok også at styret skulle prøve å finne en arbeidsform for Rådet som var nyttig og berikende for foreningen. Det ble nå valgt 8 medlemmer til Rådet – tre av dem var nye. Styret og Rådet hadde et fellesmøte 20. juni 2000. Fornyelsen var heller ikke stor på årsmøtet i 2001: tre nye og fem gjenvalg. Egen årsberetning for 2000

ble lagt fram hvor de siste par årene ble karakterisert som turbulente, men at samarbeidsformen med styret nå var god; kanskje fordi det seinere på styrets arbeidsseminar 20. – 21.11.2000 ble besluttet noen enkle kjøreregler for konsultasjon mellom styret og Rådet.

Kjøreregelene mellom styre og råd ble ikke fulgt

Men i praksis ble ikke disse fulgt: lederen av Rådet, Øivind Johannessen, kunne på årsmøtet i 2001 konstantere at Rådet bare hadde blitt innkalt til ett fellesmøte med styret. Bare to rådsmedlemmer hadde møtt. Men heller ikke denne gang var årsmøtet villig til å ta en klar beslutning om nedleggelse – det nye styret skulle pånytt vurdere spørsmålet. Styret forsøkte seg 30.10.2001 med et nytt felles arbeidsmøte mellom styre og Råd på Skytterkollen – uten hell. Også denne gang møtte bare to rådsmedlemmer.

Nå var det definitivt slutt. NSF innkalte til ekstraordinært årsmøte 7. mai 2002. 15 medlemmer møtte. Både et enstemmig styre og Rådets formann, Øivind Johannessen, innstilte på nedleggelse av Rådet. Møtet vedtok enstemmig å nedlegge Rådet med umiddelbar virkning og endre NSFs vedtekter.

På vei mot profesjonalisering 1: Etablering av sikkerhetsleder-utdannelse

NSF hadde i 1998 gjennom et gruppearbeid kommet fram til utkast til sluttkompetanse for sikkerhetsutdannelse for videre diskusjon. Kompetansen omfattet hovedmålsetting og underliggende delmål. Siktemålet var en utdannelsesmodell som begynte på grasrota og endte på universitets-/høgskolenivå.

Allerede på det ekstraordinære årsmøte 13. oktober 1999 ble det referert til at NSF samarbeidet med BI på Gjøvik om å etablere et eget studium og utdannelse med 10 vekttall på bachelor-nivå. Opplegget var 6 ukesamlinger fra høst til vår med kontinuerlig oppgaveløsning. Fra NFVAs side var president Per Arne Gulbrandsen svært engasjert og aktiv i forberedelsene, og i et notat av 10. mars 2000 skisserte han en læreplan for "security"-utdannelsen. Notatet inneholdt både forslag til overordnet mål for utdannelsen og delmål innenfor feltene sikkerhetsfag, samfunnskunnskap, organisasjon og ledelse, økonomi, HMS-fag og juss med ansvarsfordeling mellom HMS-senteret, BI og NSF.

NSF inngikk i år 2000 avtale med BI Gjøvik og HMS-senteret på Starum om utvikling og gjennomføring av en 10-vekttalls utdannelse for sikkerhetsledere basert på NSFs sluttkompetansekrav fra 1999 og en egen læreplan for utdannelsen. Målgruppene var:
1. Sikkerhetsledere 2. Linjeledere og stabspersonell med sikkerhetsansvar i virksomheter og 3. Prosjektledere med rapporteringsansvar innen sikkerhetsfeltet. Planleggingen fortsatte. Forslag til studium ble nå bygget opp med 3 deler: 1. Trusselbildet, kriminalitetsbildet og lovregulering, 2. teknisk og organisatorisk sikkerhet og 3. sikkerhetskultur, sikkerhetsatferd og sikkerhets- og risikostyring.

Det første kullet i spesialkurset Sikkerhetsledelse. Foran fra venstre: Trond Andresen, Kjetil Dahlseng, Britt Skjøld, Ole Jørgen Eiterå og Henning Berg. Bak fra venstre: Randmod Omarhaug, Knut Rollstad, Robert O. Glærum, Fred Thomassen, Stig H. Øksnes, Erik Bekeng, Frode W. Østlund og Bjørnar Davidsen. Ikke til stede: Finn Grav.

Foto: Jan Tveita/Aktuell Sikkerhet

Det nye studiet ble markedsført gjennom flere kanaler. I 2003 dekket NSF sin del av markedsføringsutgiftene for det nye studiet (32 300 kr), men det første kullet lot vente på seg. To forsøk på oppstart i 2003 strandet pga. for få påmeldte. Først i 2004 kunne det første kullet med studenter starte. En milepæl var nådd!

13 studenter startet i uke 7 i 2004 på den nye og epokegjørende sikkerhetslederutdanningen ved BI Gjøvik med rektor Edvin Tysse som pådriver[12]. Utdanningen inngikk i Handelshøyskolen BIs Bachelor of Management-program og ga 30 studiepoeng. Neste kull med 10 studenter startet opp i uke 43.

I 2006 vedtok BIs ledelse i Oslo at en rekke regionale avdelinger skulle nedlegges, bl.a. BI Gjøvik.[13]

Ved BI Gjøvik hadde i mars 2007 43 studenter gjennomført sikkerhetslederutdanningen, mens 27 var i gang med utdanningen. Styret nevner nå også i klartekst at sikkerhetslederutdanningen vil gi et godt utgangspunkt for å etablere en sertifiseringsordning for sikkerhetsledere. Rektor Edvin Tysse lyktes etter nedleggelsen av BI Gjøvik med å flytte utdanningstilbudet over til BI Stavanger hvor det ble videreført. Og styret var optimistisk: Studiets nye forankring i Stavanger ville kunne føre til at studiet kunne bygge på og bli inspirert av det omfattende sikkerhetsmiljøet som var knyttet til oljebyen. I BI Stavangers studieprogram inngikk nå sikkerhetslederutdanningen i BIs studieprogram innenfor risikostyring og sikkerhet og avholdes vekselvis med studiet i HMS-ledelse. Studiet i sikkerhetsledelse har endret seg en god del siden oppstarten i 2004; evnen til fornyelse er noe av nøkkelen til populariteten.

Samlet har ca. 200 studenter gjennomført studiet i perioden 2004 – 2015.

På vei mot profesjonalisering 2: arbeidet for en sertifiseringsordning for sikkerhetsledere

Danmark tok i 1995 initiativ til et utredningsprosjekt om utdannelse av sikkerhetssjefer og sikkerhetsmedarbeidere. Oppdraget ble utført av Nordisk Utdannelsescenter , Sikrings- og alarmteknikk A/S i Fredrikshavn. Fra norsk side støttet ASIS og NFVA prosjektet med 25 000 kr hver. Utfallet eller videre oppfølging av denne utredningen er ikke kjent. Men i Danmark gjennomførte Sikkerhedsbranchen et sertifiseringsopplegg for sikkerhetsledere, spesielt innenfor brannsektoren – kalt "Eksaminert Sikringsleder " – og den første nordmannen, Knut N. Børgund i DHL Norge, ble uteksaminert 2002.[14]

Først i 2006 gjenopptok styret i NSF arbeidet med sertifisering og nedsatte i desember 2007 en intern utredningsgruppe ledet av Sverre Røed-Larsen. En orientering om arbeidet ble gitt på Sikkerhetskonferansen 2008. Gruppen skulle lage en utredning om sertifiseringsmulighetene for sikkerhetsledere og sikkerhetsmedarbeidere og skisserte flere utviklingsmuligheter. I tillegg gjennomførte jurist Tone Marit Stensrud en juridisk analyse av lov- og regelverket innenfor HMS-feltet. Utredningsrapporten ble overlevert til styret i juni 2008 og skisserte en ordning med personsertifisering basert på både relevant og tilstrekkelig teoretisk utdannelse *og* praktisk erfaring, som skulle omfatte både sikkerhetsledere og sikkerhetsmedarbeidere. Styret sluttet seg til forslagene i rapporten.

SERTIFISERING AV SIKKERHETSLEDERE
- EN UTREDNING ETTER INITIATIV FRA NORSK SIKKERHETSFORENING (NSF)

Kartlegging av sertifiseringsordninger i Norge, vurdering av aktuelle opplegg og forslag til en ordning med NSF i en sentral rolle

Arbeidet med å lede etableringen av en uavhengig og frivillig sertifiseringsordning ble etter anmodning administrert av Det Norske Veritas, som også skulle forvalte ordningen basert på prinsippene i ISO-standarden 17024:2003. Det første møtet i den nyopprettede sertifiseringskomiteen ble avholdt i februar 2009 med Sverre Røed-Larsen, Nosif, som leder og med representanter tilknyttet INEX, ErgoGroup, NHO Service, Forsvarsbygg og Handelshøyskolen BI. En markedsundersøkelse blant både relevante firmaer/offentlige virksomheter, foreningens medlemmer og tidligere/nåværende studenter viste stor interesse for å delta i en slik sertifiseringsordning. I 2010 gjennomførte Nosif en større kartlegging av studietilbudet i sikkerhetsutdanning innenfor universiteter og aktuelle høyskoler i Norge. Det Norske Veritas sendte i desember 2010 et utkast til faglig rammeverk ut på høring til 56 høringsmottakere. Det ble i hovedsak positivt mottatt – med enkelte forslag til forbedringer eller endringer.

Rett før forarbeidet var sluttført, stoppet arbeidet opp. Deler av bransjen var ikke fornøyd med bredden og profilen på arbeidet, og Det Norske Veritas trakk seg ut. Sertifiseringskomiteen ble oppløst.

Nosif gav imidlertid ikke opp. Den frivillige, uavhengige sertifiseringen var en av kjernesakene for foreningen. Den daværende presidenten, Randmod Omarhaug, tok initiativ til å etablere en bredere organisatorisk plattform for det videre arbeidet. Etter flere sonderingsmøter og drøftinger bar arbeidet frukter. Øyvind Smedsrud fra Forsvarsbygg ble utpekt som prosessleder, og en ny styringsgruppe etablert. Det var ønskelig at det videre arbeidet ble forankret i Næringslivets Sikkerhetsråd, som aksepterte utfordringen. Styringsgruppen utarbeidet ved hjelp av Randmod Omarhaug (Nosif) , Roy Stranden og Øyvind Smedsrud en prosjektbeskrivelse og et mandat for en arbeidsgruppe, som ble oppnevnt kort tid etterpå. Arbeidsgruppen – under ledelse av Joakim Barane – er nå i gang med å utarbeide ramme og innhold i en sertifiseringsordning for sikkerhetsledere og sikkerhetsmedarbeidere.

Etter et langvarig og arbeidskrevende forarbeid synes nå tiden for realisering å være nær – endelig!

Samarbeid gir resultater: SIKKER VAKT 1999 – 2011

Forholdene i vaktbransjen i Norge hadde gjennom flere tiår vært til dels nokså uryddige. Derfor vedtok Stortinget 13. mai 1988 Lov om vaktvirksomhet. Ett år seinere var forskriftene på plass. Nå ble det stilt mer presise lovkrav til vaktselskapene. Men forholdene i vaktbransjen ble ikke slik som myndighetene hadde forventet. Dessuten gjenspeilte ikke lovens virksomhetsområder de endringer i markedssituasjonen som hadde skjedd siden 1988.

På et dagseminar 27. september 1993 om vaktselskaper og alarmmottak med 61 deltakere ble det bekreftet at "det var snusk" i bransjen og derfor nødvendig med en "opprydningsprosess". [15] De uønskede forholdene dreide seg om at autorisasjonsordningen for selskaper var utilfredsstillende, kontrollen med autoriserte selskaper var utilfredsstillende, og bransjekontrollen var svak. NFVAs uformelle kontakt med myndighetene hadde bekreftet at myndighetene ønsket større egenkontroll og kvalitetshøyning fra bransjen selv.

NSF deltok etter invitasjon fra Norske Vaktselskapers Landsforening (NVL) i 1998 arbeidet med å etablere et godkjennings- og kontrollorgan for vaktbransjen. Det planlagte organet ble kalt SIKKERT VALG. I tillegg til NSF deltok det representanter for følgende organisasjoner i arbeidet:

- Næringslivets Sikkerhetsorganisasjon (NSO)
- Norsk Arbeidsmandsforbund (NAF)
- Privatansattes Forbund (PRIFO)
- Norske Vaktselskapers Landsforening (NVL)

Under arbeidet med stiftelse av Sikker Vakt deltok også Sikkerhetsbransjens Servicekontor (SBL), mens NVL hadde falt fra.

I 1999 ble Sikkert Valg omdøpt til Sikker Vakt og etablert som en stiftelse. Stiftelsesdatoen var 14. oktober 1999. Bjarne J. Brandal representerte NSF i stiftelsen (1999 – 2001). Sikker Vakt var en selvfinansierende non-profit organsasjon. Seinere representanter for NSF har vært Jan Eddie Tinlund (2001 – 2005), Henning Berg (2005 – 2007) og Randmod Omarhaug (2007 – 2011).

I år 2000 oppnådde fire vaktselskaper godkjenning. Ved utgangen av 2003 var 12 selskaper godkjent, i 2004 8 selskaper.

Styret i Sikker Vakt ble ledet av Helge J. Størkersen, Jan Eddie Tinlund og Trond Karlsen. Som daglige ledere virket Svein Berg og Jan Eddie Tinlund. Tinlund overtok oppgavene som daglig leder/sekretærfunksjonene fra 2005 til mars 2010 i en 20 % stilling som pensjonist fra Norges Bank.

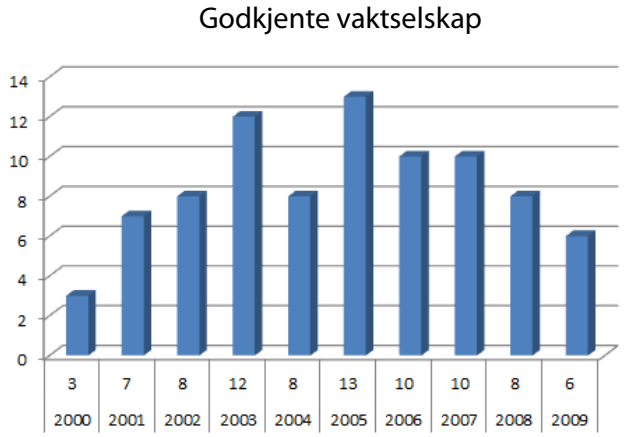

Sikkerhetskonferansene – foreningens viktigste satsning!

Det er ikke sikkert, men basert på tilgjengelig informasjon synes det som om Nosifs tradisjonelle Sikkerhetskonferanse hadde sin spede start i 2001, men den egentlige starten av Nosifs årlige sikkerhetskonferanse regnes fra 2008. Da fikk konferansen sin nåværende ramme og hovedform.

NSF arrangerte 12.-14. mars **2001** seminar på M/S Prinsesse Ragnhild. Båten gikk t/r Kiel. Seminarets temaer var bl.a. internettsikkerhet, narkotika på arbeidsplassen og juss på nettet. 29 deltok utenom foredragsholderne.
Samme år – 4.-5.desember **2001** – gikk turen til København på "Pearl of Scandinavia" som kombinert seminar/julemøte. 28 deltakere lyttet på foredrag om "Kriminalitetsutviklingen", "Trygghet ute og hjemme"og "Psykososiale forhold i forbindelse med overgrep". Securitas hadde ministand om alarmer.

19.-21. november **2002** gikk turen til Kiel med M/S Prinsesse Ragnhild. 21 medlemmer deltok på sikkerhetsseminaret. Programmet omfattet foredrag om Sikkerhetsloven, om det kontantløse samfunn, om elektroniske signaturer i betalingsformidlingen, om lov og rett på nett og om sikkerhetsledelse. Medlemsseminaret ble betegnet som vellykket.

Sikkerhetsseminaret 2004 ble arrangert 2. – 4. februar om bord på båten til København med 38 deltakere.

Jubileumsseminaret – 30 år – ble arrangert 8. – 10. februar **2005** på båten Color Fantasy til Kiel. 45 deltakere.

NFS arrangerte 27.-29. mars **2006** seminar om bord på Color Fantasy til Kiel. 45 deltakere.

I **2007** ble sikkerhetsseminaret arrangert om bord på DFDS Pearl of Scandinavia 23.-5. april med 31 deltakere.

Sikkerhetskonferansen 2008 – med en mini-sikkerhetsmesse – ble arrangert 22.-24. april ombord på DFDS Crown of Scandinavia under samletittelen *"Vår sårbare infrastruktur – sikkerhet i et samfunnsperspektiv"*. Blant foredragsholderne var justisminister Knut Storberget og fhv. statsminister Kåre Willoch. 72 deltakere.

I **2009** ble sikkerhetskonferansen og mini-messen arrangert 22.-24. april på DFDS Pearl of Scandinavia under temaet *"Privat rettshåndheving i og ved offentlige åpne områder"* med 76 deltakere. Konferansen inkluderte en bred paneldebatt og en rekke foredrag.

DFDS Pearl Seaways har siden vært Nosifs faste konferansebåt for sikkerhetskonferansene i perioden 2009 – 2015.

"Beredskap, krisehåndtering og kriminalitet" var tema for **Sikkerhetskonferansen 2010**, som ble holdt om bord på DSDF Pearl of Scandinavia 20.-22. april med 93 deltakere og en mini-sikkerhetsmesse med 7 utstillere. Under konferansen kunne deltakerne delta i en fullskala evakueringsøvelse hvor hele mannskapet på båten deltok – etterfulgt av en evaluering og orientering om sikkerhet og beredskap i DFDS i plenum.

Sikkerhetskonferansen 2011 ble spesiell. Den foregikk 5-7.april under temaet *"Risikomennesket i trusselsamfunnet – vår største utfordring"* med et bredt faglig program. Engasjementet av den tidligere ran- og voldsdømte Sven-Erik Utsi til konferansen hvor han ble intervjuet av Frode Stang, som var konferansens møteleder, skapte stor mediaoppmerksomhet på forhånd.[16] VG slo deltakelsen opp på sin førsteside, og presidenten måtte forsvare valget i flere medier – noe han gjorde på en utmerket måte. Det var 119 deltakere.

Sikkerhetskonferansen 2012 og mini-sikkerhetsmessen, som ble arrangert 25.-27. april med

119 deltakere, hadde temaet *"Sikkerhetstrusler i et åpent samfunn"*.

Temaet for **Sikkerhetskonferansen 2013**, som inkluderte mini-sikkerhetsmesse, var *"Privat og offentlig beredskap"*. Den ble arrangert 24.-26. april og samlet 132 deltakere.

Sikkerhetskonferansen 2014, inkl. mini-sikkerhetsmesse, bød på et aktuelt hovedtema: *"Samfunnssikkerhet på anbud"*. Arrangert 23.-25. april med 142 deltakere.

Sikkerhetskonferansen 2015 22.- 4. april – 40-årsjubileumskonferansen – hadde et skremmende nært bakteppe for tittelen *"Ny terrortrussel truer tryggheten i samfunnet!"*. Populær mini-sikkerhetsmesse og 125 deltakere.

Messeturer: uavhengige fagreiser – Security Essen og IFSEC

10.-12. oktober 2000 var det sikkerhetsmesse i Essen i Tyskland. NSF arrangerte – antakelig for første gang – fellestur, som fikk stor oppslutning (59 deltakere). Henning Røisland var reiseleder.

Fellesturen til Security Essen ble gjentatt 8.-11. oktober 2002.

Til Security Essen 6.-8. oktober 2004 arrangerte NSF fellestur med 33 deltakere.

NSF arrangerte i 2006 reise til sikkerhetsmessen Security Essen. 26 deltakere.

Messeturen til Security Essen 7.-9.10. 2008 samlet 28 deltakere.

I 2010 samlet messereisen til Security Essen 4.-7. oktober rekorddeltakelse med 62 deltakere. På turen var det lagt inn egne møter med norske foredragsholdere om faglige temaer.

IFSEC 2011, som ble arrangert i Birmingham 18.-20.05, var for første gang målet for Nosifs messetur. Nosif hadde i tillegg til messebesøk laget et eget, faglig program. Det var 38 deltakere.

I 2012 arrangerte Nosif på nytt fellestur til Security Essen 24.-26. september.

I 2013 deltok 53 deltakere på fellesreisen til IFSEC Birmingham 13.-15. mai.

I 2014 var det dobbel messetur: først til IFSEC 16.-18. juni, dernest til Security Essen 23-25. september. IFSEC-reisen samlet 48 deltakere, mens 41 dro til Security Essen-messen.

I 2015 er det planlagt fellesreise til IFSEC London 16. til 18. juni.

NSF og den digitale utfordringen: Nye kontakt- og arbeidsformer

På 1990-tallet var databruk – og ikke minst datasikkerhet – et sentralt tema. Norsk Data hadde måttet innse at monitorer og stordatamaskiner hadde hatt sin storhetstid. Enkle PC'er for personlig bruk av ansatte ble utbredt. Innenfor næringslivet og i den offentlige sektoren var EDB et stadig viktigere verktøy. Temaer knyttet til datasikkerhet, og da ikke minst innenfor store bransjer som finanslivet (bank og forsikring) og deler av det øvrige næringslivet, var stadig tema på sikkerhetskonferanser og i fagtidsskrifter. Feilgrepene var mange – og ble dyre. Nye konsulentselskaper spesialiserte seg på rådgivningstjenester, backup-løsninger og programvarer for økt sikkerhet.

Men den digitale tidsalder kunne også tilby mange muligheter for forenklinger og rimelige, administrative løsninger for små og mellomstore bedrifter – og for frivillige foreninger. Mange i NSF jobbet profesjonelt med elektroniske verktøy, og det var naturlig å se på mulighetene for å ta disse i bruk i foreningen. Det første ambisiøse målet var å forbedre og lette kommunikasjonen med foreningens medlemmer: NSF måtte få sin egen hjemmeside på internett! Utvikling av egne hjemmesider var en oppgave som ble omtalt i årsberetningen for 1999. Egen hjemmeside ble registrert i 2000 og opprettet våren 2001 *(www.norsk-sikkerhetsforening.org)*. Hjemmesiden ble imidlertid ganske snart lukket, som en midlertidig ordning. Grunnen var frykten for sikkerheten. På det ekstraordinære årsmøtet i mai 2002 rådde optimismen: Nettsiden skulle være på plass i løpet av året! Frode Bakken, Norsk Hydro, ble engasjert som dataekspert, og han leverte en oppegående hjemmeside før 31.12.2002, som var fristen. I 2003 hadde sidene 2 207 besøkene. Hjemmesiden har siden gjennomgått en rekke endringer med hensyn til utforming, innhold og tilgjengelighet (en periode var det en egen del eksklusivt for medlemmer med passord-pålogging). Dagens versjon *(www.nosif.no)* er en enkel og billig løsning for foreningen for informasjonsformidling, kunngjøringer og påmeldinger til medlemsmøter og arrangementer.

Ny president – ny satsning!

Men utover på 2000-tallet var ambisjonsnivået mye høyere, og foreningen tok i bruk en rekke andre elektroniske hjelpemidler med president Stig H. Øksnes som den fremste pådriver: som elektronisk regnskapsføring, medlemsregister, styre og beslutningsprotokoll, årshjul for oppfølging av mål, strategier og arbeidsoppgaver, medlemsutsendelser. I 2006 ble hjemmesiden betydelig oppgradert med ny leverandør, planlagte påloggingsbeskyttede medlemssider (som ikke ble realisert) og egne styresider. En egen redaksjonsgruppe ble nedsatt med Tor Johnsen som leder. De ønskede forandringene ville kreve store økonomiske uttellinger; en satsing som foreningens økonomi ikke hadde rom for. I 2008 fikk hjemmesiden en ny domeneadresse: *www.nosif.no,* i samsvar med vedtektsendringene dette året. Men de digitale problemene var ikke over: Vinteren 2009 måtte nettsidene igjen tas ned for først å bli relansert 20. januar 2010. En ny teknisk løsning basert på en utvidet plattform kom på plass – men driftskostnadene ble høyere. En dyrere hjemmesideløsning var på sikt ikke holdbar. Med bistand fra styremedlem/teknisk ansvarlig Para Paranthaman, Avinor, ble den nye teknologiske plattform-løsningen tilslutt en enkel og billig WordPress-løsning (2010/2011), med nytt design og innhold og som muliggjorde kjapp oppdatering. Kontrakten med nettleverandøren, Pixelhospitalet, ble sagt opp med virkning fra 1.01.2011. Som en ny kanal til sikkerhetsinteresserte ble det etter styredrøftinger og konsultering med NSM i 2010 vedtatt å opprette en egen Facebookside for Norsk Sikkerhetsforening med Andre Thomsgård, Securitas, som ansvarlig.

På vei mot fulldigitalisering

Nå er foreningens styrings- og formidlingsformer på vei mot fulldigitalisering. Mange funksjoner skjer digitalt, som medlemsregister, søknad om medlemskap, påmeldinger til medlemsmøter, regnskap, annen intern og ekstern kommunikasjon, men mulighetene – og planene – er mer omfattende. Dette vil bli synliggjort i det kommende tiåret!

Strategisk forankring:
Visjon og styringsmål

Det første spor etter en mer grunnleggende strategisk analyse og utforming synes å være knyttet til NSF-styrets strategisamling 28. – 29. juni 1999 på Tjøme. Utfallet ble valg av tre satsingsområder (fag, samarbeid, holdning) og 7 basisaktiviteter (SAFE-SEC, NORSEC-NORSAFE, landsdekkende organisasjon, sikkerhetssjefutdanningen, sikkerhetshåndboka, HMS og kurs).

Seinere ble nok strategiutfordringene drøftet mer eller mindre eksplisitt av NSF-styrene, men det er først i årsberetningen for 2006 at en ny strategisamling er omtalt. Ved denne samlingen benyttet styret SWOT- og GAP-teknikker i sitt analysearbeid. Dette arbeidet ble fulgt opp med en ny samling for styret året etter – i 2007. Også i årene 2008 – 2014 er det blitt gjennomført årlige arbeidsseminarer for styret om strategiske spørsmål, handlingsplaner, styrets arbeidsfordeling osv.

I 2010 vedtok styret et strategisk dokument for Norsk Sikkerhetsforening, som med endringer i vedtekter seinere samme år ble formalisert som Nosifs strategiske plattform 2010 – 2014. Strategiutvikling er imidlertid en kontinuerlig prosess, og basert på en rekke drøftinger på styrets strategisamlinger ble en ny strategisk plattform formulert og utgitt for perioden 2015 – 2019.

De første styreseminarene om Nosifs strategiutvikling ble ledet av Tor Johnsen. Siden 2009 har professor Kjell Banken ved NTNU og Sverre Røed-Larsen fra styret planlagt og stått for gjennomføringen av de årlige samlingene.

Utviklingen av Nosifs strategiske fundament har vært en langvarig prosess som har inkludert mange diskusjoner. Den nåværende utgaven inneholder Nosifs visjon, virksomhetsidé, overordnede styringsmål, styringsmål og kjerneverdier. Denne utformingen av foreningens strategiske plattform bygger på en modell utarbeidet av Kjell Banken.

Norsk Sikkerhetsforening (www.nosif.no)

Strategisk plattform 2015 – 2019

Om Norsk Sikkerhetsforening

Norsk sikkerhetsforening (Nosif) er en selvfinansierende, demokratisk og politisk uavhengig organisasjon. Foreningens styre skal gjenspeile medlemsmassen.

Både organisasjoner (foretak, myndigheter, firmaer, institusjoner, foreninger og lignende) og enkeltpersoner kan søke om medlemskap. Medlemmene utgjør - med sin kompetanse og sitt engasjement på de ulike fagområder - foreningens viktigste styrke.

Norsk Sikkerhetsforenings visjon

- Sammen for et tryggere samfunn

Norsk Sikkerhetsforenings virksomhetsidé

Norsk Sikkerhetsforening skal legge til rette for å skape trygge og gode møteplasser for aktører i sikkerhetssektoren. Foreningen skal fremme synspunkter i sentrale spørsmål om sikkerhet og dermed bidra til å styrke arbeidet med å bygge et tryggere samfunn i Norge

Norsk Sikkerhetsforenings overordnete styringsmål

Norsk Sikkerhetsforening skal

- være et nasjonalt kontakt- og samarbeidsforum for sentrale aktører fra privat, offentlig og frivillig sektor
- fremme hensiktsmessige og effektive tiltak for å styrke den samfunnspolitiske, fagpolitiske og bransjemessige innsatsen for økt sikkerhet.

Norsk Sikkerhetsforenings styringsmål

Foreningen skal ha som sine viktigste styringsmål å:

- være en **aktiv og profesjonell møteplass** for sikkerhetsinteresserte gjennom arrangementer og egen informasjonsformidling
- stimulere til oppbygging av **bedre sikkerhetskompetanse** og **økt samarbeid** mellom parter innenfor sikkerhetsbransjen
- bidra til utvikling av **større forståelse** blant sentrale samfunnsaktører for nødvendigheten av sikkerhetsfremmende tiltak
- fremme **generell forståelse for økt sikkerhet** i det norske samfunnet og bidra til utvikling av klare **etiske prinsipper** og praktisering av **høy etisk standard** i yrkesmessig sammenheng.

Norsk Sikkerhetsforenings kjerneverdier

- Samlende
- Uavhengig
- Aktiv
- Pådriver

NFVA og Norsk Sikkerhetsforening som samfunnsaktør

I omtalen av NFVA i boka Norske Organisasjoner (1984) nevnes det at foreningen hadde kontakt med Justisdepartementet, Kommunal- og Arbeidsdepartementet, Samferdselsdepartementet og Sosialdepartementet (særlig om sosialvarsling). Det sies imidlertid ikke noe om hvor omfattende og hva slags kontakt dette var.

Opp gjennom årene har NFVA/Norsk Sikkerhetsforening hatt forskjellige former for kontakt med en rekke departementer og direktorater, både formelt og mer uformelt. I mange år har representanter for landets politiske ledelse og sentralforvaltningen og stortingsrepresentanter ofte vært foredragsholdere eller paneldeltakere på foreningens arrangementer – særlig på medlemsmøter, messer og sikkerhetskonferanser.

Norsk Sikkerhetsforening har, etter det som er synlig i arkivmaterialet, ikke opptrådt aktivt som ensidig interesseorgan eller som talerør for sikkerhetsbransjen – selv om foreningen har uttalt seg i enkeltsaker. Nosif offentliggjorde f.eks. på sin hjemmeside en uttalelse fra presidenten etter tragedien 22. juli 2011.

Nosif har avgitt to høringsuttalelser i de siste årene: en om egenberedskap i industrielle og håndverksmessige virksomheter, basert på høringsutkast om ny forskrift, og høringsutkast til forslaget til ny storulykkesforskrift – begge fra Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB). Begge uttalelsene er tilgjengelige på Nosifs hjemmesider.

Rollen som samfunnsaktør for en forening som Norsk Sikkerhetsforening er vanskelig – det er en balansegang mellom å arbeide for å fremme sentrale, viktige sikkerhetsfremmende tiltak på samfunnsnivå og å unngå å bli klassifisert som et ensidig interesseorgan for private, kommersielle sikkerhetsleverandører. Men dermed er det ikke sagt at oppgaven skal være uprøvd: Nosif har som to av sine styringsmål å bidra til utviklingen av større forståelse blant sentrale samfunnsaktører for nødvendigheten av sikkerhetsfremmende tiltak. Foreningen skal også fremme generell forståelse for økt sikkerhet i det norske samfunnet. Det skjer ikke ved taushet eller passivitet.

Sikkerhetsforskningen og behovet for faktabasert kunnskap

Sikkerhetsforskningen kan vise til lange tradisjoner ved universiteter og kunnskapsbedrifter. Men innenfor security-forskningen var det langt mer glissent mellom både forskningsprosjekter, -funn og –rapporter. Den første rene verdenskongressen i sikkerhetsvitenskap ble avholdt 24. – 26. september 1990 med tyske TÜV som ansvarlig arrangør.[17]

Savnet av en vitenskapelig, akademisk forankring av sikkerhetsfaget var følbart i bransjen. Derfor nedsatte NFVA i 1995 en ad hoc-gruppe med Nils G. Skarning, Jan Eddie Tinlund og Th. Røssum (ASIS) som skulle utrede et mulig initiativ til å opprette et professorat i sikkerhet. I NFVA-sammenheng var dette et konkret tiltak innenfor ramme av en visjon: Undervisning i sikkerhetsspørsmål på alle trinn i undervisningshierarkiet. I tillegg var det helt nødvendig å stimulere til og fremme forskning innenfor sikkerhetsfeltet. Det ble seinere opprettet professorater i sikkerhetsrelaterte emner ved flere universiteter og høyere forsknings- og læreinstitusjoner. Universitetene i Stavanger, Trondheim og Oslo og flere høgskoler har utviklet produktive forskningsmiljøer og egne studier i HMS, sikkerhet og risiko. Men NFVA/NSF kan nok høyst påberope seg en liten pådriverrolle – selv om foreningen allerede i sitt første arbeidsår i 1974 var i kontakt med Teknisk-Naturvitenskapelig Forskningsråd (NTNF) om et forskningsprosjekt som NTNF hadde avslått støtte til.

Forskning på samfunnssikkerhet i Norge, Norden og Europa

Seinere er forskning innenfor security-området blitt en storsatsning i forskningsverdenen – både nasjonalt, nordisk og europeisk.

På nasjonalt nivå har særlig Norges Forskningsråd (NFR) gått i bresjen for å initiere, støtte og formidle forskning innenfor feltet samfunnssikkerhet. Denne forskningen er relativt ung og kombinerer ofte bl.a. klima-, teknisk-, humanistisk og samfunnsfaglig forskning i prosjektene. Gjennom forskningsprogrammene SAMRISK I (2005 – 2010) og SAMRISK II (2013 – 2018, ramme 100 mill. kr) har NFR støttet kunnskapsproduksjonen innenfor samfunnssikkerhet med etablering og gjennomføring av mange prosjekter.

Disse storsatsningene er preget av en tverrfaglig tilnærming, involvering av flere forskningsmiljøer i inn- og utland, bidrag til teori- og metodeutvikling og ønskelig anvendelse i politikk- og praksisutvikling. Viktige emner i SAMRISK I var *Samspillet mellom teknologier, samfunn, organisasjon og mennesker; Risikobildet, sårbarhet og risikotoleranse; Politisk styring og regulering* og *Krisehåndtering og risikokommunikasjon.* Hovedtemaene i SAMRISK II er *Sosiale strukturer, verdier og tillit; Samarbeid, ledelse og organisering* og *Trusler og risiko i forandring*. I tillegg er en rekke forskningsinstitutter direkte engasjert i nordiske og europeiske prosjekter.

På nordisk nivå er og var både de enkelte nabolandene og Nordisk Ministerråd gjennom NORDFORSK viktige aktører: Ny sikkerhetskunnskap produseres gjennom direkte tverrnasjonalt samarbeid, gjennom nordiske konferanser og nordisk program for samfunnssikkerhet, som disponerer store forskningsmidler. I Norge leder bl.a. NTNU i Trondheim, Institutt for fredsforskning og Norsk Utenrikspolitisk Institutt, Statens institutt for forbruksforskning, Forsvarets forskningsinstitutt og Høgskolen i Oslo og Akershus fellesnordiske prosjekter.

På det europeiske nivå ble dimensjonene store: EU hadde tidlig hatt sine problemer med terrorisme (som München-massakren i 1972 og Baader-Meinhof-gruppen/Den røde armé-fraksjonen) og med forskjellige typer kriser (industriulykker, naturkatastrofer), men det var først etter 11. september-tragedien i USA i 2001 at de store forskningsprogrammene innenfor EUs rammeforskningsprogrammer ble etablert for å øke samfunnssikkerheten, som å beskytte sentrale, kritiske samfunnsfunksjoner og øke borgernes trygghet. Programmene disponerte mange hundre millioner kr. I 2015 er programmet *Secure Societies* sentralt.

Samarbeidsbestrebelser over landegrensene 1: Nordisk kontakt

Det fins noen få spor av internasjonalt samarbeid i arkivmaterialet. Den første internasjonale sammenslutningen innenfor vaktselskapsområdet – *LISS* – ble stiftet i 1929 i Sveits. LISS feiret sitt 50-årsjubileum i Wien i 1979.

European Security Forum ble startet 1. juni 1989 av Coopers & Lybrand og hadde fra starten av 65 medlemmer fra 10 land. To av dem var norske: Kreditkassen og Alcatel STK AS. Medlemskontingenten var ikke snau: £12 500 per år![18] 18. mars 1991 ble foreningens rådsmøte avholdt i Oslo hvor professor Jon Bing holdt foredrag om "Computer Security Legislation, Morals and Ethics".[19]

Swesec ble på NFVAs årsmøte i 1991 drøftet som en mulig modell for NFVA.

Nordisk Sikkerhetsforum/Nordic Security Summit ble etablert rett etter tusenårsskiftet.
I 2003 tok styret kontakt med andre nordiske samarbeidspartnere med sikte på å arrangere en første nordisk sikkerhetskonferanse. Den fant sted 28. oktober 2003 i Stockholm med 6 deltakere. President Henning Berg fra NSF og Jukka Savola fra FinnSecurity var begge påmeldt, men forhindret fra å møte. På den neste sammenkomsten 22. september 2004 – i forbindelse med messen SKYDD i Stockholm – deltok NSF som medarrangør av endags-konferansen, som samlet 35 personer. Det var i samarbeid med Swesec (Sverige), FinnSecurity (Finland) og Sikkerhedsbranchen (Danmark). Formålet var å kartlegge

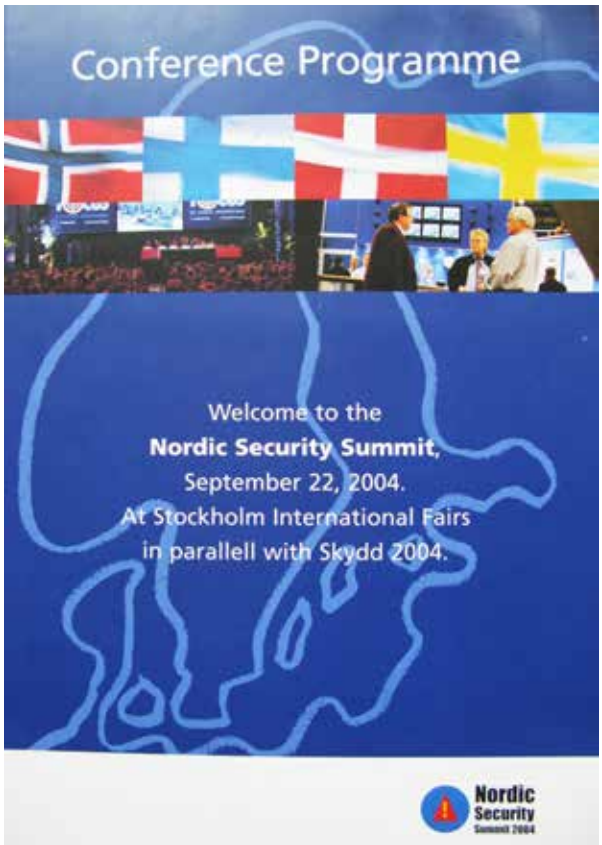

regelverket i de nordiske landene og bidra til erfaringsoverføring. Konklusjonen var at partene ønsket samarbeidet videreført og videreutviklet.

NSF arrangerte en messereise til FINNSEC/Nordic Security Summit 4. – 6. oktober 2005 i Helsingfors for 7 personer.

NSF hadde påmeldt én deltaker til Nordic Security Summit-møtet i 2006. Dessverre ble møtet avlyst.

Denne bestrebelsen satte også punktum for den felles, organiserte nordiske kontakten og for samarbeidet mellom de fire sikkerhetsforeningene.

I forbindelse med sertifiseringsarbeidet hadde Nosif kontaktmøter og informasjonsutveksling med den danske Sikkerhedsbranchen.

Nosif har imidlertid i dag ikke noe fast samarbeid med andre sikkerhetsorganisasjoner i de øvrige nordiske land.

Samarbeidsbestrebelser over landegrensene 2: Internasjonal kontakt

Den internasjonale floraen av sikkerhetsforeninger er større: *European Summit on Private Security (CoESS)* er en arbeidsgiverbasert sammenslutning av private security-firmaer som ble stiftet i 1989 etter initiativ fra fem nasjonale foreninger. Den har gjennom sitt samarbeid med UNI-Europa, som representerer europeiske fagforeninger innenfor den private security-industrien, forsøkt å delta i Den europeiske sosiale dialogen (en EU-ledet prosess). CoESS har gjennomført fem store konferanser, den siste i Tyskland 22. – 25. april 2015, men ingen representanter fra NSF/Nosif har deltatt direkte. Derimot har den norske deltakelsen innbefattet representanter for Politidirektoratet, NHO Service, Norsk Arbeidsmandsforbund og security-firmaer. Norge er bare assosiert medlem gjennom Sikkerhetsbransjens Servicekontor og synes å ha vært svært lite aktiv i styrende organer og arbeidsgrupper. Tidligere NSF-president Jan Eddie Tinlund var i noen år norsk kontaktperson og deltok på flere konferanser.

Nosif deltar i dag ikke i noe formelt samarbeid med europeiske sikkerhetsorganisasjoner.

Internasjonalt standardiseringsarbeid har de siste tiårene fått stadig større interesse for sikkerhetsspørsmål. Både tradisjonelle sikkerhetstekniske detaljer innenfor områder som transport og forbruksvarer og mer generelle virksomhetsområder som kvalitetssikring har vært standardisert både gjennom de globale standardiseringsorganisasjonene (ISO, IEC osv.) og europeiske organisasjoner (CEN, CENELEC). Men det er først i de seinere år at standardiseringsorganene har tatt opp utfordringer innenfor samfunnssikkerhetsområdet. Ved årsskiftet 2014/2015 slo ISO sammen flere komiteer som arbeidet med sikkerhetsspørsmål. Den nye komiteen fikk navnet ISO Technical Committee 292 Security and resilience som i dag arbeider med 5 standardiserings-prosjekt innenfor samfunnssikkerheten. Disse prosjektene er knyttet til organisatorisk robusthet, ledelsessystemer for kontinuitet (konsekvensanalyser og verdikjeder) og krisehåndtering. På det første møtet i TC 292 i mars 2015 deltok 120 delegater fra 21 land. De siste fem årene har ISO utgitt en rekke standarder knyttet til samfunnssikkerhet.

I Norge har Norsk Standard utgitt følgende standarder innenfor området:

- NS 5830:2012 Samfunnssikkerhet – Beskyttelse mot tilsiktede uønskede handlinger – Terminologi
- NS 5831:2014 Samfunnssikkerhet – Beskyttelse mot tilsiktede uønskede handlinger – Krav til sikringsrisikostyring
- NS 5832:2014 Samfunnssikkerhet – Beskyttelse mot tilsiktede uønskede handlinger – Krav til sikringsrisikoanalyse
- NS 5814:2008 Krav til risikovurderinger

Deltakelse i slikt standardiseringsarbeid er svært ressurskrevende både økonomisk, tidsmessig og arbeidsmessig. Nosif deltar derfor ikke i standardiseringsarbeid – verken på nasjonalt eller internasjonalt plan. Men resultatene er viktige premisser for mye av sikkerhetsarbeidet. Og heldigvis er Norge representert i dette arbeidet.

Nosif – utfordringer og muligheter framover

Nytt trusselbilde

NFVA startet sin virksomhet konsentrert rundt behovet for alarm og varsling. Truslene kom dels fra kriminell virksomhet, som ran og innbrudd, dels fra risiko for skader pga. brann. Muligheten for sosialvarsling representerte den positive muligheten. Selv om mange forløpere til dagens og morgendagens trusselbilde kan sees eller anes i forholdene rundt 1975, så representerer dagens trusselbilde langt større utfordringer for både det norske samfunnet, for næringsliv og forvaltning og for den enkelte borger enn situasjonen for 40 år siden. Morgendagens trusselbilde er langt verre.

Nasjonal Sikkerhetsmyndighet (NSM) skriver i sin rapport om risiko 2015[20] at risikoen for at sentrale kritiske funksjoner, samfunnsviktig infrastruktur, skjermingsverdig informasjon og mennesker rammet av spionasje, sabotasje, terror og andre alvorlige handlinger, er økende.

Norsk senter for informasjonssikring (NorSIS) har analysert Trusler og trender 2015[21] i sin årsrapport. NorSIS understreker at i takt med digitaliseringen av samfunnet, følger kriminaliteten etter. NorSIS konkluderer med at internett er blitt en arena for konflikt og kriminalitet. Små virksomheter, kommuner og enkeltmennesker kan bli rammet av trakassering, avansert kriminalitet og ekstremistisk motiverte hackerangrep.

Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB) har årlig utarbeidet rapport[22] om det nasjonale risikobildet. I 2014-rapporten beskrives i alt 20 scenarioer. Blant dem er strømrasjonering, ulike typer naturkatastrofer, pandemi, terrorangrep i by og cyberangrep.

Den svenske søsterorganisasjonen til DSB – Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB) – har i sin risikorapport for 2014[23] identifisert svikt i elektrisitetsforsyning, forurensning av drikkevann, elektronisk kommunikasjon, helsevesen, sykdomsbehandling og omsorg som områder som blir kritiske når sentrale samfunnsfunksjoner svikter.

Overført på det samfunnsområdet som Nosif virker innenfor – samfunnssikkerheten – kan det konkluderes generelt med at både virksomheter/foretak og personer står overfor et bredt spekter av trusler og risikoer i det norske samfunnet. Truslene er både eksterne og interne. Men de er ikke absolutte eller ufravikelige. Derfor er målrettett innsats på forebyggende sikkerhetstiltak, økt bevissthet og utstrakt samarbeid viktige innsatsområder – både for Nosif som forening og for medlemmene, enten de er bedrifter, foretak, institusjoner, organisasjoner eller enkeltmennesker.

Det norske og globale sikkerhetsmarkedet

Følelsen av utrygghet har fulgt menneskene fra tidenes morgen. Men etter krigen ble situasjonen paradoksal: På den ene siden brakte velstandsveksten stadig flere og større grupper i den vestlige verden over på tryggere grunn – og særlig i de skandinaviske velferdssamfunnene ble de grunnleggende behovene for mat, klær, hus, jobb, helsevern og sosial omsorg etter hvert langt på vei realisert. Men på den annen side: Den kalde krigen og etter hvert de sosiale spenningene med røtter i overflod, innvandring, religionsforskjeller og kriminalitetsutviklingen osv. stimulerte fryktfølelsen og opplevelsen av utrygghet i den daglige tilværelsen. Spennvidden var stor: fra trygghetsnarkomane til spenningssøkere. Velferdssamfunnet var både trygt og velordnet *og* kjedelig og farlig.

Nye former for organisert kriminalitet, nye kriminelle grupper, nye versjoner av kriminell atferd – det var mye som stimulerte og nødvendiggjorde økt beskyttelse og vern. Det ga god grobunn for vekst i sikkerhetsindustrien. På global basis er det en vekstindustri av formidable dimensjoner. Også i Norge er det jevn, årlig vekst. De trusler og trender som er identifisert, gjør ikke behovet for vekst mindre.

22. juli-terroren i Norge medførte en sterk vekst i sikkerhetsbransjens omsetning. I 2012 var veksten i bransjen nær 10 %. Et vanlig år ligger veksten på 3 %. NHO har beregnet at det konkurranseutsatte sikkerhetsmarkedet er verdt ca. 8,9 milliarder kr. Bransjen rommer 256 godkjente sikkerhetsselskaper med 8000 ansatte. Og den reddet 535 menneskeliv i 2010, ifølge NHO Service.[24]

Ifølge Aftenposten[25] var det globale sikkerhetsmarket i 2012 verdsatt til 62 milliarder dollar, dvs. rundt 462 milliarder kr! Bare i EU sysselsetter sikkerhetsbransjen 180 000 personer. Sikkerhetsmarkedet i EU har en omsetning på 30

milliarder EURO, dvs. rundt 252 milliarder kr. Fram til 2016 er markedet forventet å vokse til 82 milliarder dollar globalt.

Vekst i sikkerhetstiltak – flere overvåkingskameraer, avansert tapping og lagring av elektronisk kommunikasjon, strengere former for adgangskontroll osv. – representerer både en kilde til økt trygghetsfølelse og samtidig en trussel mot privatlivets verdier. Maktbalansen mellom borger og stat – eller mellom marked og forbruker – er fundamental i et liberalt demokrati. Det er et stadig dilemma, som Nosif opp gjennom årene har satt på dagsorden gjennom foredrag og innlegg på møter, messer og konferanser. Det fins ingen enkel fasit, men det er viktig for demokratiets levedyktighet at debatten om grenser og former fortsetter.

Framtida – kan prognoser og scenarioer si oss noe?

Framtidssynserne og mer seriøse framtidsforskerne har lansert mange sett av drivkrefter og utviklingstendenser som vil prege det post-industrielle, vestlige samfunnet på mellomlang eller lang sikt:

I et snevrere perspektiv skjer utviklingen innenfor en rekke andre områder svært raskt, som på IKT-området. Utviklingen har gitt oss produkter og systemer som omtrent ingen kunne forutsi for noen tiår siden. I boka "The age of context" beskrives den teknologiske utviklingen som resultat av fem sterke krefter: mobil, sosiale medier, big data, sensorer og lokasjonsbasert teknologi. Beacon-teknologien tar alle disse fem drivkreftene i bruk.[26]

DSB har i sin risikorapport 2014[27] forsøkt å se på trender mot 2040. Samfunnssikkerhetsdirektoratet tar utgangspunkt i fem hovedfaktorer som ofte brukes i trendanalyser:

- Samfunnsmessige: demografi, befolkningsøkning, aldring, migrasjon, urbanisering
- Teknologiske: informasjons- og kommunikasjonsteknologi, nanoteknologi, bioteknologi
- Økonomiske: økonomisk globalisering, konjunkturutvikling
- Miljømessige: klimaforandringer, balanse i økosystemer
- Politiske: nasjonal og internasjonal politikk, EU/Schengen, terrorisme

Disse faktorene må konkretiseres og forstås i sammenheng med den enkelte bedrifts eller foretaks situasjon. Men ingen kan nøyaktig forutsi framtida, og spådommene på 25 års sikt blir neppe treffsikre. Det viktige er ikke å spå rett; de færreste av oss vil gjøre det. Hovedutfordringen er å tillate fantasien og forestillingsevnen vår å forsøke å forstå litt av hva mulige utviklinger kan bety for vår virksomhet. Hvilke nye forutsetninger og hendelser vil prege vårt felt? Hvordan kan vi påvirke utviklingen – hvordan kan vi være best mulig beredt på det som vil komme? Norsk Data klarte ikke å tolke tendensene i markedet. Framtidstenkningen var ikke åpen nok eller manglet, og resultatet er vel kjent. I en risikoanalyse av framtidige scenarioer må vi identifisere både vår egen sårbarhet og sannsynlighetsreduserende barrierer mot at uønskede hendelser kan ramme oss samtidig som vi må tørre å innse sårbarheten og identifisere mulige konsekvensreduserende barrierer *hvis* en slik hendelse likevel skulle inntreffe. Framtida er nå.

Noter

1 Ingeniør-nytt: 16., 23. og 30. august 1974.

2 Arnfinn Jenssen i et eget Notat om NFVA, datert september 2014.

3 Faksimilen om stiftelsen er hentet fra Teknisk Ukeblad, Bd. 121, nr. 26 av 20. juni 1974.

4 Sitat fra NFVAs årsberetning 1994, punkt 5, side 2.

5 NFVAs årsberetning 1993, punkt 6, side 3.

6 Protokoll fra NSFs årsmøte 19. april 2005, sak 6, side 2.

7 Jan Eddie Tinlund fikk overbrakt opplysningen om æresmedlemskapet rett før han døde, 5.04.2015.

8 Dag O. Pettersen (1988), "Sikkerhetsbransjen – en jungel?", Norsk Sikkerhetsforum, nr. 2-3, 1988, s. 14-15.

9 Se Norsk Sikkerhetsforum nr. 10, 1994, sidene 24-25.

10 Se NSFs årsberetning for 2003, punkt 1.4, side 2

11 Se NSFs årsberetning for 2007, punkt 4.4, side 5.

12 Se faksimile av omtalen av studiets første kull i sikkerhetsledelse, Aktuell Sikkerhet nr. 3 i 2005. 3 av foreningens fremtidige presidenter deltok på dette kullet!

13 Nosif var naturlig nok svært bekymret for skjebnen til studiet i sikkerhetsledelse. Presidenten skrev i desember 2006 derfor et brev til konserndirektør Jens Petter Tøndel, Handelshøyskolen BI, hvor han understrekte nødvendigheten av at studieretningen ble opprettholdt og styrket.

14 Se omtale i Norsk Sikkerhetsforum, årg. 2002, nr. 1, side 21

15 Se NFVAs årsberetning 1993, punkt 11, side 6.

16 Se VG 26.01.2011. Se også reportasjeomtalen og intervju i Aktuell Sikkerhet, nr. 1 – 2011, sidene 10-15.

17 Se Norsk Sikkerhetsforum nr. 7-8, 1990.

18 Se Norsk Sikkerhetsforum nr. 1, 1990.

19 Se Norsk Sikkerhetsforum nr. 4, 1991.

20 NSM, Risiko 2015

21 NorSIS, Trusler og trender 2015

22 DSB, Nasjonalt risikobilde 2014

23 MSB, Risker och förmågor 2014

24 Tallene i avsnittet er hentet fra Aftenposten Innstikk, juli/august 2014, side 20.. NHO-tallene er fra Bransjestatistikk 2011-2012.

25 Aftenposten Innstikk, juli/august 2014, side 20

26 Aftenposten, 15. mars 2015, del 2, side 6.

27 DSB, Nasjonalt risikobilde 2015

Del 2

FAGKAPITLER

To av hovedinitiativtakerne som sørget for stiftelsen av Norsk Forening for Varslings- og Alarmteknikk, som vi i dag kjenner som Norsk Sikkerhetsforening. Fra venstre: Ørjan Steen, tidligere administrerende direktør i Securitas, og Arnfinn Jenssen, tidligere leder av Forsknings- og utviklings-avdelingen i Forsvarsbygg.

KONKURRENTENE

som ble samarbeidspartnere

Interne konflikter, useriøse aktører og sikring med selvskudd presset fram en helomvending i sikkerhetsbransjen på 70-tallet. Norsk Forening for Varslings- og Alarmteknikk la veien åpen for mer samarbeid og utvikling.

Behovet for en standardisering av sikkerhetstjenester og for oppbygging av sikkerhetskultur var stort da bransjen samlet seg på begynnelsen av 70-tallet og stiftet "Norsk Forening for Varslings- og Alarmteknikk" (NFVA).

Dette forteller to av initiativtakerne som gikk i front for å samle norske sikkerhetsaktører og profesjonalisere bransjen, Arnfinn Jenssen og Ørjan Steen.

Teknologien utviklet seg raskt, men ikke nødvendigvis i takt med lover og regelverk.

"Det var fort gjort at uhell kunne inntreffe", sier Jenssen.

Jenssen husker spesielt en eksplosjonsulykke som fant sted i Småland i Sverige i 1956 hvor selve alarmanlegget førte til at gassen som hadde sivet ut på anlegget, ble påtent og endte i en eksplosjon. "For slike anlegg var det ingen tekniske krav og standarder", sier Jenssen.

På sykehusene omkom pasienter på operasjonsbordet på grunn av strømstøt som følge av manglende kunnskaper om elektronisk utstyr.

Siri T. Sollie

Siri Therese Sollie har en master i Internasjonale studier og har siden 2012 jobbet både i forlag og med kommunikasjon. Hun har tidligere også jobbet som web- og kommunikasjonskonsulent hos Stanley Security. Redaktør for kortversjonen av jubileumspublikasjonen om Nosif 1975 - 2015.

Steen legger til at sikkerhetsbransjen på den tiden da foreningen ble stiftet, var preget av hva han kaller "Petter Smart-typer". Kreative hoder drev frem utviklingen i bransjen ved å utvikle teknologi og sikkerhetsløsninger for egne kunder. Et vellykket eksempel på et slikt initiativ var "Autoguard" i Bergen, som senere ble kjøpt opp av Securitas, forteller Steen.

Kreativiteten kunne allikevel skape svært farlige situasjoner.

Steen forteller at han i tiden som ansatt for El- Tilsynet reiste på befaring i Østfold til en som hadde laget en kraftstasjon i en liten elv.

Eieren av kraftstasjonen hadde koblet spenningen til dørhåndtaket for å sikre seg at uvedkommende ikke skulle ta seg inn i kraftstasjonen. Støtet kunne fort få et dødelig utfall dersom noen barn i området hadde forsøkt å åpne døren til stasjonen.

"Vi forbød det umiddelbart", sier Steen.

Felles løsning på felles problem

Det sivile samarbeidet i norsk sikkerhetsbransje begynte å ta form på møter hos Norske Sivilingeniørers Forening (NIF) i 1973, ledet frem av blant annet Forsvarets bygningstjeneste (Forsvarsbygg) og Alarmselskapet Securitas.

Møtene hadde tidligere vært kjennetegnet av at sikkerhetsaktørene satt "på hver sin tue" av kunnskap og informasjon.

Uenighet og mistillit innad i bransjen til tross, konkurrentene i sikkerhetsbransjen innså allikevel at de hadde en felles interesse av å profesjonalisere bransjen sammen.

Steen og Jenssen synes det er vanskelig å utpeke noen bestemte personer som var ansvarlig for stiftelsen av NFVA, og vil ikke ta æren for at foreningen til slutt ble skapt. "Det bygde seg opp over tid", sier Jenssen.

Allikevel er de enige om at seminarene og møtevirksomheten i regi av NIF fungerte som en viktig møteplass for sikkerhetsaktørene.

"Screening" av bransjen var nødvendig

En standardisering av sikkerhetstjenestene var ett av hovedpunktene på NFVAs agenda da organisasjonen satte i gang arbeidet med å kvalitetssikre bransjen.

Et stort og felles problem på denne tiden var dårlige telefonlinjer, feil ved alarmoverføring og usikre alarmanlegg. "Tyvene kunne bare klippe av ledningen til alarmanlegget, så kunne de gå rett inn", sier Jenssen.

Et annet problem var antall falskalarmer og svakheter rundt alarmoverføringen, noe som førte til at politiet og vaktselskapene ikke ville rykke ut når alarmen gikk.

Steen påpeker også at det første organisasjonen gjorde var å foreta en "screening av bransjen", noe som spesielt omfattet installatører av importert og utenlandsk utstyr. Både en kartlegging av kompetanse og sertifisering av installatørene var nødvendig.

"Vi måtte jo også være sikre på at det ikke var B-gjengen som var ute og tok på seg oppdrag som sikkerhetsinstallatører", sier Steen.

"Det finnes 100 forskjellige måter å sikre et område på, men hvor sikre var løsningene?", spør han.

"Det var ingen standarder å vise til slik at man kunne begrunne valget av sikkerhetsselskap", forteller Jenssen videre.

Han vektlegger også at det var svært vanskelig for en kunde å velge sikkerhetsløsning under slike forhold.

Ulike termer skapte forvirring

Mangelen på felles forståelse og presise definisjoner av kjernebegreper førte til mange misforståelser og problemer. Steen innså behovet for en standardisering av termer innen sikkerhetsfaget etter en samtale med en kollega på Securitas om alarmsentraler.

"Idet han var på vei ut døren, innså vi at vi hadde sittet i 20 minutter og snakket om to forskjellige ting!"

"På 70-tallet kunne man enkelt sette seg ned og lage standarder, men i det øyeblikket EU kom inn i bildet har ting tatt svært mye lengre tid. Det er helt utrolig hvor mye man må ta hensyn til når man lager regler,"uttaler Ørjan Steen

”Mest oppsiktsvekkende var det at vi faktisk ble enige”, ler han.

”En alarmsentral kunne jo være en sentral hvor alle alarmer i hele byen kom inn, eller det kunne være det apparatet som hang på veggen.”

Som følge av denne og lignende episoder tok Steen på vegne av NFVA initiativ til å legge ned en arbeidsgruppe som skulle lage felles termer og definisjoner.

Arbeidet resulterte i utgivelsen av RTT 54 – ”Ordbok for varslings- og alarmteknikk” utgitt av Rådet for teknisk terminologi i 1979.

Teknologi og samfunn i utakt

”I dag er teknologien tilgjengelig, men samfunnet henger etter”, sier Jenssen.

Steen trekker frem at inntoget av trygghetsalarmer var et viktig punkt på Norsk Sikkerhetsforenings agenda på 70-tallet, men inntoget av teknologi i offentlig sektor skapte debatt og er fortsatt tabubelagt.

”I det offentlige var det veldig stor motstand mot teknologi i omsorgsvesenet i likhet med dagens situasjon.”

”Private aktører skulle ikke ha ansvar for helsesektoren, og det vekket også motstand at vi som sikkerhetsselskaper også skulle tjene penger på det. Utstyret er der, men man er motvillig til å bruke det”, forteller Steen.

Tiden frem mot standardisering og utarbeidelsene av forskrifter har allikevel vært en lang prosess.

Selv om foreningen deltok aktivt i arbeidsgrupper og begynte å jobbe mot en standardisering i 1975, kom ikke standardene før på 90-tallet.

”Dette har sammenheng med motstand og treghet i systemet. Det å få laget en ny standard er utrolig tidkrevende”, uttaler Steen.

”På 70-tallet kunne man enkelt sette seg ned og lage standarder, men i det øyeblikket EU kom inn i bildet. har ting tatt svært mye lengre tid. Det er helt utrolig hvor mye man må ta hensyn til når man lager regler. Her har brannalarmsiden vært flinkest til å standardisere seg, også internasjonalt.”

”Det er først nå dette har kommet på plass,” sier han.

Etiske spørsmål fortsatt ubesvarte

Etiske og moralske dilemmaer rundt teknologiske nyvinninger gjør også at politikere er uvillige til å ta nødvendige beslutninger som igjen forsinker prosessene.

Dette mener Jenssen er en sikkerhetsutfordring fremover, og trekker frem akseptkriteriene til sikkerhet som et annet tabubelagt området.

”Hvis man lager en demning, er det første man må spørre seg hvor tykk betongen skal være. Videre må man også forholde seg til hvor mange mennesker som sannsynligvis vil omkomme hvis demningen skulle briste.”

Her er politiske ledere uvillige til å ta standpunkt, forteller Jenssen.

Han nevner mange utfordringer som er knyttet til både planlegging av sykehjem og skoler i demningsområdet. Dette er politiske spørsmål som man fortsatt unnviker i dag, i likhet med situasjonen på 70-tallet.

Jenssen trekker frem regjeringskvartalet som et eksempel på hvor politikerne ”må ha guts” til å si hvor mange som man kan akseptere vil kunne omkomme i et nytt prosjekt.

”Dette er felles for alle lover og forskrifter som blir vedtatt, hvis du går nærmere inn i det, så må det ligge et akseptkriterium bak”, sier Jenssen.

Steen forteller at Nederland var det første landet i verden som bestemte verdien av et nederlandsk liv da landet sto foran et omfattende oppbygningsarbeid etter en stor flom på 50-tallet hvor flere tusen mennesker hadde druknet.

”Ingeniørene fant ut hvor mye hver centimeter ville koste, og enden på visa var at parlamentet i Nederland var det første i verden som måtte bestemme verdien av et nederlandsk liv.”

”Poenget er at den økonomiske verdien på norske liv eksisterer også”, sier Steen.

”Men her er vi inne på etikkens virkelig dype områder”, avslutter han smilende.

”Politikerne må ha guts til å formulere et akseptkriterium når det kommer til sikkerhet”, sier Jenssen.

Veien mot en strategisk forankring

– om utviklingen av visjon, mål og verdier for Nosif

Norsk Sikkerhetsforenings 40-årsjubileum er et godt utgangspunkt for å se framover. Nosif har arbeidet målbevist, tålmodig og framtidsrettet i mange år. En formalisert planleggingsprosess har resultert i et skriftlig styringsdokument som stadig er under forbedring. Dette har blant annet resultert i en Strategisk plattform 2015 – 2019 (avløste 2010 – 2014-versjonen) som nå er rettesnoren for arbeidet framover.

Jeg har vært heldig: Jeg har over en del år kunnet medvirke i utviklingen av Nosifs Strategiske Plattform slik den er i jubileumsåret. Det har vært en lang vei fram til slik den ser ut i dag, og det er et aktivt dokument som vil være under kontinuerlig vurdering og utvikling. Jeg vil belyse kort hva som ligger i begrepene som blir brukt i dokumentet.

Erfaringer med strategiarbeid i organisasjoner gjennom mange år har ofte avdekket at:

- Det brukes for liten tid til strategiarbeid i ledergruppen
- Det er lite bevissthet rundt strategi-tenkning
- Det er manglende samstemthet i ledergruppen rundt mål og strategier
- Det er uklar visjon, virksomhetsidé og uklare mål
- Det er uklart og forskjellig begreps-apparat og plattform
- Det er brist i involvering og forankring i organisasjonen

For organisasjoner som er preget av knappe ressurser når det gjelder personell, økonomi, tid til rådighet pga frivillighetsarbeid osv, er det ikke å forvente at strategiarbeid nødvendigvis blir prioritert. Styret i Nosif har gjennom mange år tatt strategiarbeid på alvor og har vært bevisst på at det kontinuerlig må brukes tid på strategidiskusjoner.

Strategisk avklaring – utfordrende og kompleks oppgave

Arbeidet med utviklingen av strategiske planer er en kompleks oppgave. Det er også en utfordring for de som deltar i prosessen. Hensikten er til enhver tid å ha en prosess som leder fram til riktige strategiske beslutninger, et godt styringsdokument og en målrettet handlingsplan. Prosessen inngår i strategisk planlegging med å forme og utøve Strategisk plattform. Den startet i sin strukturelle og styrte form i 2006. Da ble planleggingsarbeidet forankret i en modell som setter "medlemmene" i sentrum, som viser hva planen bør inneholde og hvordan den bør anvendes til å kommunisere med brukerne. En forenklet modell for helhetlig strategisk planlegging er illustrert i figuren på neste side.

Kjell Banken

Kjell Banken er utdannet siviløkonom ved Høyere avdeling (HAE) ved NHH i Bergen. Han har lang forsknings - og undervisningserfaring fra Industriell økonomi ved NTNU og Handelshøyskolen i Trondheim. Er fagansvarlig og foreleser i økonomi og verdiskaping ved NTNUs Master i Organisasjon og Ledelsesprogram (MOL). Han er daglig leder og styreleder i eget firma og har i tillegg mange styreverv. Han har skrevet mange fagbøker og fagartikler innen økonomi, logistikk, strategi og ledelse. Har ledet strategiseminarene i Nosif i mange år.

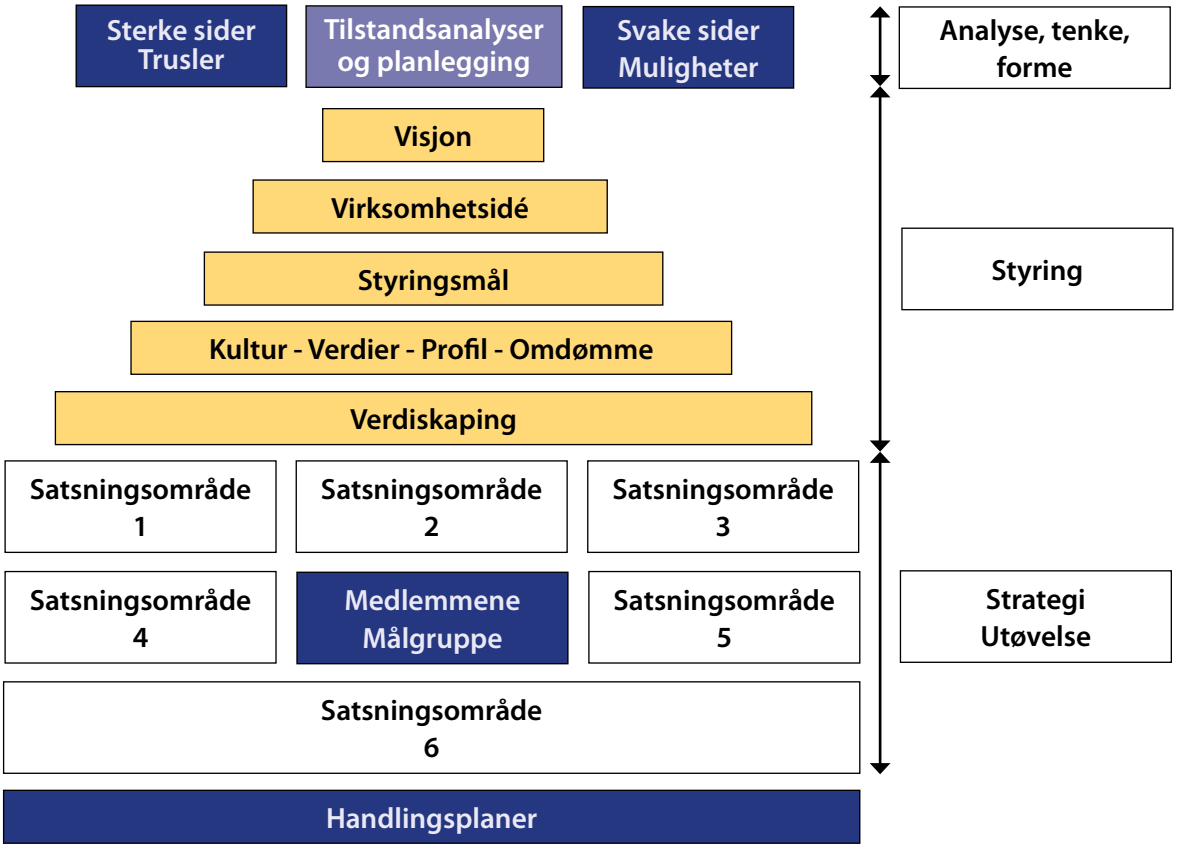

Denne modellen lager et "bilde" å se etter når vi skal drive med "puslespillet" strategisk planlegging. Den gir et helhetlig perspektiv på en enkel og motiverende måte i planleggingsprosessen for Nosif. Modellen er et verktøy som på en praktisk måte får oss til å se helheten og er bygd opp rundt et felles begrepsapparat.

I startfasen av planleggingsarbeidet ble tilstandsanalysen tillagt stor vekt. Dette er en total gjennomgang av Nosifs interne og eksterne arbeidsbetingelser. Dette arbeidet gir en oversikt over Nosifs sterke og svake sider samt de trusler og muligheter Nosif står overfor til enhver tid.

Med basis i tilstandsbeskrivelser formulerer Nosif målene det skal arbeides etter. Målene omfatter visjon, virksomhetsidé og styringsmål. Det er viktig å få til et felles begrepsapparat, slik at vi ikke snakker forbi hverandre i planleggingsprosessen.

Sammen for et tryggere samfunn

Visjon definerte vi som Nosifs drømmesyn eller ambisjonsnivå et visst antall år inn i framtiden. Den skal fortelle oss noe om hva medlemmene i Nosif skal strekke seg etter. Det som kjenneteg-ner spennende og innovative virksomheter, er at de har et visjonært lederskap. Vi setter krav til visjonen og vil gjerne ha positive svar på en del spørsmål:

- Uttrykker visjonen et tilfredsstillende ambisjonsnivå?
  Uttrykker visjonen noe meningsfylt som virker stimulerende for utvikling – noe å strekke seg etter?
- Er visjonen lett å forstå og huske?
- Er visjonen lett å kommunisere eksternt og internt?
- Blir visjonen brukt i Nosifs eksterne og interne markedsføring?
- Er visjonen godt kjent blant "ansatte", medlemmer og andre aktører?

Som det fremgår av Strategisk plattform 2015 – 2019 er Norsk sikkerhetsforenings visjon i dag: "Sammen for et tryggere samfunn".

Å finne en sterk og god visjon handler om å velge retning. Visjonen skal være et fyrtårn - som blinker i det fjerne – som hjelper oss å holde kursen.

Virksomhetsidé er den norske oversettelsen av det engelske begrepet "business mission". Virksomhetsidéen skal fortelle hvorfor Nosif eksisterer (hva er dens misjon?) og hva Nosif skal drive med. Virksomhetsideen skal beskrive Nosifs sjel. Den skal beskrive de grunnleggende forutsetningene for realisering av foreningens visjon. Vi definerte virksomhetsidéen som "grunnleggende måter å realisere foreningens visjon på".
Nosif må blant annet til enhver tid ha i tankene:

- Hva er de grunnleggende behov vi tar sikte på å tilfredsstille?
- Hvilke tjenester/produkter skal vi tilby?
- Hvem skal vi tilby våre tjenester/ produkter til?
- Hva skal vi legge vekt på i "konkurranse" med andre tilbydere?

Norsk Sikkerhetsforenings virksomhetsidé er: "Nosif skal legge til rette for å skape trygge og gode møteplasser for aktører i sikkerhetssektoren. Foreningen skal fremme synspunkter i sentrale spørsmål om sikkerhet og dermed bidra til å styrke arbeidet med å bygge et tryggere samfunn i Norge".

Det er viktig å få fram betydningen av en godt utformet visjon og virksomhetsidé. Visjon og virksomhetsidé danner basis for arbeidet med organisasjonskulturen, foreningsprofilen, kjerneverdier, omdømme, produkt- og tjenesteutvikling, markedskommunikasjonen og internmarkedsføringen.
For å lykkes med dette arbeidet er det viktig at visjon og virksomhetsidé er godt forankret hos alle i Nosif, og at de er godt kjent og akseptert i markedet.

Nosifs strategiske utviklingsarbeid har tatt tid

Grunnlaget for utarbeidelsen av den strategiske plattformen ble blant annet til på årlige strategisamlinger på Oscarsborg (2006-2007), i Son (2008-2010), på DFDS (2011 og 2014) og Garder kurs- og konferansesenter, Gardermoen (2012-2013). Deltagerne har virkelig tatt diskusjonene på alvor, og de har blitt opplevd som viktige og meningsfulle med 100 % støtte fra toppledelsen i Nosif. Deltagerne på strategikonferansene har hatt en klar følelse av at det er verdifullt med en god visjon og virksomhetsidé og at det har stor betydning for strategidiskusjonene.

Det trengs et sterkt innslag av kreativitet i denne typen arbeid. Det å rive seg løs fra vanetenkning og se virksomheten hele tiden med nye øyne er viktig. Å invitere erfarne personer utenfra i slike prosesser har også blitt sett på som vesentlig og interessant. At gruppen har kommet fram til et felles innhold og enighet om form har gjort at den strategiske plattformen er fleksibel og under stadig endring og er blitt aktivt brukt i den interne og eksterne markedsføringen.

Styringsmål har blitt diskutert mye og er under kontinuerlig diskusjon. Generelt kan vi si at krav til styringsmål bør blant annet være å lage mål som er spesifikke (S), målbare (M), ambisiøse (A), realistiske (R) og tidsbestemte (T), dvs. SMART. Målene skal være retningsgivende for alle funksjoner i organisasjonen, og det er ledelsens ansvar å utforme dem. Målene kan være både kvantitative og kvalitative. Mål og delmål kan framstilles som et hierarki. På de høyeste nivåene kan målene ofte være langsiktige og av mer generell karakter. Kommer vi til handlingsplanene, blir tidsperspektivet kortere og målene mer eksakte og lettere målbare. Erfaring tilsier at vi ikke bør ha for mange mål samtidig. Prioritering av mål og ulike aktiviteter er viktig. Blir det for mange mål, kan det bli vanskelig å følge opp alle målene. Vi kan da miste troen på at mål er viktige.
Kjerneverdiene er det sett av verdier som driver Nosif og som styrer organisasjonens adferd. Det er "personlighetstrekk", noen få, sterke begreper som skal kjennetegne Nosif i ett og alt. Disse skal drive organisasjonen fram mot visjonen og gjøre Nosif tydelig og være til hjelp når de daglige beslutningene tas. Norsk Sikkerhetsforenings kjerneverdier, i følge Strategisk Plattform 2015 – 2019, er:

- Samlende
- Uavhengig
- Aktiv
- Pådriver

Sikkerhetsmessene

– fra SAFEX 1985 til SAFE-SEC '07

av Sverre Røed-Larsen

Tradisjonen med store, åpne messer i Oslo-området med bred presentasjon av det nyeste av tekniske hjelpemidler og med sentrale foredrag om aktuelle sikkerhetsrelaterte temaer startet i 1985 og varte til 2007 – i alt 22 år. I løpet av denne perioden ble det arrangert 11 messer; samtlige – utenom den første (SAFEX) og den tiende messen (Sikkerhet'03) – ble arrangert under den beskyttede merkevaren SAFE-SEC, som foreningen hadde enerett på (i likhet med NORSEC og NORSAFE). SAFE-SEC-opplegget ble sammenliknet med IFSEC-messen i England. Opplegget var i regelen to-delt: en messedel med opptil 164 utstillere innenfor sikkerhetsbransjen, og en seminardel med foredrag av kjente samfunnstopper. Tematisk var det mindre variasjoner innenfor sikkerhetsfeltet: det startet med en mer avgrenset security-presentasjon (inkl. arbeidsmiljø og vern), men temaene ble etter hvert utvidet til å omfatte både security og safety, til dels etter hvert Helse, Miljø og Sikkerhet (HMS). Besøkstallet for SAFE-SEC-messene var stort sett høyt. SAFE-SEC'97 var toppåret med 7 811besøkende. Gjennomsnittet lå rundt 4 000 besøkende. Bunnåret var den siste SAFE-SEC-messen i 2007 med bare litt over 50 deltakere.

Messeeventyret startet i INFO-RAMA-bygget i Sandvika, flyttet etter endel år til Messehallen på Sjølyst, var ett år i Norges Varemesses hall på Lillestrøm og endte på Oslo Kongressenter. Alle messene var basert på et samarbeidsopplegg; arrangementsteknisk dels med INFO-RAMA AS gjennom Messebyrået, dels med Norges Varemesse og tilslutt med Mice og Aktuell Sikkerhet. I tillegg ble arrangementene ofte forberedt gjennom en bredt sammensatt hovedkomite hvor mange sikkerhetsorganisasjoner eller sentrale institusjoner var representert. Som eksempel på breddedeltakelsen kan nevnes komiteen for SAFE-SEC '89 eller '91: i en eller begge komiteene satt det representanter for Industrivernet, Noralarm, Oljeindustriens Landsforbund, Forsikringsselskapenes Godkjennelsesnevnd, Krimalarm, Sparebankforeningen i Norge, Kredittkassen, Verneledernes Samarbeidsforum, NIFO, Norges Brannvern Forening, Norske Vaktselskapers Landsforbund, Foreningen Norske Låsesmeders Landsforbund, L.F.B., Tverrfaglig Sikkerhetsforum, Næringslivets Sikkerhetsutvalg, Det Kriminalitetsforebyggende Råd, Rådgivende Ingeniørers Forening, Norsk Forening for Varslings- og Alarmteknikk og Messebyrået ANS. I alt 17 organisasjoner begge årene!

Formålet med disse messene var å stimulere til aktivt engasjement i forebyggende og beredskapsmessig arbeid og å skape forståelse for betydningen av sikkerhet i Norge.

Populariteten til de fleste av disse messene hadde også en økonomisk side: Arrangementene gikk stort sett med overskudd, til dels betydelige overskudd. For NFVA/NSF betød dette at foreningen ble tilført midler til driften til dels store summer. Deler av messeeventyret kan derfor trygt betegnes som en "gullalder".

Messene ble arrangert annet hvert år. Til hver messe ble det utarbeidet en utførlig messekatalog.

De store sikkerhetsmessene speiler ikke hele bildet av Norsk Sikkerhetsforenings messeaktivitet opp gjennom årene. En annen viktig del var **deltakelse** på andre messer, enten gjennom medvirkning til arrangering eller med stand på messen. Noen ganger begge deler! Eksempler på denne type medvirkning var messen Safetech '02 i samarbeid med AR-Media og Stockholmmessen og fagmessen ELIADEN, hvor Nosif deltok aktivt på flere messer (2010, 2012). Nosif har ellers hatt stand på flere populære "Security Community"-samlinger.

Men det store bildet rommer også et eksempel på et hederlig, men mislykket forsøk på å utvide messeplattformen – en planlagt, ny messe (NORSEC-NORSAFE) i 1998 skulle ha en helt annen

målgruppe: en forbruksmesse rettet mot små og mellomstore bedrifter, mot hjem og fritidssektoren og personlig verneutstyr. Den skulle også åpne for direktekjøp av sikkerhetsutstyr. Jan Eddie Tinlund i NSF ble leder av Hovedkomiteen. Men opplegget ble ingen suksess. Messen ble avlyst.

Det startet med messen SAFEX i 1985

Nyskapningen SAFEX 1985 var et samarbeidsprosjekt mellom NFVA og Arbeidsmiljøsenteret, men det var tre "ildsjeler" som bidro sterkt til planlegging og organiseringen: Bjarne J. Brandal (NFVA), Albrecht Eika (medlem av hovedkomiteen/foredragsholder) og prosjektleder Elisabeth Opstad i Messebyrået ANS. Utgangspunktet var at norsk sikkerhet ikke er så god som vi tror, og formålet var å mønstre sikkerhetsbransjen til en presentasjon av aktuelle sikkerhetsprodukter, miljø- og verneutstyr, representert gjennom firmaer fra de nordiske land og fra England. Samtidig skulle hovedtemaene – Arbeidsmiljø og sikkerhet og varsling, alarm og overvåking – bli nærmere belyst gjennom en rekke foredrag. Mens Sverige hadde kommet lenger enn Norge på arbeidsmiljøspørsmål, var Norge et foregangsland innenfor det andre temaet. Opplegget ble en suksess – både sett med utstillernes og de besøkendes øyne. For arrangørene fristet det til gjentakelse!

Messeæraen under SAFE-SEC-navnet fra 1987 til 2001

Videreføringen skulle skje under SAFE-SEC-navnet, som NFVA hadde enerett på, med en stormønstring annet hvert år og basert på en messe/konferanse-modell.

Disse messene var brede samarbeidsopplegg for både sikkerhetsbransjen og aktører innenfor forvaltning og foreningsliv. Organiseringen skjedde gjennom egne hovedkomiteer og arbeidsutvalg.

Hovedkomiteene spilte en svært viktig rolle i strategisk valg av hovedtemaer, planlegging, organisering og rekruttering av både utstillere og besøkende. Komiteene var svært bredt sammensatt med opptil 17 organisasjoner representert (1989, 1991). I tillegg var det ofte et eget arbeidsutvalg på noen få personer som sørget for arbeidet med den mer operative delen av messearrangementet. Samarbeidet med INFO-RAMA Senteret hadde vært svært godt helt siden SAFEX 1985-messen. Den tekniske arrangøren – Messebyrået ANS – bidro til de fleste av disse messene med et profesjonelt og fleksibelt apparat for markedsføring, registrering, gjennomføring osv.

Norges Varemesse hadde i lengre tid selv syslet med tanker om å arrangere sikkerhetsmesser i egen regi. Det ble sett på som illojal konkurranse fra Norsk Sikkerhetsforenings side – det norske markedet var ikke stort nok for to konkurrerende, nasjonale messer. Men i 1998 overtok Norges Varemesse driften av INFO-RAMA, og samarbeid var den eneste muligheten.

Sikkerhet '03 i Norges Varemesse

I 2003 skulle messen fornyes gjennom å bli arrangert på et nytt sted – i Norges Varemesses nye lokaler på Lillestrøm – og under nytt navn – Sikkerhet '03. Forsøket falt ikke heldig ut. Sikkerhet '03 nærmest "forsvant" i de store messehallene, og både utstillere og publikum sviktet. Sikkerhet '03 samlet 40 utstillere og ble besøkt av 1176, inkl. rundt 155 som hadde meldt seg på et av seminarene. En evalueringsenquête blant utstillerne fikk en svarprosent på 27 %. Det var minimal motivasjon for å gjenta forsøket i 2005, og SAFE-SEC '05 eller Sikkerhet '05 ble da heller aldri arrangert. 2003-fiaskoen betød slutten på samarbeidet med Norges Varemesse.

Sortien: SAFE-SEC'07 i Oslo Kongressenter

Det tradisjonelle messeopplegget med kombinert masseutstilling og konferanse- eller seminardel ble avsluttet med samarbeidsopplegget SAFE-SEC '07 i Oslo Kongressenter. Nosif samarbeidet med Mice og Aktuell Sikkerhet om arrangementet. I hovedkomiteen var 10 bransjegrener/foreninger representert. Hovedforedragsholder var statsråd Odd Einar Dørum. Likevel samlet ikke opplegget mer enn drøyt 50 deltakere og noen utstillere. SAFE-SEC-æraen var slutt.

Helt slutt var den likevel ikke: styret i Nosif drøftet seinere muligheten for å arrangere et SAFE-SEC '09. Men engasjementet for og oppslutningen om denne typen bransjetreff/fagseminarer for næringsliv og forvaltning var over. Styret satte derfor definitivt punktum for SAFE-SEC og arrangering av store sikkerhetsmesser kombinert med konferanser/seminarer.

Nosif ønsket i stedet å satse på en Sikkerhetskonferanse og besluttet å prøve å lage en minimesse for leverandørbransjen tilknyttet denne. Dette ble starten på den populære kombinasjonen av en årlig Sikkerhetskonferanse med minisikkerhetsmesse på en av DFDS-båtene som har vært gjennomført 8 ganger fra 2008 og fram til i dag.

STIKKORD OM HOVEDMESSENE 1985 -2007:

SAFEX 1985
INFO-RAMA Senteret, Sandvika, 27.-30. november 1985. Fagmesse og konferanse. Temaer: Arbeidsmiljø og personlig sikkerhet. Varsling, alarm og overvåking. Ca. 90 utstillere. Teknisk arrangør: Messebyrået ANS.

SAFE-SEC '87
INFO-RAMA Senteret, Sandvika, 1987. Fagmesse og konferanse. 90 utstillere. 2 000 besøkende. Teknisk: Messebyrået ANS

SAFE-SEC '89
INFO-RAMA Senteret, Sandvika, 11. – 13. oktober 1989. Fagmesse og konferanse. Tematisk ramme: Sikkerhet i utvidet betydning for næringsliv og forvaltning. Konferansedelen var to-delt med temaene "Sikkerhet & Vern": Dag 1: Security. Dag 2: Safety. 8 foredragsholdere. 107 utstillere. 4 800 besøkende. Teknisk: Messebyrået ANS.

SAFE-SEC '91
INFO-RAMA Senteret, Sandvika, 6. – 8. november 1991. Fagmesse og konferanse. Konferansetemaer: Dag 1. Vern, Dag 2: Sikkerhetsdagen.116 utstillere. 4 794 besøkende. 11 foredragsholdere. Teknisk: Messebyrået ANS

SAFE-SEC '93
INFO-RAMA Senteret, Sandvika, 10. – 12. november 1993. Fagmesse og konferanse. Konferansetemaer: Dag 1. Vern, Dag 2: Safety, Dag 3: OL '94 og sikkerheten – i dag om tre måneder. 127 utstillere. 5 600 besøkende. 13 foredragsholdere. Teknisk: Messebyrået ANS.

SAFE-SEC '95
INFO-RAMA Senteret, Sandvika, 25. – 27. oktober 1995. Fagmesse og konferanse. Konferansetemaer: Dag 1. Vern, Dag 2: Safety. 148 utstillere. 7 229 besøkende. 13 foredragsholdere. Teknisk: Messebyrået ANS.

SAFE-SEC '97
INFO-RAMA Senteret, Sandvika, 22. – 24. oktober 1997. Fagmesse og konferanse. Seminartemaer: 1. Sikkerhet, 2. Brann, 3. Vern. Ca. 164 utstillere. 7 811 besøkende. 8 foredragsholdere. Teknisk: Messebyrået ANS.

SAFE-SEC '99
Sjølystsenteret, Sandvika, 12. – 14. oktober 1999. Fagmesse og konferanse. Motto: "En samlet sikkerhetsbransje gir et tryggere samfunn". Konferansetemaer: Dag 1: Vern, Dag 2: Safety. 4 553 besøkende. Teknisk: Norges Varemesse

SAFE-SEC '01
Sjølystsenteret, Sjølyst, 22. – 24. oktober 2001. Fagmesse og konferanse. Konferansetemaer: Dag 1(.): HMS og Sikre branntekniske løsninger. Dag 2: NISA's fagdag og Høyere fysisk sikring. Dag 3: Verneombudets dag og Forsvaret i omstilling. 7 fagseminarer. 116 utstillere. Over 4 500 besøkende. foredragsholdere. Arrangert i samarbeid med Næringslivets sikkerhetsorganisasjon (NSO) og samlokalisert med konferansen Sikkerhet 2001. Teknisk: Norges Varemesse.

Sikkerhet '03
Norges Varemesse, Lillestrøm, 7. – 9. oktober 2003. Fagmesse og konferanse. Konferansetemaer: Dag 1: Beredskap og kriseledelse. Dag 2: Samfunnssikkerhet. Dag 3: Organisert kriminalitet. 40 utstillere. 1 176 besøkende. 20 foredragsholdere, inkl. paneldebattanter. I samarbeid med Norges Varemesse.

SAFE-SEC '07
Oslo Kongressenter, 22. – 24. oktober 2007. Seminar med paneldebatt og minimesse. Tema: Et trygt og sikkert samfunn – tar alle ansvar? Over 50 deltakere på seminaret. 5 foredragsholdere. Arrangert i samarbeid med Mice og Aktuell Sikkerhet.

SIKKER VAKT

– vaktbransjens egen godkjenningsnemnd

Etableringen og målsetning med Sikker Vakt

Sikker Vakt ble stiftet den 14.10.1999 av Norsk Sikkerhetsforening, Næringslivets sikkerhetsorganisasjon, Sikkerhetsbransjens Servicekontor (nå NHO Service), Privatansattes Fellesorganisasjon (nå arbeidstakerorganisasjonen Parat) og Norsk Arbeidsmandsforbund/ LO. Sikker Vakt ble lagt ned i 2011. I 12 år fungerte Sikker Vakt som en viktig aktør og premissleverandør i vaktbransjen og var med på å gjøre vårt samfunn tryggere.

Sikker Vakts ambisjon og visjon:

"Sikker Vakt er vaktbransjens egen godkjenningsnemnd.

Sikker Vakt skal bidra til en kontinuerlig positiv utvikling innen vaktbransjen i Norge, ved å sikre at vaktselskapene er eiet, administrert og drevet slik at kundene får et optimalt produkt, og ved å sikre at de ansattes rettigheter er ivaretatt, og at det hersker rettferdige og sunne konkurranseforhold i bransjen. Sikker Vakt vil arbeide for at de som har behov for vakttjenester, foretrekker tjenester fra de vaktselskaper som er godkjent av Sikker Vakt."

Sikker Vakt var både et konsultativt og kontrollerende organ. Sikker Vakt hadde derfor knyttet til seg uavhengige kontrollører med lang og inngående kjennskap til bransjen, slik at de kunne gi søkere råd og veiledning om både administrative og operative spørsmål. Det var kontrollørens plikt å gi råd til søker om hvordan kravene til godkjenning skulle kunne oppfylles. Nemnda var også et kompetent panel som bidro faglig når de ble utfordret og spurt.

Bakgrunnen for etableringen av Sikker Vakt

Stifterne og de store vaktselskapene var misfornøyde med myndighetenes håndtering av vaktvirksomhet. De mente at Lov om vaktvirksomhet ikke var steng nok. Kravene til å etablere og drive vaktvirksomhet stod ikke i forhold til den utfordringen en slik virksomhet er for et samfunn og for enkeltpersoner som utsettes for selskapenes utføring av vakttjenesten. Videre mente de at politiets kontroll og oppfølging var svært mangelfull og noen steder helt fraværende. Vaktbransjen var i ferd med å få et dårlig renommé som et resultat av flere avsløringer av vaktselskaper som utøvet ulovlig makt, ble anmeldt for vold, manglet opplæring av vektere o.l. Store deler av bransjen var ikke en gang omfattet av denne loven. Loven gjaldt for eksempel ikke egenvakthold og ikke ordensvakter på utesteder og arrangementer.

For at bransjen skulle bli tatt seriøst, var det viktig å ha med partene i arbeidslivet i Sikker Vakt. Lønns- og arbeidsvilkår var viktige for å få gode vektere til å søke yrket og for å beholde dyktige ansatte. Kontinuitet var også en viktig faktor. Andre bransjer med dårlig betaling og dårlige arbeidsvilkår opplevde at mange ansatte sluttet etter kort tid i stillingen. Det førte til tap av kompetanse, erfaringsanvendelse og dårlig tjenesteleveranse.

Randmod Omarhaug

Randmod Omarhaug er nå sikkerhetssjef og senior sikkerhetsrådgiver i Cowi AS og arbeider for kunder med bl.a. byggeprosjekter. Tidligere politimann med erfaring fra forskjellige tjenester i politiet i Oslo i 14 år. Var sikkerhetssjef ved Rikshospitalet i 10 år og sikkerhetsrådgiver for private og offentlige virksomheter i 7 år. Har til sammen arbeidet 22 år med sikkerhetsplanlegging, risikovurderinger og planlegging og gjennomføring av organisatorisk sikkerhetsarbeid. Aktiv medlem i Nosif i mange år; 4 år som visepresident og 5 år som president.

Vaktselskapene, dvs. leverandørene av tjenestene, konkurrerte om kontrakter på svært ulike vilkår. Pris var og er en hovedfaktor, og de useriøse tok snarveier ved å bryte lover, forskrifter og avtaler på mange områder som ga dem urettmessige konkurransefortrinn. Dette var først og fremst mangel på opplæring, dårlig eller manglende sjekk av vandel, ikke tariffestet lønn osv.

Kundene som skulle kjøpe vakttjenester, hadde få muligheter til å kontrollere eller være sikre på at de kjøpte vakttjeneste av en seriøs leverandør som fulgte lover og regler. Kunden er medansvarlig for utføringen av vakttjenesten fordi vekteren får myndighet gjennom kundens rett over egen eiendom.

De store, seriøse vaktselskapene ønsket seg en godkjenningsordning der de kunne vise og bevise at de drev seriøst og etterlevde lover og regler. De ville også synliggjøre at det koster å drive riktig opplæring, oppfølging av vektere, følge avtalene i arbeidslivet, følge Arbeidsmiljøloven osv. Konkurransen fra de useriøse drev prisene nedover, og det var svært vanskelig å få bransjen til å være lønnsom.

Sikker Vakt fra 1999 til 2011

Sikker Vakt bestod av et styre, en godkjenningsnemnd, et sekretariat og to-tre uavhengige kontrollører. Styret bestod av representanter for stifterne. Godkjenningsnemnda bestod av fagpersoner med kunnskap og kompetanse om sikkerhetsbransjen, vaktvirksomhet og arbeidsforholdene for vektere.

Innledningsvis var hovedoppgavene til Sikker Vakt å lage en liste med krav som de skulle godkjenne etter. Målet var å finne det som skulle til for å drive vaktselskap etter det offentlige regelverkets krav slik at virksomheten kunne anses som seriøs. Videre skulle Sikker Vakt etablere et system for å gjennomføre kontroll og godkjenning. Sikker Vakt skulle motta søknader fra vaktselskaper som ønsket godkjenning, gjennomføre kontroll, godkjenne og publisere en liste over de godkjente selskapene.

Selskapene ble kontrollert før første godkjenning. Godkjenningen varte i ett år. De som ville regodkjennes, måtte gjennom en årlig kontroll. Godkjenningsnemnda fikk presentert kontrollørenes rapporter og anbefalinger og tok beslutning om godkjenning eller underkjenning. Nemnda kunne også stille spørsmål og be om ytterligere kontroll hvis de var i tvil.

På Sikker Vakts egen hjemmeside, www.sikkervakt.org, ble listen over godkjente selskaper publisert. Siden inneholdt også informasjon om Sikker Vakt osv.

Etter hvert ble krav til godkjenning av Sikker Vakt et kvalifikasjonskrav i mange tilbudsforespørsler, spesielt fra offentlige virksomheter. For å kunne konkurrere om de viktige kundene og kontraktene måtte selskapene være godkjent i Sikker Vakt. Stifterne hadde oppnådd et av de viktigste målene med Sikker Vakt.

For å kunne søke om godkjenning av Sikker Vakt måtte søker være godkjent av politiet iht. Lov om vaktvirksomhet og ha driftserfaring som tilsvarer drift i minst 3 år med 10 årsverk eller mer pr. driftsår. Søker måtte i tillegg kunne dokumentere at de hadde inngått en tariffavtale med de ansatte. Det var spesielt fokus på kontroll av opplæring av vekterne. Opplæringen måtte dokumenteres og være i tråd med kravene i Lov om vaktvirksomhet. Videre var det krav om at søker hadde sertifisert kvalitetsstyring i selskapet, som f.eks. ISO 9001 kvalitetsstyring eller tilsvarende. Opplæring og dokumentasjon av opplæringen var nok den største utfordringen for vaktselskapene. De skulle både kontrollere, gjennomføre og dokumentere virksomheten sin på en tilfredsstillende måte.

Som et resultat av Sikker Vakts godkjenningsordning ønsket de godkjente vaktselskapene å etablere en enhetlig, felles opplæring for vektere. Vekterskolen ble dannet i 2004. Vekterskolen ble et samarbeid mellom de store vaktselskapene der de avga erfarne vektere som ble kurset til instruktører på Vekterskolen. Vekterskolens oppgave var å sikre en enhetlig opplæring av vektere for å møte allmennhetens og bransjens behov for økt kompetanse og kvalitet, samt gi alle vektere en felles moderne og kvalifisert yrkesutdannelse. Vekterskolen ble lagt ned 1. april 2011.

Godkjenningsordningen fikk aldri stor tilslutning i vaktbransjen, men den ga legitimitet til de største og viktigste aktørene. I perioden 1999 – 2011 var det årlig rundt 200 – 250 vaktselskaper som var godkjente av Politiet, mens antallet Sikker Vakt-godkjente selskaper varierte fra 3 i 2000, via 12 i 2003 til 6 i 2009. Sikker Vakts kontroller av

de SV-godkjente vaktselskapene varierte i perioden mellom 8 – 15 per år.

Trusselvurdering for vaktbransjen

Det ble vedtatt i strategiplanen for Sikker Vakt i 2005 at sekretariatet skulle utarbeide en årlig trusselvurdering hvor fokus på forhold som kan berøre vaktbransjen, eller enkeltindivider innen bransjen, er det sentrale. Sekretariatet i Sikker Vakt utarbeidet den første trusselvurdering for vaktbransjen i desember 2005 og utga nye, årlige trusselvurderinger fram til 2009.

Styret og sekretariatet

Nosif var representert i Sikker Vakts styre fra starten av ved tidligere president og generalsekretær i Nosif, Bjarne J. Brandal. Han gikk av for aldersgrensen i 2001, og Jan Eddie Tinlund gikk inn som ny Nosif-representant og seinere på året også som styrets leder. Tinlund var styreleder fra 2001 og fram til 2005; da fratrådte han som pensjonist. Ny leder ble Trond Karlsen fra Norsk Arbeidsmandsforbund. Men Tinlund fortsatte sitt arbeid for Sikker Vakt i rollen som daglig leder og sekretær – han etterfulgte Svein Berg fra Vaktbransjen. Henning Berg var i en periode Nosifs representant inntil han ble avløst av Randmod Omarhaug, som satt i Sikker Vakts styre fram til nedleggelsen i 2011. Tinlund fortsatte som daglig leder på deltidsbasis (20 %) fram til 30.04.2010.

Om nedleggelsen av Sikker Vakt

Sikker Vakt ble nedlagt i 2011 som et resultat av at de godkjente vaktselskapene og noen av stifterne ikke lenger så behovet for ordningen.

Stortinget hadde i 2009 vedtatt ny Lov om vaktvirksomhet, som seinere ble konkretisert gjennom nye forskrifter. Loven var endret på flere områder, og de godkjente vaktselskapene mente at det ikke lenger var behov for Sikker Vakt. Loven ga skjerpede krav til opplæring av vekterne, til egenvakthold og ordensvaktene ble lagt inn under lovens virkeområde. Ordensvaktene skulle ha egen opplæring. Det viktigste argumentet for å legge ned Sikker Vakt ble at loven og forskriftene stilte nye og strengere krav til Politiets kontroll og godkjenning av vaktselskapene. Politiet fikk også skjerpede krav til underretning av vaktselskapene om vekternes vandel. Loven pålegger Politiet å melde fra til vaktselskapet dersom det innledes en etterforskning i en straffesak mot en av deres vektere. Et av vaktselskapenes ankepunkter fra tidligere var at de fikk for lite informasjon fra politiet dersom en vekters vandel endret seg.

Det var ikke enighet internt i Sikker Vakt om nedleggelsen. Norsk Sikkerhetsforening mente at det var for tidlig å legge ned ordningen før en fikk erfaring med politiets kontroll og så hvordan loven og forskriften ble håndhevet.

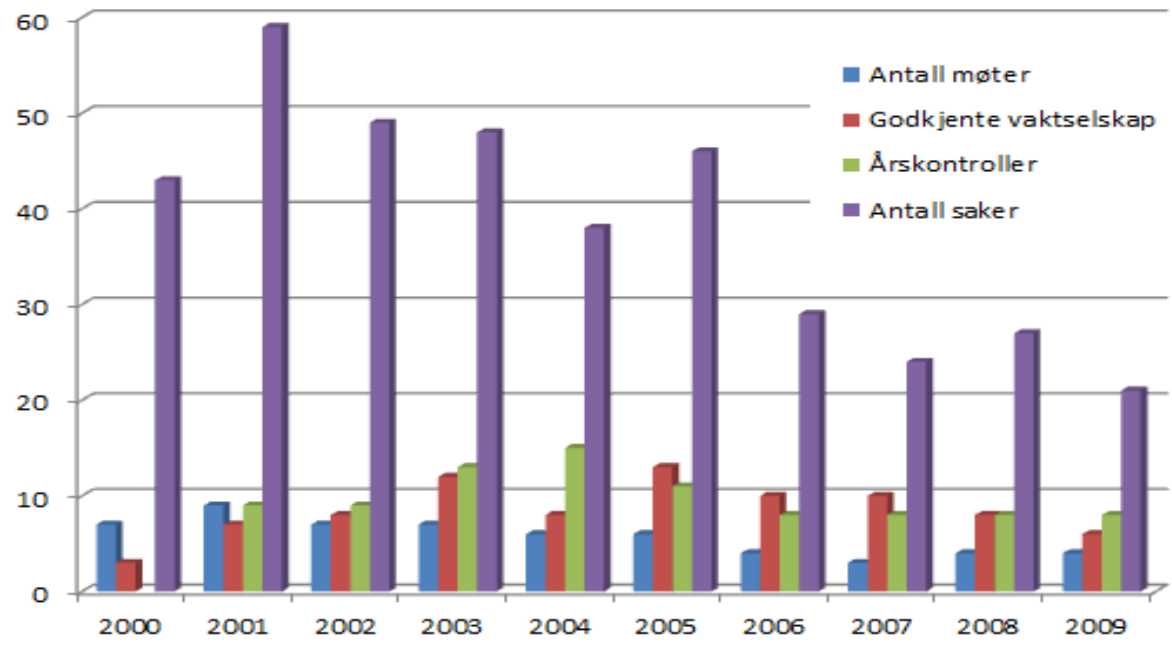

Sikkerhetskonferansene

– Nosifs nye "flaggskip"

av Sverre Røed-Larsen

Sikkerhetsmessene og sikkerhetskonferansene hadde tidlig på 2000-tallet to forskjellige målgrupper: Mens messeopplegget favnet bredt og vidt med tusentalls besøkende, var i begynnelsen de separate seminarene forbeholdt medlemmene i NSF. Styret i NSF arrangerte i perioden mars 2001 til februar 2005 i alt 5 seminarer over 2 dager på enten Prinsesse Ragnhild, Pearl of Scandinavia eller Color Fantasy. Anløpsstedet var enten Kiel eller København. Antallet deltakere lå fra 28 til 45 deltakere.

Fra mars 2006 kom opplegget inn i en mer fast form: Navnet ble Sikkerhetskonferansen med en dagkonferanse avreisedagen mens båten ennå lå ved kai i Oslo, videreføring av konferansen samme kveld og en samling om kvelden på tilbakereisen. Anløpsstedet ble fast København, og konferansen ble enten holdt på Crown of Scandinavia eller Pearl of Scandinavia. Sammen med sikkerhetskonferansen ble det arrangert en mini-sikkerhetsmesse med rundt 8 – 10 utstillere. Deltakerantallet vokste fra 26 deltakere på konferansen i 2006 til rundt 130-140 deltakere på de to siste sikkerhetskonferansene. Dette konferanseopplegget har skåret høyt på de evaluerings-undersøkelsene som er blitt foretatt i etterkant av konferansene. Også utstillerne synes å være komfortable med den mer direkte, personlige kontakten: Mange bestiller plass på neste konferanse før DFDS-båten har anløpt Oslo igjen.

Denne konferanseformen synes å være spesielt godt egnet til å fremme personlig kommunikasjon, etablering av nye kontakter og nyttig nettverkbygging. Den er bevisst holdt i en åpen og uhøytidelig stil som raskt gir en uformell og direkte atmosfære. De to siste møtelederne – Frode Stang og Einar Lunde, begge med lang NRK-tilknytning – må ta mye av æren for denne kulturutviklingen.

Bredt sikkerhetsperspektiv som faglig ramme

Temaene på sikkerhetskonferansene reflekterer den perspektivendringen som foreningen har gjennomgått: fra fokus på varslings- og alarmteknikk i startfasen på annen halvdel av 1970-tallet og i de første årene og til et bredere sikkerhets- og HMS-opplegg på 2000-tallet hvor bedriftens plass i storsamfunnet spiller en viktig rolle. Men den sosiale dimensjonen går likevel som en rød tråd igjennom foreningens virke fra oppstarten i 1975 og til dagens 40-årsmarkering: Mens alarm- og varslingsteknikken i foreningens startfase ble sterkt knyttet til behov for trygghet og nødvendig kommunikasjon, spesielt for eldre og uføre,

Konferansetemaene fra 2006 og til i dag

Temarammene for sikkerhetskonferansene siden 2006 har vært:

2006: Nettverksbygging og samfunnssikkerhet
2007: Kriseledelse, øvelse og vaktbransjen/Sikker Vakt
2008: Vår sårbare infrastruktur – sikkerhet i et samfunnsperspektiv
2009: Privat rettshåndheving i og ved offentlig åpne områder/Tidsaktuelle trusler
2010: Beredskap, krisehåndtering og kriminalitet
2011: Risikomennesket i trusselsamfunnet – vår største sikkerhetsutfordring?
2012: Sikkerhetstrusler i et åpent samfunn
2013: Privat og offentlig beredskap
2014: Samfunnssikkerhet på anbud
2015: Ny terrortrussel truer tryggheten i samfunnet!

innenfor helsepolitikkens område, kan temaer om kriminalomsorg og rehabilitering nevnes som mer dagsaktuelle konferanseinnslag. Invitasjonen til og konferanseinnslaget med den tidligere volds- og ransdømte Sven-Eirik Utsi kan være et konkret eksempel, som for øvrig skapte store medieoppslag og også mye forhåndsdebatt om sikkerhetsforeningens samfunnsrolle.

Innenfor disse rammene var det plass til et mangfold av undertemaer og synspunkter – ofte med et sterkt politiker-preget panel som åpningssekvens. Hovedforedragsholderne var jevnt over anerkjente ressurspersoner innenfor sine fagfelt.

Av kjente forelesere eller innledere på konferansene de siste årene kan nevnes: Odd Einar Dørum, Knut Storberget, Kåre Willoch, Rune Gerhardsen, Per Sandberg, Henrik Syse, Hadia Tajik, Hans J. Røsjorde, Tore Bjørgo, André Oktay Dahl, Bjørn Erik Thon, Arne Johannessen, Kristine Breitland, John Olav Egeland, Lars Weiseth, Kjersti Løken Stavrum og mange flere. I tillegg kommer profilerte toppledere eller anerkjente fagpersoner fra Politiet, Forsvaret, IT-sektoren, Sentralforvaltningen, storkonserner, forskere og sikkerhetsbransjen. Også svenske, danske og europeiske fagpersoner har hatt vektige faginnlegg.

I tillegg: internasjonale inntrykk og impulser

Som et supplement til nasjonale sikkerhetskonferanser og -messer har Norsk Sikkerhetsforening i en del år arrangert fellesreiser til to av de store messene innenfor sikkerhetsbransjen: Security Essen i Tyskland og IFSEC i England. Med Nosif som reisearrangør har deltakelsen fra bransjehold fått en uavhengighet og nøytralitet som etter hvert er blitt stadig mer etterspurt. I tillegg er det blitt arrangert flere faglige småseminarer og møter i forbindelse med disse messeturene. Deltakerantallet har ligget rundt 40-60.

Tidligere Nosif-president Ranmod Omarhaug og nåværende president Øyvind Halnes har nedlagt mye arbeid for å utvikle Sikkerhetskonferansen til det den er i dag. Konferansierene Frode Stang (2010 – 2012) og Einar Lunde (2013 – 2015) har begge bidratt sterkt til å skape en faglig stram ramme men med en meget hyggelig og sosial atmosfære.

Akademisk studium i sikkerhetsledelse ved BI

Det startet med HMS-studiet på Starum i Østre Toten

HMS-senteret på Starum tok i 1999 initiativ for å få etablert et kompetansegivende studium for HMS-ledere. Initiativtaker var Erik Framstad, daværende direktør ved senteret. Handelshøyskolen BI Gjøvik ble valgt for å gi studiet faglig forankring.

BI Gjøvik var på denne tiden i ferd med å bygge opp en portefølje av erfaringsbaserte og kompetansegivende studier for ledere i næringslivet og offentlig virksomhet. HMS-senteret søkte på sin side kontakt med studiemiljøer som kunne tilføre formell kompetanse. Etableringen av programmet HMS-ledelse passet i så måte som hånd i hanske for begge parter. Studiet ble satt opp første gang høsten 2000.

Et rendyrket studium i Sikkerhetsledelse

Etter at HMS-studiet var igangsatt, kom det henvendelse fra HMS-senterets ledelse i 2000 til BI Gjøvik om å etablere et kompetansegivende studium i Sikkerhetsledelse. Ideen var forankret hos Norsk Sikkerhetsforening, gjennom Erik Framstad og Per Arne Guldbrandsen. Sistnevnte var den gangen President i Norsk Sikkerhetsforening. 10. mars 2000 ble det inngått intensjonsavtale mellom NSF, BI Gjøvik og HMS-senteret om etablering av et kompetansegivende studium i Sikkerhetsledelse.

Studiet Sikkerhetsledelse ble utviklet som Spesialkurs, med modulbasert oppbygging over til sammen 7 samlinger. Rektor ved BI Gjøvik, Edvin Anders Tysse, foresto faglig/pedagogisk design og kvalitetskontroll i samarbeid med HMS-senteret, Norsk Sikkerhetsforening og BIs faglige stab. Studiet ble bygget opp med 3 deler. Del 1: Trusselbildet, kriminalitetsbildet og lovreguleringen. Del 2:Teknisk og organisatorisk sikkerhet; og del 3: Sikkerhetskultur, sikkerhetsatferd og sikkerhets- og risikostyring. Studiet ble godkjent i BIs Undervisningsutvalg 10.12.2002.

Det ble satt opp 3 eksamener: Fagoppgave, individuell skriftlig eksamen og Prosjektoppgave. Fullført studium ga10 vekttall. Studiet ble forankret i Institutt for Teknologiledelse ved Handelshøyskolen BI, og ble godkjent av BIs undervisningsutvalg UUV EX 10. desember 2002. Studiet ble satt opp første gang høsten 2003. Et rendyrket studium i Sikkerhetsledelse var nå en realitet.

Det fortsatte i regi av BI Gjøvik

Etter at HMS-senteret ble solgt i 2004, ble både HMS-studiet og studiet i Sikkerhetsledelse overtatt av BI Gjøvik. Studiet var nå godkjent som Spesialkurs i BIs kursportefølje, og det kunne innpasses i BIs erfaringsbaserte Bachelor of Management-modell. Studiet ble gjennomført ved BI Gjøvik i årene 2004 til og med 2007.

BI gjorde i 2007 vedtak om å avvikle 7 av sine regionale høyskoler. Beslutningen førte til at BI Gjøvik sammen med 6 andre BI-høyskoler ble besluttet nedlagt. BI-nettverket var nå redusert fra 12 til 5 høyskoler. Spørsmålet ble da: Hvem skulle ta de to studiene videre? Alternativene var disse: BI Oslo (Nydalen); BI Buskerud (Drammen); BI Trondheim; BI Bergen; eller BI Stavanger.

Edvin A. Tysse

Edvin A. Tysse er tidligere rektor og direktør ved BI Gjøvik. Er utdannet som siviløkonom og har en Mastergrad i utdanningsledelse. Har lang erfaring fra skoleledelse og undervisning på videregående nivå og høyskolenivå. Aktiv i utviklingen og i den løpende administrasjonen av lederprogrammene Sikkerhetsledelse og HMS-ledelse, som nå inngår i studietilbudet fra BI Stavanger.

BI Stavanger som tilbyder

Fra høsten 2008 overtok BI Stavanger studiet. Skolen setter nå opp studiet annet hvert år, i en veksling med HMS-studiet. Tidligere rektor ved BI Gjøvik, Edvin Anders Tysse, fulgte med over til Stavanger, med delegert faglig/pedagogisk ansvar.

Studiet har i perioden 2008 til 2015 gjennomgått betydelige endringer. Fra å være et spesialkurs rettet mot sikkerhetsbransjen fremstår studiet i dag som et Bachelorprogram med en langt videre profil. Endringene skyldes flere forhold. Blant annet er det lagt nye føringer fra NOKUT for å kunne benytte studiet som del av et Bachelorstudium. Videre har Norsk Sikkerhetsforening og andre eksterne fagmiljøer gitt en rekke innspill for å gi studiet en mer mål- og fagrettet profil.

Pensum er også vesentlig endret fra oppstarten. Det legges i dag mindre vekt på kriminalitet og lovverket, til fordel for organisatorisk sikkerhet, sikkerhetskultur og risikoledelse. Kurset foreleses nå over 6 modulsamlinger, med 3 dager på hver samling. Eksamensformen er endret. Deltakerne gjennomfører nå 2 eksamener. En individuell skriftlig eksamen, og en større Prosjektoppgave. Fullført studium og avlagte eksamener gir 30 studiepoeng, som kan benyttes i BIs erfaringsbaserte Bachelor of Management-tittel.

Søkningen til studiet har siden 2010 vært tilfredsstillende. De siste 3 år har antall deltakere vært 30 i gjennomsnitt. Studieåret 2012 – 2013 topper opptakslistene, med 40 deltakere.

BI Stavanger registrerer også at de to studiene (Sikkerhetsledelse og HMS-ledelse) utfyller hverandre på en faglig god måte. Noen velger å ta Sikkerhetsledelse som første studium og HMS-ledelse som supplement; andre går motsatt vei.

Veien videre

I jubileumsåret teller studiet 21 deltakere. Deltakerne kommer fortsatt fra hele landet, men med hovedtyngde fra Sør-Norge. Studiet har fortsatt security som faglig kjerne. I forhold til opprinnelige fagplaner er temaene kriminalitet og lovgivning tonet ned, mens terrorisme og krisehåndtering har fått økt oppmerksomhet. Studiet er i så måte dynamisk, og utvikles i takt med de krav som stilles i samfunn og organisasjoner. Utfordringene har vært å finne pensum og annen litteratur som gjenspeiler det som skjer i så måte.

Deltakerne signaliserer et økende behov for en formalisering av sin utdanning, og en sertifisering innenfor sitt arbeidsområde. En fullføring av det sertifiseringsarbeidet som ble startet i 2004, ønskes velkommen fra flere hold. Det er i jubileumsåret ca 200 deltakere som har gjennomført studiet og fått sine respektive studiepoeng registrert.

GODKJENNINGSORDNINGER:

Svar på teknologisk utvikling og smarte kjeltringer

Norsk Forening for Varslings- og Alarmteknikk (NFVA) hadde som en av sine målsetninger å få frem standardiseringer og godkjenningsordninger innenfor fagområdene som bedriftsmedlemmene representerte. NFVA bidrog i stor grad til etablering av Forsikringsselskapenes Godkjennelsesnevnd (FG), som så dagens lys i 1977, og i noen grad til Brukerkravsspesifikasjon for Bankalarmsystemer (BKS-Alarm), som ble utgitt første gang i 1981, og senere også Brukerkravsspesifikasjon for ITV-systemer (BKS-ITV) utgitt første gang i 1986.

Forsikringsselskapenes Godkjennelsesnevnd ble, som det fremgår av navnet, etablert av norske forsikringsselskaper i fellesskap, mens Brukerkravsspesifikasjonene for alarm og ITV ble laget av ekspertgrupper nedsatt av Bankenes Sikkerhetsutvalg (BSU) og Arbeidsgruppen for Bevissikring i Bank og Post.

FG FORSIKRINGSSELSKAPENES GODKJENNELSESNEVND

FG ble opprettet i 1977 av forsikringsselskapene i Norge med formål å utarbeide regler og godkjenne sikringsutstyr og foretak for å redusere risikoen for brann- og innbruddsskader.

FG utarbeidet krav og retningslinjer for komponenter, overføringsenheter og mottaksenheter som ble benyttet i innbruddsalarmsystemer, i brannalarmsystemer og for utstyr for sprinkleranlegg. Det ble også laget krav og retningslinjer til installatører av slike systemer, og i tillegg ble det også laget krav og spesifikasjoner for bygging og utrustning av alarmstasjoner som skulle motta og aksjonere på utløste alarmer.

Kravene var på høringsrunder hos leverandører, interesseorganisasjoner, produsenter, offentlige instanser og andre, som ble berørt eller kom i befatning med kravene. Etter denne prosessen ble det utarbeidet godkjenningsordninger både av utstyr, og av installatørene/leverandørene, noe som igjen førte til etablering av kurs og opplæringsordninger som kunne gi sertifisering av installatører/leverandører.

Alarmanlegg bestående av FG-godkjent materiell som var installert av en FG-godkjent installatør, kunne da bli et FG-godkjent anlegg, som igjen kunne gi grunnlag for reduksjon i forsikringspremier. Forsikringsselskaper kunne også stille krav om at det skulle installeres FG-godkjent alarmanlegg, med tilknytning til FG-godkjent alarmstasjon, for å påta seg forsikringen

Bjørn Kallestad

Bjørn Kallestad har utdannelse fra teknisk skole og var ansatt i ulike stillinger (servicesjef, prosjektleder, utviklingsleder osv.) i Autogard i Bergen siden tidlig på 1970-tallet og fram til 1986. Var deretter salgssjef i Alcatel og seinere direktør for Sønnico Sikkerhet AS til 2007. Er nå seniorrådgiver i Infratek Security Solutions. Han har vært medlem av Nosif i en årrekke og styremedlem siden 2014.

(såkalt teknisk bytte). Dette ble vel helst anvendt i forbindelse med gullsmedbutikker og tilsvarende virksomheter som hadde utstillinger av spesielt kostbare salgsartikler.

FG utarbeidet også krav til låser, hvelv, pengeskap, brannskap, vinduer og øvrige bygningskonstruksjoner som skulle ha bestandighet mot brann og/eller gjennomtrengning.

FG: godkjenningsordningen ble et kvalitetsstempel!

Den første lederen av FG var ***Ingvar Fredrik Lorentzen-Styr***, en person med sterk personlighet og aner på morssiden direkte tilbake til Eidsvollsmannen ***Jørgen Aall***. FG opparbeidet seg raskt et renommé som en sterk og slagkraftig organisasjon, noe som utvilsomt kan tilskrives den handlekraftige lederen ***Lorentzen-Styr.*** Til og med hans signatur fremsto som stor og kraftig.

FG-lederen deltok som foredragsholder på kurs og seminarer som ble arrangert av FG, og på mange arrangementer av andre arrangører som kom i befatning med FG-regelverket. Lorentzen-Styr var en anerkjent taler som absolutt hadde ordet i sin makt.

Fra oppstarten i 1977 og utover hele 80- og 90-tallet har FG-godkjenningen vært et kvalitetsstempel for alt av utstyr og virksomheter som var aktuelle for slik godkjenning. Godkjenningsordningen spilte en pionerrolle i sammenligning med hva som fantes av tilsvarende regelverk og godkjennelsesordninger i resten av Europa – og kanskje også i verden for øvrig. Det som hele tiden har vært spesielt med FG, er at ordningen har fremstått nesten som et myndighetsstempel, på tross av at det egentlig er forsikringsselskapenes godkjenningsordning, som i aller høyeste grad må karakteriseres som private virksomheter. Grunnen til at FG oppnådde en tilnærmet «offisiell» rolle på dette området, er nok at godkjenningsopplegget var det første og eneste som hadde et kravregime og regelverk til dette formålet. I dag vil nok mange mene at denne rollen burde være myndighetstilknyttet, og det hadde den sikkert også blitt hvis det hadde vært nå dette skulle etableres.

Økt internasjonalisering krevde tilpasninger

I takt med den stadig økende internasjonalisering har også Norge tatt EU-direktivene og EU-normene inn over seg. Derfor er mange av FGs krav blitt harmonisert med tilsvarende EU-normer, og det gjelder også til dels selve godkjennelsesprosessen. Dette er forankret i vårt EØS-medlemskap, som blant annet har regelverk om hvilke godkjenninger som skal være gjeldende innenfor også dette området. «Justeringen» som vi har sett av FGs rolle gjennom de siste tiår, er derfor en naturlig og nødvendig konsekvens av vår tilknytning til EØS.

Dette viser at FG har vært i stand til å tilpasse seg endringene i tiden. FG-opplegget fremstår fortsatt som en betydningsfull instans innenfor sitt område. Ingen kan se forbi det uomtvistelige faktum at den rollen FG har spilt gjennom snart 40 år, har vært svært viktig og utviklende for sikkerhetsbransjen i Norge – og vil fortsatt være det i tiden fremover. Men rollen fremover vil sikkert bli mer tilpasset behovet til finans- og forsikringsnæringen. Det var kanskje også den opprinnelige hensikten, men i mangel av en offentlig forordning på dette området, ble det FG som også «måtte» ta denne rollen. I hvert fall er også FG nå innlemmet i det som heter Finans Norge.

BSU (Bankenes Sikkerhetsutvalg)

BKS-Alarm

I 1980 vedtok Justisdepartementet at ingen innbruddsalarmer lenger skulle kunne være direkte tilkoblet Politiets vaktsentraler. Bakgrunnen for dette vedtaket var det høye antallet falske/uønskede alarmutløsinger. De unødige utrykningene påførte Politiet feil bruk av knappe ressurser. Det var kun Norges Bank – og et fåtall av andre virksomheter med stor offentlig betydning – som kunne dispensere fra dette vedtaket, og de øvrige bankene i Norge, sammen med en del andre store samfunnsaktører, mottok dette vedtaket med betydelig bekymring.

Hyppige feilalarmer nødvendiggjorde bedre teknologi

Bankenes Sikkerhetsutvalg (BSU) satte derfor ned en ekspertgruppe, som i mai 1981 lanserte et forslag om å anvende ny teknologi i alarmteknikk på en slik måte at antallet feilalarmer kunne reduseres til et absolutt minimum, eller ned mot null. Et av utvalgsmedlemmene uttalte at «utløste alarmer fra disse nye alarmsystemene må være absolutt reelle, med inntil visshets grensende sannsynlighet», for at Politiet skulle kunne rykke

ut på utløste alarmer. Ellers måtte alarmene være verifisert, ved selvsyn fra vekter eller andre personer, eller ved overføring av ITV-bilder. Justisdepartementet var positiv til innstillingen/kravspesifikasjonen «*Alarmsystemer, generelle normer og krav*» fra ekspertgruppen, og uttrykte støtte til det videre arbeidet med dette.

Aktuelle FG-godkjente leverandører ble invitert til å utvikle og produsere nye alarmsystemer i henhold til denne kravspesifikasjonen, og Senter for Industriforskning (SI) ble valgt som godkjenningsinstans. De første systemene som ble godkjent, var som oftest utviklet direkte etter kravene i innstillingen, med innebygde kommunikasjonsløsninger på leide linjer eksternt og kabling på proprietære formater internt. Allerede i 1982 begynte installasjonene rundt om i mange bankkontorer. Erfaringene var udelt positive, og de viste at antallet uønskede utrykninger var svært nær null for de bankene som hadde fått slike systemer installert.

Antallet utrykninger for vektere ble selvsagt også betydelig redusert, i hvert fall til objekter som hadde disse nye alarmsystemene. For «rene» vekterselskaper, som ikke leverte de tekniske løsningene, var ikke dette kun positivt. Mange av disse hadde «heldigvis» også et stort antall andre alarmkunder som ikke hadde alarmsystemer med den nye teknologien. Disse alarmkundene «produserte» fortsatt uønskede utrykninger som før, slik at dette, sammen med stasjonærvaktoppdrag, likevel kunne holde hjulene i gang.

Enkel teknologi på 1980-tallet

Dette var midt i første halvdel av 80-tallet, og bevegelsesdetektorer, seismiske detektorer og linjedetektorer var fortsatt svært enkle rent teknologisk. Disse var masseprodusert for verdensmarkedet, og ingen ”ved sine fulle fem” vurderte å utvikle og produsere detektorer med mer avansert teknologi her i Norge. Derfor måtte det være sentralapparatet som var den «intelligente» enheten i systemet, og som således måtte være smart nok til å kunne hanskes med relativt uintelligente detektorer og sensorer. I en alarminstallasjon var det som oftest kun én sentralenhet og mange detektorer. Da ble det viktig å kunne benytte mest mulig hyllevarer på detektorsiden, og heller spesialutvikle sentralenheten, som det kun er én av i hvert anlegg.

I dag har de fleste bevegelsesdetektorer såkalt anti-mask-funksjon, slik at dersom detektoren blir sprayet eller tildekket på dagtid når romsikringen er avslått, så vil den sende melding om dette. Denne funksjonaliteten var ikke tilgjengelig i detektorer tidlig på 80-tallet, og derfor ble denne funksjonaliteten lagt til sentralenheten. Den som betjente anlegget i på-stilling når lokalene skulle forlates, fikk da melding om eventuelt manglende aktivitetsnivå på detektorer som var plassert i områder hvor det skulle være bevegelser på dagtid. Alarmstasjonen fikk også denne meldingen, og den kunne rekvirere service hvis det var ønskelig.

Andre funksjoner som kunne være tilgjengelige i sentralenheten, var å lage terskler for alarmutrykning. Slike terskler kunne settes opp mellom flere detektorer, eller mellom flere deteksjoner fra en og samme detektor innenfor et visst tidsrom. Alle «enslige» meldinger fra detektorer ble sendt til alarmstasjonen, men var ikke nødvendigvis kvalifisert som alarm og alene gi grunnlag for en utrykking.

Avanserte sentralenheter med mange funksjoner

De mest avanserte sentralenhetene kunne også forholde seg til detektorer og sensorer som ikke fungerte. Feilsymptomene kunne være at en detektor fikk «hikke» i form av gjentatte alarmsignaler, eller at en sensor/detektor ikke viste normaltilstand ved «på-slag» av gjeldende sone. Sonen kunne likevel bli aktivert, men det ble sendt melding til alarmstasjonen om at en sone var «på-slått» eller aktivert, med en eller flere detektorer/sensorer «utkoblet» på grunn av feil. Alarmstasjonen kunne da ut fra instruks vurdere om servicebesøk var nødvendig umiddelbart, eller kunne utsettes til neste dag, ut fra hvor kritisk utkoblingen av gjeldende detektor(er) eller sensor(er) var.

Av systemer med alle disse funksjonene var det kun et fåtall av som ble godkjent. De ble gjerne kun solgt av et fåtall leverandører, slik at tilgjengeligheten var relativt begrenset. Etter hvert som årene gikk, ble kravene tilpasset til også å kunne gi godkjennelser av mer tilgjengelige standardsystemer fra generelle internasjonale produsenter av alarmsystemer. Det kan kanskje hevdes at de mest avanserte systemene som

inneholdt alle de beskrevne funksjonene, inneholdt «litt for mye Møllers tran», men uansett var det disse systemene som virkelig reduserte antall uønskede utrykninger til et absolutt minimum. Selv i dag er det knapt noen masseproduserte alarmsystemer på markedet som innehar alle disse funksjonene, men detektorer og sensorer er langt mer utviklet og har flere av disse funksjonene innebygget. Det er likevel et tankekors at de alarmsystemene som ble utviklet etter de tidlige spesifikasjonene fra BKS-Alarm for over 30 år siden, var mer avansert og hadde flere funksjoner enn mange av de systemene som er tilgjengelige i dagens marked.

BKS-ITV

"Benny Bankboks"-erfaringen medførte nye rutiner og bedre overvåking

En søndag i mars 1978 hadde en vekter alene et oppdrag med å passe på blant annet et kundebokshvelv i forbindelse med en ombygging i en av hovedstadens bankkontorer. Alle sikkerhetssystemer var utkoblet som følge av ombyggingen, og vedkommende vekter – som senere ble kjent som «Benny Bankboks» – brøt opp alle kundeboksene i dette hvelvet og forsynte seg av det innholdet han mente det var verdt å ta med seg. Han meldte fra til Vaktsentralen pr. telefon i henhold til tidsplanen at alt var i orden. Men egentlig dro han til København med tog, og han reiste derfra videre til Sveits med fly. Der satte han pengene som han hadde tatt med seg, inn på en bankkonto.

Senere reiste han videre til Brasil og prøvde å investere pengene der, men var ikke særlig heldig med transaksjonene. Han returnerte etter hvert til Norge og «tok sin straff», som det heter. Ingen vet vel egentlig hvor mye han fikk med seg fra dette tyveriet, for det var på ingen måte sikkert hva den enkelte bankboksleier ønsket å oppgi av verdier i sin bankboks. Han ble dømt for å ha brutt opp 150 bankbokser og for å ha stjålet kr. 1 250 000,-. I ettertid ble alle sikkerhetsselskap ganske raskt enige om at det å påta seg slike vekteroppdrag med kun én vekter, ikke var særlig smart, og at det heller ikke var særlig smart å ha utkoblet sikkerhetssystemene i forbindelse med ombygging av bankkontorer. Dette var jo i en tid hvor det fortsatt ble oppbevart store verdier i det enkelte bankkontor, og spesielt i kundebokshvelv og nattsafer. Disse verdiene var det også svært vanskelig å dokumentere, i hvert fall så lenge det ikke var et ITV-system som var i drift og som hadde kameradekning i hvelvet.

Mange bankkontorer fikk installert stillbildekamera (foto) i ekspedisjonsarealet på slutten av 70-tallet. Mange fikk etter hvert også ITV-systemer med såkalte timelapse-opptak som ble lagret på videotape. Det betydde at opptakene besto av f. eks. ett eller flere bilder pr. sekund, eller pr. annet sekund, avhengig av hvor mange kameraer anlegget bestod av, samt lengden på videotapen i opptaksmaskinen. Alle slike bildeopptak, uavhengig om det var foto eller ITV, var basert på sort/hvitt-teknologi, og som oftest med en oppløsning som var nesten verdiløs som bevismiddel. Det var nok mest et middel for å kunne se hendelsesmønsteret under et ran eller et innbrudd. Det ble derfor nedsatt en arbeidsgruppe for bevissikring i bank og post (Bevissikringsgruppen), som skulle se på mulighetene for å få etablert standarder rundt bruk av foto- og ITV-systemer i banker og postkontorer.

"Storhetstid" for bankran på 80-tallet krevde bedre ITV-systemer

Antall bankran økte sterkt mot slutten av 70-tallet, og spesielt i hovedstaden. Begynnelsen av 80-tallet var på mange måter «storhetsperioden» for bankran i Norge, og Arbeidsgruppen for bevissikring i Bank og Post besluttet i oktober 1984 å opprette en «Ekspertgruppe ITV» med hovedoppgave å utarbeide spesifikke krav til bildekvalitet for ITV-anlegg i banker og postkontorer.

Gruppen ble satt sammen av representanter fra bank, post, politi, ITV-leverandørene og daværende SI - Senter for industriforskning (senere SINTEF Oslo), og hadde sitt første møte i mars 1985. Gruppens arbeid resulterte i den første BKS-ITV (Brukerkravsspesifikasjon for intern TV i banker og postkontorer), datert 6. mai 1986, gjeldende for sort/hvitt ITV-systemer. SI ble valgt som ekstern kontrollinstans (EKI), og etablerte et typegodkjenningssystem for ITV-systemer for bank og post.

Etter hvert som farge-ITV-utstyr kom på markedet til en overkommelig pris, meldte behovet seg for en BKS-ITV som også satte krav til fargesystemer. "Ekspertgruppe ITV" ble derfor kalt sammen igjen i september 1987, og arbeidet fram en revidert BKS-ITV for både sort/hvitt og farge-ITV-systemer, gjeldende fra 15. november 1989.

På bakgrunn av den raske utviklingen som hadde skjedd spesielt på ITV-utstyrssiden, og behov for anbefalinger og krav til alle enheter i et ITV-system (inkl. kameravekslere), ble det fra brukerhold fremmet ønske om et nytt møte i Bevissikringsgruppen for å diskutere/klargjøre behovet for en ny revisjon av BKS-ITV. Møtet ble avholdt den 24. januar 1994, og det ble besluttet å opprette en ny "Ekspertgruppe ITV" for å ta seg av revisjonsarbeidet. Gruppen – som ble satt sammen av representanter fra bank, post, leverandørene/Krimalarm, politiet og SINTEF Oslo – hadde sitt første møte i september 1994, og den utarbeidet en ny revidert BKS-ITV, som ble gjeldende fra 20. desember 1995. BKS-ITV dannet grunnlaget for typegodkjenning av ITV-utstyr for bank og post, og ga retningslinjer for prosjektering, installasjon, bruk og kontroll av kvalitetsmessige gode ITV-anlegg i banker og postkontorer.

Digitale bildelagringssystemer: nye krav og retningslinjer

I 1999 var det på tide å oppdatere BKS-ITV igjen – og da med utgangspunkt i utviklingen/introduksjonen av digitale bildelagringssystemer for overvåkningsformål. Sparebankforeningen i Norge – i samarbeid med "Ransutvalget" – tok initiativ til opprettelsen av en ny arbeidsgruppe for revisjon av BKS-ITV, spesielt med tanke på å få utarbeidet anbefalinger/krav til slike digitale bildelagringssystemer. Gruppen ble satt sammen av representanter fra bank/Finansforbundet, post, politiet, Datatilsynet, handelsnæringen, drosjenæringen, leverandørene/Krimalarm og Nemko Oslo. Det første møtet i gruppen ble avholdt i oktober 1999. Gruppens arbeid resulterte i en revidert BKS-ITV gjeldende fra 6. mars 2001, med krav og anbefalinger til digitale bildelagringssystemer og anbefalte retningslinjer for bildeoverføringssystemer.

Det ble også utgitt en ny BKS-ITV i 2004, utarbeidet av den til dels nye og utvidete gruppen. Den nye BKS-ITV inneholdt krav og retningslinjer rundt bruken av digitale lagringsmedia, hvor også kravet til lagring av lyd fikk oppdatert sine retningslinjer. Denne arbeidsgruppen fikk navnet «Arbeidsgruppe Digital Bildelagring».

Arbeidsgruppe Digital Bildelagring hadde også møte 6. februar 2007 for å drøfte erfaringer med BKS-ITV så langt, og for å diskutere behov og muligheter for en revisjon av BKS-ITV, spesielt med tanke på nye nettverksbaserte (IP-baserte) videoovervåkingssystemer. Det var enighet i arbeidsgruppen om å jobbe videre for en fortsatt sterk/oppdatert BKS-ITV, som et viktig regelverk/hjelpemiddel for å sikre tilgang til ITV-systemer som gir best mulig bilde- og lydmateriale til bruk i etterforskningsøyemed.

Ransutvalget ble overført fra Politidirektoratet til NSR – Næringslivets Sikkerhetsråd – sommeren 2005, og "Arbeidsgruppe Digital Bildelagring" gjorde en henvendelse til NSR i mars 2007. Siden alt arbeid arbeidsgruppen hadde nedlagt med henblikk på BKS-ITV siden 1999 hadde vært forankret mot Ransutvalget, ønsket gruppen å videreføre denne forankringen mot Ransutvalget og NSR, også ved fremtidige revisjoner av BKS-ITV. Etter dette har det vært liten aktivitet omkring temaet BKS-ITV. Det hersker imidlertid ingen tvil om at BKS-ITV har representert en særdeles viktig forankring både for leverandørene av slike systemer, og ikke minst også mulighetene for de ulike aktørene/delene av markedet til å påvirke i utviklingen av systemene, gjennom sin representasjon i utvalgene/arbeidsgruppene som her er beskrevet.

Bildet viser et driftsutvalgsmøte i Autogard (som leverte alarmanlegg, bl.a. til banker) hvor en del sentrale personer i arbeidet med godkjenningsordninger var samlet 2. desember 1985 hos Johs. Nissen, som også hatt tatt bildet. Alle personer med daværende titler. Fra venstre: Sikkerhetsansvarlig i Norges Bank, Egil Dale; regionsjef for Autogard i Bergen, John A. Aslaksby: adm. dir. i Autogard, Svein Karlsen; markedssjef i Autogard, Bjørn Kallestad, sikkerhetssjef i Sparebanken Vest, Steinar Søraas; sikkerhetsansvarlig for Vestlandsbanken, Arne Amundsen og stifter av Autogard og en av stifterne av NFVA, Kåre Nilsen.

SERTIFISERING
av sikkerhetsledelse

av Randmod **Omarhaug**

Bakgrunn og historie

Sikkerhetsledelse har vokst fram som funksjon og fag i private og offentlige bedrifter de siste 10 til 20 årene. I Norge har faget og funksjonen **sikkerhetssjef** utviklet seg mer eller mindre tilfeldig gjennom 70-, 80- og 90-tallet. Mange så og etterlyste en formalisering. Mange bedrifter og virksomheter på offentlig og privat side hadde etablert sikkerhetssjefstillinger, men kompetansekrav, stillingsinnhold, plassering i organisasjonen, myndighet og ansvar mm var langt fra entydig og klart. Kort sagt, det var behov for profesjonalisering og formalisering av sikkerhetsledelse som funksjon og fag.

Norsk Sikkerhetsforening (Nosif) publiserte **Sikkerhetshåndboka for næringslivet** i 1999. Dette var et stort skritt i riktig retning syntes svært mange i faget og bransjen. Boka satte sikkerhetsledelse i system og bidro til å løfte sikkerhetslederen opp organisatorisk og gi sikkerhetsfaget både en praktisk og strategisk plattform. Dette handlet om mye mer enn sikring og vakthold. Dette var forløperen til studietilbudet Sikkerhetsledelse, som Nosif laget grunnlag og utkast til, og som ble et samarbeid med BI Gjøvik. Det hadde oppstart i 2004. Allerede blant de første studentene ved dette faget ble det diskutert formalisering av faget og rollen som sikkerhetssjef og sikkerhetsledelse. Sertifisering ble et tema, og her startet arbeidet med å løfte fram en sertifisering gjennom Nosif.

Styret i Nosif tar det første grepet

I 2006 besluttet styret i Nosif å sette i gang et forarbeid og se på mulighetene for å etablere en frivillig, uavhengig personsertifisering av sikkerhetsledere. Nosif hadde og har som overordnet målsetning at ordningen må bli bredt forankret og så god at den blir anerkjent av flest mulig innenfor fagfeltet og ikke minst at den blir etterspurt både fra arbeidsgivere og sikkerhetspersonell. Det ble tidlig et viktig poeng å få med så mange aktuelle aktører som mulig. Men først ville Nosif gjøre et forarbeid. Forarbeidet skulle utføres av en gruppe som hadde engasjert seg. Gruppen bestod av Henning Berg, Stig H. Øksnes og Sverre Røed-Larsen.

Nosif lager en utredning om personsertifisering av sikkerhetsledere

I desember 2007 nedsatte styret en sertifiseringsgruppe. Gruppen skulle lage en utredning om bakgrunn og behov for en sertifiseringsordning, vurdere mulige former for sertifisering og sammenligne med andre tilsvarende ordninger i andre fag. Videre skulle gruppen komme med et forslag til en ordning for personsertifisering der Nosif hadde sentral rolle. Formålet med utredningen skulle i utgangspunktet tolkes snevert, men på sikt skulle man se for seg en mer omfattende offentlig sertifiseringsordning

Sertifiseringsgruppen bestod av følgende personer:

Sverre Røed-Larsen	Røed-Larsen HMS-Rådgivning
Arild Bruun	Adm.dir. Oslo og omegn Boligforvaltning, tidl. leder av sertifiseringsenheten/DNV
Jan Werner Pettersen	Sikkerhetsleder ErgoGroup
Randmod Omarhaug	Sikkerhetssjef Rikshospitalet
Stig H. Øksnes	Sikkerhetsrådgiver Inex, President i Nosif

Gruppen hadde sitt første møte i desember i 2007 og leverte utredningen etter 10 møter og mye arbeid 23. juni 2008.

I gruppens rapport pekes det på at sikkerhetslederen er en viktig funksjon og stilling i både privat næringsliv og i offentlig sektor, som i alt vesentlig mangler formalkrav. Sikkerhetslederne var en gruppe dyktige fagutøvere med mange forskjellig erfaringer og bakgrunner. Det manglet en fellesfaktor som kunne dokumentere og skape en nødvendig felles breddekompetanse, opprettholde og videreutvikle denne. Gruppen så at bak-

grunn og erfaring i stor grad var retningsgivende for fokus og prioriteringer i sikkerhetsarbeidet.

Konklusjonen i utredningen ble et forslag om å innføre en frivillig ordning for sertifisering av sikkerhetsledere basert på generelle krav til organer for sertifisering av personell (ISO 17024:2003). Gruppen foreslo at en slik sertifiseringsordning burde administreres av Det Norske Veritas, som i så fall ville ha ansvaret for å nedsette og drifte en sertifiseringskomite, legge opp til og avholde eksamener, utstede sertifikat for sertifiseringen, kontrollere oppfølging og administrere resertifisering.

Gruppen mente videre at på mellomlang og lengre sikt kunne en slik frivillig, uavhengig ordning være tenkt utviklet langs flere dimensjoner: dels fra en privat til en offentlig ordning, dels utbygd med nye moduler for nærliggende disipliner innenfor sikkerhetsfeltet, dels geografisk til en nordisk og seinere en europeisk ordning.

Det ble gjort en grundig undersøkelse av mulige sertifiseringsorganer, tilsvarende ordninger i andre land, lignende ordninger for andre fag i Norge, og ikke minst hvilke utdanningsinstitusjoner som hadde sikkerhetsfaglig utdannelse og pensum. Gruppen poengterte at sertifiseringskomitéen som skulle utarbeide ordningen i alle detaljer, måtte bestå av sentrale representanter for sikkerhetsforeninger, sikkerhetsmyndigheter, offentlige foretak med viktige sikkerhetsfunksjoner og private foretak innenfor sikkerhetsområdet. Komiteen burde bestå av en bredt sammensatt gruppe av engasjerte representanter med god kunnskap om sikkerhetsledelse.

Valg av sertifiseringsorgan

Styret i Nosif var svært opptatt av at valg av sertifiseringsorgan måtte gjøres grundig og riktig. Sertifiseringsorganet måtte ha mange riktig kvaliteter og kvalifikasjoner. Det måtte være et akseptert og lite omstridt selskap og ikke minst måtte man ha troen på at ordningen var faglig gjennomførbar og at det var mulig å drive den rent forretningsmessig.
Det innebar bl.a. en vurdering av det potensielle markedet for personer som ønsket å sertifisere seg.

Tidlig i 2008 valgte styret i Nosif å gå for en løsning der DNV skulle velges som sertifiseringsorgan. Nosif skulle samarbeide med DNV videre, men Nosif ønsket å overlate til DNV å etablere sertifiseringskomitéen og drive arbeidet videre. Dette mente styret i Nosif var avgjørende for å komme fram til en bredt forankret løsning. Det rådet en skepsis i ledelsen i DNV knyttet til den kommersielle siden: er markedet stort nok til at det er mulig å tjene penger? DNV var avhengig av det.

Våren 2008 beslutter DNV å arbeide for å etablere en sertifiseringsordning for sikkerhetspersonell. Den skal baseres på ISO 17024. DNV utnevner sertifiseringskomitéen (iht. ISO 17024).

For at ordningen skulle være offentlig og uavhengig, som Nosif og DNV hadde besluttet, må Nosif ha en deltagende, men ikke styrende rolle. Arbeidet med sammensetningen av Sertifiseringskomiteen ble så startet opp av DNV.

På nyåret og våren 2009 stod arbeidet litt i stampe. DNV hadde begynt å tvile på markedsgrunnlaget, og ledelsen i DNV ville ha forsikringer om at det var mulig å tjene penger på ordningen. Nosif gjørde en analyse av markedet og lageten spørreundersøkelse. Det var mye arbeid med å lage spørreundersøkelsen og finne et godt nok utvalg av deltagere å spørre.

Undersøkelsen ble gjennomført i april og mai 2009. Nosif og DNV vurderte resultatet, og begge kom fram til at det var grunnlag for å fortsette arbeidet mot sertifiseringsordningen.

Arbeidet med å sette sammen Sertifiseringskomitéen var ikke helt i mål, men behovet for å komme i gang var stort. Arbeider med pensum, praksis/bakgrunn og kriterier måtte utføres og legges fram for DNV.

DNV etablerer en egen sertifiseringskomité

Høsten 2009 etablerte DNV sertifiseringskomitéen. Komitéen bestod i utgangspunktet av: Stig H. Øksnes fra INEX, Magne Aarseth fra BI Oslo/Høgskolen i Ålesund, Erik Bekeng fra Forsvarets Sikkerhetsavdeling (FSA), Sverre Røed-Larsen og Randmod Omarhaug fra Nosif, Jan Werner Pettersen fra ErgoGroup, Jan Eddie Tinlund fra NHO Service og Øyvind Sæther/Per Christian Karlsen fra DNV. Denne sammensetningen var ikke komplett, og det måtte jobbes videre for å komplettere. Det ble søkt i mange retninger, inn mot NSM, Politidirektoratet og en gruppe, SNK 296, som arbeider med nye standarder i sikkerhetsfaget. Hensikten var å finne

personer og kompetanse så bredt at komitéen og ordningen kunne bli god og etterspurt, dvs. i tråd med Nosifs målsetning, som var utgangspunktet for arbeidet. Poenget var å få arbeidet videre og utvikle plattformen for ordningen. Målet var blant annet å sikre en så god løsning at når ordningen ble etablert, skulle faren for omkamper og ødeleggende kritikk minimeres. De som satt på kompetanse og innflytelse skulle med, hvis mulig. Sammensetningen av denne sertifiseringskomiteen ble noe endret under marsjen; bl.a. kom Runar Karlsen, NHO Service, inn i stedet for Jan Eddie Tinlund, mens Jan Werner Pettersen og Randmod Omarhaug hadde sluttet. I en kort periode deltok også Joakim Barane og Roy Stranden fra Ernst & Young og Ronald Barø fra Politiets sikkerhetstjeneste.

Faglig rammeverk på høring

For å sjekke ut om det faglige rammeverket holdt mål ble det laget en høringsrunde med dette som tema. Svarene varierte, men det kom tilbakemeldinger om forbedringsmuligheter. Dette ble sett positivt på og var jo målet med høringen i tillegg til å vekke interesse for å bli med i videre arbeid. Komitéen var ikke komplett og manglet noe mer bredde.

I gruppen, SNK 296, var det interesse for dette arbeidet. Gruppen bestod av flere svært kompetente og fagsterke medlemmer. Det ble etterspurt om noen fra gruppen kunne delta i komitéen. Det foreløpige arbeidet ble lagt fram. Flere i gruppen var kritiske til arbeidet og sammensetningen. I 2010, etter flere møter, lykkes Nosif med å få med to medlemmer fra SNK 296, en fra PST og en fra Ernst & Young. Arbeidet kom i gang, men det var uenighet i gruppen, og i 2011 resulterte dette i at de to nye trakk seg. DNV tolket dette som splittelse i fagmiljøet, og ledelsen besluttet å trekke DNV fra dette engasjementet. De fryktet for markedet og for at dette ikke ville bli en bredt og godt forankret ordning.

Arbeidet stoppet helt opp. Nosif satt igjen med utfordringen, men besluttet at arbeidet med sertifiseringsordningen skulle videre. Styret valgte å se på den nye situasjonen som en ny mulighet til på ny å få med kritikerne og deres innspill inn i arbeidet videre.

President i Nosif, Randmod Omarhaug, engasjerte seg og tar initiativ for å finne en ny plattform å bygge videre på. Det ble samlet til sonderingsmøter. Resultatene av møtene var klare. Det var en god del meningsbrytning og uenighet, men det var grunnlag for å gå videre, men her var det viktig å finne en felles vei videre. Det lykkes å samle komiteen igjen, og Øyvind Smedsrud fra Forsvarbygg blir valgt til prosessleder. I denne nye starten var det viktig å fokusere på et felles mål og en god prosess.

Det var delte meninger om hovedsakelig to ting. Det ene var at det foreslåtte faglige rammeverket ikke var komplett. Det var det lett å bli enige om. Det andre var at kompetanse og prøver/eksamener burde løftes opp på et akademisk nivå. Dette var et mer krevende tema å komme til enighet om.

Etablering av styringsgruppe for videre arbeid med sertifiseringsordningen

I 2012 ble det valgt ut en styringsgruppe for å lede utviklingen av sertifiseringsordningen videre.

Gruppen besto av:

- Anne Valle hos DNB
- Arne Røed Simonsen i NSR
- Randmod Omarhaug i NOSIF
- Roy Stranden hos Ernst & Young AS
- Christian Fredrik Horst I FAD
- Helge Furuseth I NSM
- Øyvind Smedsrød i Norges Bank (tidligere i Forsvarbygg)

Styringsgruppen hadde som målsetning å få arbeidet godt forankret i en organisasjon som hadde tillit hos myndigheter, næringsliv og andre virksomheter og som hadde ressurser til å drive prosjektarbeid. Styringsgruppen ønsket at arbeidet forankres i Næringslivets Sikkerhetsråd (NSR) som prosjekt der og i Nosif med sin bredde-uavhengige posisjon. NSR ble forespurt og svarte bekreftende på oppdraget. Styringsgruppen valgte ut en arbeidsgruppe som ble lagt inn som en prosjektgruppe i NSR. Videre ble det bestemt at det skulle etableres en referansegruppe bestående av representanter fra ansvarlige myndigheter, fra kompetanseinstitusjoner og fra foreninger med innflytelse.

For å komme fram til en konkret felles beskri-

velse av videre arbeid og målsetning valgte styringsgruppen å få utarbeidet en prosjektbeskrivelse og et mandat for arbeidsgruppen. Det var fortsatt et tema å finne ut hvilket nivå sertifiseringen skulle legges på når det kom til eksamen, pensum, bakgrunn og erfaring osv. Styringsgruppen besluttet å få arbeidet fram en prosjektbeskrivelse og arbeidsgruppens mandat. Roy Stranden, Randmod Omarhaug og Øyvind Smedsrud tok på seg arbeidet med å utarbeide dette. Styringsgruppen tiltrådte dokumentet og ga dette videre til arbeidsgruppen og arbeidsgruppens leder.

I 2013 ble sammensetning i styringsgruppen endret noe og utvidet fra 7 til 10 medlemmer.

• Arne Røed Simonsen	NSR
• Randmod Omarhaug	NOSIF
• Roy Stranden	DSS
• Monicha Johansen Hemmingby	FAD
• Jan Fosse	NSM
• Cato Hemmingby	PHS
• Tore Larsen Orderløkken	NORSIS
• Espen Jul Larsen	GJENSIDIGE
• Øyvind Smedsrød	SN/K 296 Krim
• Joakim Barane	NB

Styringsgruppen ba Joakim Barane om å ta ledelsen av arbeidsgruppen og foreslo følgende medlemmer:

• Peggy Heie	NORSIS
• Audun Vestli	COWI
• Ronald Barø	PST
• Anders Grønli	Norges Bank
• Håvard Walla	NSM

Arbeidet foregår videre i dag. Det har tatt **tid**, og dét er en fellesnevner gjennom hele den lange prosessen fra 2006. Men nå synes perioden fra idé til realisering å nærme seg slutten.

Nosif:

Trender i medlemsutvikling

og yrkesmessig styresammensetning

Det er bare funnet noen få opplysninger om medlemsantall eller styresammensetning fra tiden før 1989. Ett av unntakene er: I forbindelse med den konstituerende generalforsamling i Norsk forening for Varslings- og Alarmteknikk (NFVA) i 1974 sies det at foreningen hadde 69 personlige og 19 bedriftsmedlemmer. Det første styret er også referert i Ingeniørnytt: NFVAs første formann var Arnfinn Jenssen, som også var leder av interimsstyret fra oktober 1973.

Antall medlemmer: klar profilendring over tid

Da Norsk Forening for Varslings- og alarmteknikk startet for alvor i 1974/75, fikk foreningen i løpet av kort tid rundt 90 medlemmer. I 1989 hadde antallet bedriftsmedlemmer økt til 53, mens antallet personlige medlemmer var nesten uendret 65. Rundt årtusenskiftet var det et sterkt ønske om å satse mer på å verve personlige medlemmer til foreningen, og det ble faktisk drøftet om foreningen *bare* burde ha personer og ikke bedrifter som medlemmer. I 2005 hadde foreningen 182 personlige medlemmer, 63 bedriftsmedlemmer samt 7 seniormedlemmer. Antallet personlige medlemmer økte kraftig fram mot 2008. Også antall bedriftsmedlemmer hadde en god utvikling i samme tidsrom. I 2009 var det opprydding i medlemsarkivet, og antall personlige medlemmer ble redusert til 106. I 2014 er medlemsprofilen klart endret: Foreningen hadde da økt antallet bedriftsmedlemmer til 101, mens antallet privatmedlemmer var kraftig redusert til 39. I tillegg var det 6 senior-/studentmedlemmer. I de siste årene er det blitt lagt stor vekt på å øke antallet bedriftsmedlemskap; disse har jo dessuten mulighet for å ha opptil 10 bedriftskontakter i tillegg til virksomhetens hovedkontakt. Denne ordningen har medført en sterk utvidelse av Nosifs kontaktflate.

Først på begynnelsen av 2000-tallet ble det åpnet for seniormedlemskap. Antallet har variert mellom 1 og 7. I 2011 fikk foreningen sitt første studentmedlemskap, men dette er også en fåtallig gruppe – mellom 1 og 3 har hatt studentmedlemskapsstatus.

For de siste styrene i Nosif har denne utviklingen vært en del av foreningsstrategien og en god og ønsket utvikling: bedriftsmedlemskap synes å gi flere fordeler enn personlig medlemskap. Den private eller offentlige virksomheten blir sterkere knyttet til Nosif, og kjennskapet til og medvirkningen i Nosifs aktiviteter fra hoved- eller kontaktmedlemmenes side bidrar til bedre informasjonsformidling, nyttig erfaringsoverføring og kan kanskje medvirke til å utvikle en større sikkerhetsbevissthet.

Årskontingenten – økt bare 4 ganger på 25 år

I 1990 var årskontingenten for privatmedlemmer kr. 175 og for bedriftsmedlemmer kr. 950.

Kjell Erik Hansen

Kjell Erik Hansen har vært styreformann i Akershus vaktselskap A/S i ca. 5 år. Arbeidet 36 år i Kriminalomsorgen, bl.a. som daglig leder av overgangsfengsel / frigangshjem. Timelærer ved Kriminalomsorgens utdanningssenter. Sikkerhetsinspektør ved Ullersmo fengsel i 18 år. Utarbeidet og gjennomført opplæring, samt kriseøvelser. Nå pensjonist, deltidsjobb ved Kriminalomsorg i frihet. President i Kløfta Rotary 2014 / 2015. Har skrevet boken «33 år i fengsel». Mangeårig medlem av Nosif.

I 2010 ble kontingent økt til kr. 750 for privatmedlemmer, kr. 3000 for bedriftsmedlemmer og kr. 100 for pensjonister. I 2012 ble kontingent fastsatt til kr. 1200 for bedriftsmedlemmer, kr. 4000 for bedrifter og kr. 300 for senior- og studentmedlemmer. Årsmøtet i 2015 fastsatte nye kontingentsatser: Årskontingenten for bedriftsmedlemskap blir fra 2016 kr 4800, for personlig medlemskap kr 1500 og for student- og seniormedlemskap kr 500. Selv om det over tid har vært en klar økning i medlemskapskontingenten, må den sees i forhold til flere andre faktorer: Driftsutgiftene for Nosif har også steget – men medlemstilbudet er blitt større. Og sammenliknet med flere andre sikkerhetsforeninger synes ikke kontingentnivået å være høyt.

Styresammensetning: variasjoner i antall og bakgrunn

Styret har i hele perioden vært bredt sammensatt av personer med stillingstilknytning til sykehus, fengsel, forsikring, forsvar, museum samt sikkerhetsleverandører og sikkerhetsrådgivere.

Antall medlemmer i styret

Foreningens styre har fra 1990 og frem mot 2015 bestått av 5 til 10 personer. I 1993 besto styret av 5 personer, og i 2010 var det 10 personer i styret. Årsmøtet 2015 valgte 9 personer i det nye Nosif-styret for 2015/2016. Noe av forklaringen på det høye antallet styremedlemmer, er endringer i ansvar og oppgaver: Styret har i lange perioder fungert som et "arbeidende styre", til dels uten sekretariatsbistand.

Revisor, generalsekretær, sekretariat, valgkomité og lignende er ikke regnet med i denne oppstilling.

Yrkesmessig andel i styret

For å lette analysen av den yrkesmessige sammensetning i styret er yrkesgruppene delt inn i 4 grupper.

I gruppen **offentlig instanser** er det foruten politi, forsvar og kriminalomsorg bl.a. regnet med Norges Bank, Postbanken, Avinor samt museer.

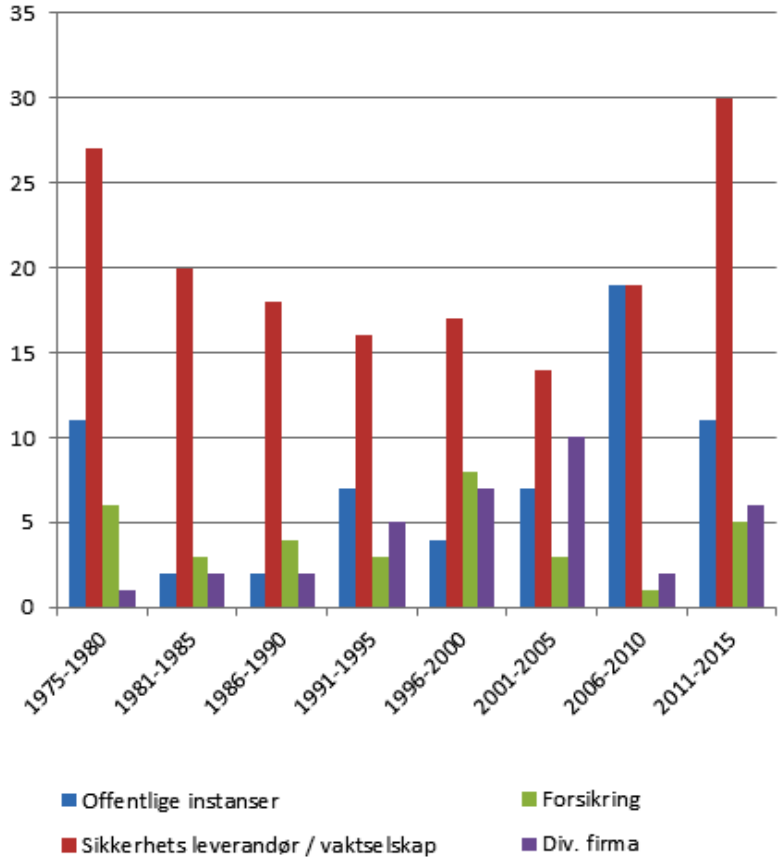

Det er ufullstendige opplysninger om styresammensetning, yrke og antall før 1990. Styrene som det er oversikt over er i grafen lagt sammen i perioder på 5 år som er delt i 4 grupper:

Offentlige instanser: *Politi, forsvar, kriminalomsorg, Norges bank, Postbanken Avinor, samt museer.*

Sikkerhetsleverandør/vaktselskap: *Vaktselskap, sikkerhetskonsulenter, og leverandører av sikkehtsutstyr. Bl.a. Securitas, Nokas, Cowi m.m.*

Forsikring / finans: *Banker, forsikringsselskap og finansinstitusjoner.*

Div. forening, firma og lignende: *Bl.a. Oslo handelstand forening, Norske sivilingeniørers forening, Norsk Hydro, Teknologisk institutt og NKI skolen. Styrene har bestått av 5 til 10 medlemmer. I tillegg kommer revisor, generalsekretær, sekretariat og valgkomite.*

I **forsikring og finans** er forsikring, bank og andre finansinstitusjoner regnet med.

Sikkerhetsleverandører / vaktselskap består av vaktselskap, sikkerhetskonsulenter, samt leverandører av sikkerhetsutstyr. Dette er bl.a. Securitas, Alarmgrossisten Holars, Nokas, Cowi m.m.

Resterende firma, foreninger og lignende er samlet i gruppen **Div. firma / forening og lignende**. I denne gruppen er bl.a. Oslo Handelsstands Forening, Norske sivilingeniørers Forening (tidl. NIF, nå Tekna), Norsk Hydro, Teknologisk institutt og NKI skolen plassert.

Oversikten forrige side viser at styret over tid har hatt en klar dominans av representanter for sikkerhetsleverandører eller vaktselskaper, men at denne tendensen er blitt klart svekket på 2000-tallet. Fra 5-årsgrupperingene siden år 2000 er det spesielt to grupper som balanserer representasjonen i styret: representanter for offentlige instanser og for div. foreninger, firmaer og lignende. Forsikrings- og bankbransjene har vært representert i styret i hele 25-årsperioden, men deltakelsen har vært gjennomgående lav (med unntak av 2001 og 1996-2000) og til dels svært variabel over tid. Styrets intensjon i jubileumsåret er å oppnå en bedre balanse mellom representasjon fra leverandører og sluttbrukere.

Kvinner i styret

I 1994 ble den første kvinne valgt inn som varamedlem i styret i Norsk Sikkerhetsforening. I perioden 1995 – 1998 var hun styremedlem. Utover 2000-tallet har kvinner i styret vært en selvfølgelighet, samtidig som andelen kvinner i styret har økt.

Nesten total Oslo-dominans i styret

Norsk Sikkerhetsforening har hatt en sterk forankring i Oslo-området helt fra 1975. Slik sett har sammensetningen av styret bare avspeilet Oslo-dominansen. Men foreningen har i alle år hatt enkeltmedlemmer og bedriftsmedlemmer fra alle kanter av landet, og styret gjorde derfor et iherdig forsøk på å etablere regionale avdelinger av NSF rundt 2000-tallet. Det lyktes et par år med Avdeling Sør. Men det var først i 2014 at årsmøtet valgte inn i styret en representant for "distriktene".

Nosif – forenkling gjennom elektronifisering

Frivillig dugnadsinnsats fra tillitsvalgte og engasjerte medlemmer har vært styrken i Norsk Sikkerhetsforening i alle år. Styret i Norsk Sikkerhetsforening har hele tiden vært et arbeidende styre, som krever en betydelig innsats fra både tillitsvalgte og aktive medlemmer. Vi jobber for felles interesse i et fag vi alle har en dyp forankring i. På tross av dette førte omfanget av administrative arbeidsoppgaver til erkjennelsen av at foreningen var nødt til å gjøre noe drastisk midt på 2000-tallet. Selv om det lå et reservoar av felles motivasjon i et engasjert styre, okkuperte manuelle arbeidsoppgaver en stor del av de ressursene som var tilgjengelige blant tillitsvalgte og engasjerte medlemmer.

Da undertegnede overtok som president for foreningen på midten av 2000-tallet, var foreningens administrative rutiner og arbeidsoppgaver manuelle. For å sikre bærekraftig drift i foreningen var vi nødt til å omstille arbeidsprosessene. Vi måtte rasjonalisere og effektivisere. Foreningen måtte inn i «dataalderen» og etablere elektroniske prosesser, vi måtte etablere elektroniske registre, kommunikasjonsformer, vi måtte ha elektroniske system for å håndtere regnskap og økonomi, og ikke minst måtte vi ha systemer for oppfølging av mål, strategier og arbeidsoppgaver. Dette ble en omfattende prosess med prøvinger og feilinger.

Midt på 2000-tallet hadde Norsk Sikkerhetsforening marginal økonomi til å kunne gjennomføre endringer i den takt og form som var ønskelig. Vi måtte derfor finne rimelige løsninger for å ivareta en mest mulig effektiv drift av foreningen til lavest mulig kostnad. I praksis betød det at vi måtte avslutte innleie av administrativ bistand og gjøre mest mulig selv i en dugnadsform.

Elektronisk regnskapsføring

En viktig arbeidsoppgave i foreningens elektroniske revolusjon var å etablere elektronisk regnskapsføring i et moderne system. For å etablere dette fikk vi god hjelp fra bl.a. Gry Monica Engen, som var skatterevisor i Skattedirektoratet. Vi valgte et regnskapssystem fra daværende Mamut, for å sikre at regnskapet ble ført etter forretningsmessige prinsipper og i tråd med regnskapsmessig lovgivning.

Med ny fokus på økonomi og regnskap i foreningen fikk vi god kontroll på bilagshåndteringen og foreningens finanser, slik at vi kunne etablere handlingsrom for å bygge foreningen videre. Dette ble en viktig byggestein for foreningen.

Elektronisk samhandling av økonomi og regnskap i foreningen innebar også en vesentlig omlegging av rutinene for fakturering og medlemshåndtering. Vi etablerte samarbeid med BBS og bankforbindelsen vår, slik at vi kunne håndtere utgående fakturaer og innbetalinger elektronisk. Dette var ingen enkel prosess, og innebar både prøving, feiling, samt mye dobbeltarbeid i en periode.

For å minimere oppfølging og purring på medlemskontingenter, ble det gjort en dreining mot å motivere for etablering av bedriftsmedlemskap framfor personlig medlemskap.

Elektronisk medlemsregister

En viktig omlegging var etableringen av elektronisk medlemsregister for foreningen: fra manuelle rutiner og lister til elektroniske oversikter. Gjennom den reformen ble det frigjort mange og omfattende arbeidsoppgaver og ikke minst kontroller. Tidsgevinsten var stor.

av Stig H. Øksnes

Sig H. Øksnes var president i Norsk Sikkerhetsforening i perioden 2005-2010. Bakgrunn som politi i ulike roller i 17 år. Senere revisor i DNB, sikkerhetssjef og leder av sikkerhet i Sparebanken NOR. Daglig leder i flere IKT selskap og konsulentselskap med fokus på sikkerhet. Business Unit Manager i EVRY i en årrekke.

Manuelle rutiner over mange år hadde skapt en rekke feil og uklarheter i medlemsregisteret. Det ble avdekket flere ulike registre, som var til dels sterkt avvikende. Det var nødvendig å opprette et eget prosjekt for å gå gjennom medlemsmassen, sikkerstille alle data og samle medlemsregisteret elektronisk. Flere av styrets medlemmer, samt noe innleid hjelp, ble brukt for å «vaske» registeret. Dette var et betydelig arbeid som pågikk over lang tid og som betinget kontakt med alle medlemmene. Her fant vi veldig mye feil, som hadde forårsaket mye dobbeltarbeid bakover i tid. Mange medlemmer var både registrert feil, dobbeltregistrert og noen var ikke medlemmer i det hele tatt. Oppryddingen i medlemsregisteret gjorde oppfølgingen av regnskap og fakturering enklere i ettertid.

Elektronisk styre- og beslutningsprotokoll

En viktig faktor i ledelse av enhver virksomhet er gode rutiner for ledelsesprotokoller og beslutninger. Vi innførte elektroniske protokollføringer av styre- og ledermøter i et databasesystem, som gjorde det enklere og mer effektivt å sortere beslutningspunkter og følge opp både på tema og ressurspersoner.

Elektronisk kommunikasjon

En viktig elektronisk omlegging var overgangen fra fysiske utsendelser av brev til medlemmene til elektroniske innkallinger i e-postform til de medlemmer som hadde muligheter for det. På midten av 2000-tallet var det faktisk en god del medlemmer som fortsatt insisterte på å få fysiske innkallinger og brev. Det var overraskende mange som ikke hadde e-post. Ved å innføre e-post og elektroniske dokumenter effektiviserte vi driften betydelig. Ikke minst sparte foreninger kostnader til blant annet porto.

Oppfølging av mål, strategier og arbeidsoppgaver

Oppfølging av mål, strategier og arbeidsoppgaver ble enklere ved bruk av ulike elektroniske system. Dette gjorde utvekslingen av tanker, ideer, identifisering av arbeidsoppgaver og oppfølging av oppgavegjennomføring enklere. I perioden fikk vi koblet til oss blant annet Sverre Røed-Larsen og Kjell Banken, som bidro til å gi foreningen større fart administrativt, akademisk og ikke minst strategisk. Dette skal de ha spesielt stor takk for.

Foreningens hjemmeside

Foreningens hjemmeside er vår kanskje viktigste kommunikasjonskanal til våre medlemmer og til omverdenen. Hjemmesiden vår er i dag blitt en god plattform for denne kommunikasjonen. Veien dit har imidlertid vært lang og har gått i mange ulike steg. Etablering, bruk, nye omleggginger og endret bruk har (vært) involvert mange medlemmer, flere selskapet og mange prosesser. Det ble også gjort flere forsøk på å etablere en egen, lukket side for medlemmene med innlogging med passord. Men vanskelighetene ble for store, og forsøkene måtte oppgis – midlertidig!

Elektronifiseringen av Nosif er ikke ferdig

Norsk Sikkerhetsforening(en) er som en middels bedrift å regne. Å etablere arbeidsprosesser i en virksomhet er en krevende oppgave, selv om omleggginger og etablering av nye prosesser i et retroperspektiv virker selvfølgelige. Det var imidlertid krevende nødvendig, og vi var heldige som gjorde noen gode valg. Det har vært viktig for foreningen videre.

I takt med ulike endringer i samfunnet må Norsk Sikkerhetsforening både følge med og være en proaktiv deltaker for å bidra til en økt trygghet i samfunnet. Fremtiden vil kreve nye løsninger og en forening som er avstemt med seg selv og med samfunnet rundt seg.

VEDLEGG

VEDLEGG 1

PRESIDENTER/FORMENN 1974-2015

Norsk forening for varslings- og alarmteknikk - NFVA
Norsk Sikkerhetsforening – NSF/Nosif

1974-1975	Overingeniør	**Arnfinn Jenssen**	Forsvarets bygningstjeneste
1975-1976	Overingeniør	**Arnfinn Jenssen**	Forsvarets bygningstjeneste
1976-1977	Adm. dir.	**Ørjan Steen**	Securitas
1977-1978	Skadeinspektør	**T. Fuskeland**	
1978-1979	Skadeinspektør	**T. Fuskeland**	
1979-1980	Sivilingeniør	**Bjørn Løken**	
1980-1981	Sivilingeniør	**Bjørn Løken**	
1981-1982	Direktør	**Bjarne J. Brandal**	
1982-1983	Direktør	**Bjarne J. Brandal**	
1983-1984	Disponent	**Bjarne J. Brandal**	
1984-1985	Direktør	**Bjarne J. Brandal**	
1985-1986		**Ukjent**	
1986-1987		**Ukjent**	
1987-1988		**Ukjent**	
1988-1989		**Ukjent**	
1989-1990	Sivilingeniør	**Petter Christensen**	Sikkerhetskonsulentene AS
1990-1991	Ingeniør	**Børre Eidslott**	Gjensidige
1991-1992	Ingeniør	**Børre Eidslott**	Gjensidige
1992-1993	Sivilingeniør	**Petter Christensen**	Sikkerhetskonsulentene AS
1993-1994	Sikkerhetssjef	**Nils Skarning**	Postsparebanken
1994-1995	Sikkerhetssjef	**Nils Skarning**	Postsparebanken
1995-1996	Sikkerhetssjef	**Nils Skarning**	Postsparebanken
1996-1997	Sikkerhetssjef	**Nils Skarning**	Postsparebanken
1997-1998	Sikkerhetssjef	**Jan Eddie Tinlund**	Norges Bank
1998-1999	Sikkerhetssjef	**Jan Eddie Tinlund**	Norges Bank
1999-2000	Advokat	**Per Arne Gulbrandsen**	Egen virksomhet
2000-2001	Advokat	**Per Arne Gulbrandsen**	Egen virksomhet
2001-2002	Advokat	**Per Arne Gulbrandsen**	Egen virksomhet
2001-2002	Seksjonssjef	**Odd Jarle Olsen (fung.)**	Fellesdata AS
2002-2003	Senior Advisor	**Jan Erik Mostad**	Nutec Beredskap og Kriseledelse
2003-2004	Senior Advisor	**Jan Erik Mostad**	Nutec Beredskap og Kriseledelse
2004-2005	Security manager	**Henning Berg**	Norsk Hydro ASA
2005-2006	Security manager	**Henning Berg**	Norsk Hydro ASA
2005-2006	Manager security	**Stig H. Øksnes (Fung.)**	Inex Consult
2006-2007	Manager security	**Stig H. Øksnes**	Inex Consult
2007-2008	Manager security	**Stig H. Øksnes**	Inex Consult
2008-2009	Manager security	**Stig H. Øksnes**	Inex Consult
2009-2010	Manager security	**Stig H. Øksnes**	Inex Consult
2010-2011	Seniorrådgiver	**Randmod Omarhaug**	Inex Consult
2011-2012	Seniorrådgiver	**Randmod Omarhaug**	Cowi
2012-2013	Seniorrådgiver	**Randmod Omarhaug**	Cowi
2013-2014	Seniorrådgiver	**Randmod Omarhaug**	Cowi
2014-2015	Seniorrådgiver	**Randmod Omarhaug**	Cowi
2015-2016	Kommunikasjonssjef	**Øyvind Halnes**	Stanley Security AS

VEDLEGG 2

STYRER OG STYRESAMMENSETNING 1974-2015

Norsk forening for varslings- og alarmteknikk - NFVA
Norsk Sikkerhetsforening – NSF/Nosif

NFVA styret 1974/75

Formann
Arnfinn Jensen
Overingeniør
Forsvarets bygningstjeneste

Styremedlem
T. Bergseng
Sivilingeniør
Vesta

Styremedlem
B. H. Bjerke
Ingeniør

Styremedlem
Ørjan Steen
Sivilingeniør
Alarmselskapet Securitas

Styremedlem
N. R. Sletner
Sivilingeniør

Varamann
Kåre Nilsen
Disponent
Autoguard AS

Varamann
Harald Uggen
Politiførstebetjent
Oslo Kriminalpoliti

NFVA styret 1975/76

Formann
Arnfinn Jensen
Overingeniør
Forsvarets bygningstjeneste

Styremedlem
T. Bergseng
Sivilingeniør
Vesta

Styremedlem
Kåre Nilsen
Disponent
Autoguard AS
Styremedlem
Ørjan Steen
Sivilingeniør
Alarmselskapet Securitas

Styremedlem
Harald Uggen
Politiførstebetjent
Oslo Kriminalpoliti

NFVA styret 1976/77

Formann
Ørjan Steen
Adm. direktør
Alarmselskapet Securitas

Styremedlem
H. Uggen
Konsulent
Oslo Kriminalpoliti

Styremedlem
Kåre Nilsen
Disponent
Autoguard AS

Styremedlem
T. Fuskeland
Skadeinspektør

Styremedlem
Bjørn Løken
Sivilingeniør

Varamann
Arnfinn Jensen
Teknisk sikkerhetssjef
Forsvarets bygningstjeneste

Varamann
Harald Solli
Overingeniør

NFVA styret 1977/78

Formann
T. Fuskeland
Skadeinspektør

Styremedlem
Bjørn Løken
Sivilingeniør

Styremedlem
Kåre Nilsen
Disponent
Autoguard AS

Styremedlem
Harald Solli
Overingeniør

Styremedlem
Olav Aaserød
Ingeniør

Varamann
Arnfinn Jensen
Adm. Direktør

Varamann
Ørjan Steen
Adm. Direktør
Alarmselskapet Securitas

NFVA styret 1978/79

Formann
T. Fuskeland
Skadeinspektør

Styremedlem
Bjørn Løken
Sivilingeniør

Styremedlem
Ørjan Steen
Adm. Direktør
Alarmselskapet Securitas

Styremedlem
Harald Solli
Overingeniør

Styremedlem
Olav Aaserød
Ingeniør

Varamann
Ingvar F. Lorentzen-Styr
Ingeniør

Varamann
Kåre Nilsen
Disponent
Autoguard AS

NFVA styret 1979/80

Formann
Bjørn Løken
Sivilingeniør

Styremedlem
Kåre Nilsen
Direktør
Autoguard AS

Styremedlem
Svein Alkanger
Ingeniør

Styremedlem
Per G. Thomsen
Sivilingeniør

Styremedlem
Harald Kildal
Sivilingeniør

Varamann
Olav Hagen
Kaptein
Forsvaret

Varamann
Kjell Svela
Sivilingeniør

NFVA styret 1980/81

Formann
Bjørn Løken
Sivilingeniør

Styremedlem
Kåre Nilsen
Direktør
Autoguard AS

Styremedlem
Svein Alkanger

Styremedlem
Per G. Thomsen
Sivilingeniør

Styremedlem
Harald Kildal
Sivilingeniør

Varamann
Olav Hagen
Kaptein
Forsvaret

Varamann
Kjell Svela
Sivilingeniør

NFVA styret 1981/82

Formann
Bjarne J. Brandal
Direktør

Styremedlem
H. Kildal
Sivilingeniør

Styremedlem
Tore Kristoffersen
Disponent

Styremedlem
Kåre Nilsen
Direktør

Styremedlem
Vidar Thorkildsen
Sikkerhetssjef
Sparebankforeningen

Varamann
Helge J. Størkersen
Avdelingssjef
Næringslivets sikkerhetsråd

Varamann
Carsten Due
Ingeniør

NFVA styret 1982/83

Formann
Bjarne J. Brandal
Direktør

Styremedlem
Rune Espelien
Sivilingeniør

Styremedlem
Petter Christensen
Sivilingeniør

Styremedlem
Bjørn Langbakke
Sikkerhetssjef
Chr. Bank og Kredittkasse

Styremedlem
Pål Moe
Avdelingsdirektør

Varamann
Carsten Due
Ingeniør

Varamann
Ivar Grothe
Ingeniør

NFVA styret 1985/86

Formann
Bjarne J. Brandal
Direktør

Styremedlem
Rune Espelien
Sivilingeniør

Styremedlem
Petter Christensen
Sivilingeniør
Sikkerhetskonsulentene AS

Styremedlem
Bjørn Langbakke
Sikkerhetssjef
Chr. Bank og Kredittkasse

Styremedlem
Pål Moe
Avdelingsdirektør

Varamann
Carsten Due
Ingeniør

Varamann
Ivar Grothe
Ingeniør

NFVA styret 1989/90

Formann
Petter Christensen
Sivilingeniør
Sikkerhetskonsulentene

Styremedlem
Helge J. Størkersen
Direktør
Næringslivets sikkerhetsråd

Styremedlem
Steinar Søraas
Sikkerhetssjef
Sparebanken vest

Styremedlem
Dag O. Pedersen
Salgssjef
Cerberus

Styremedlem
Toralf Hystad
Sivilingeniør
Østerhus IGP

Varamann
Hans Erik Andersen
Ingeniør
Uni Forsikring

Varamann
Bjørn Langbakke
Sikkerhetssjef
Chr. Bank og Kredittkasse

Valgkomite
Vidar Thorkildsen
Sikkerhetssjef
Sparebankforeningen

Valgkomite
Kåre Nilsen (til 14. august 89)
Direktør
Alarmconsult A/S

Valgkomite
Bjarne J. Brandal
(fra 15.aug 89)
Direktør
Telox

Valgkomite
Nils Skarning
Seniorkonsulent
IDA A/S

Kontaktperson
Gydny Fauske
Norske Siviling. Forening

NFVA styret 1990/91

Formann
Børre Eidslott
Ingeniør
Gjensidige

Styremedlem
Hans Erik Andersen
Konsulent
UNI Storebrand

Styremedlem
Johan V.D. Fahr
Sikkerhetssjef
Saga Petroleum AS

Styremedlem
Hans Kristian Jensen
Sivilingeniør
TBK sikkerhetssystemer

Styremedlem
Carl Viggo Bertelsen
Ingeniør
Falken AS

Varamann
Per Schølberg Henriksen
Sivilingeniør
Teknologisk institutt

Varamann
Kjell Østby
Ingeniør
Cerberus A/S

Valgkomite
Bjarne J. Brandal
Direktør
Telox

Valgkomite
Vidar Thorkildsen
Sikkerhetssjef
Sparebankforeningen

Valgkomite
Nils G. Skarning
Sikkerhetssjef
Postsparebanken

Kontaktperson
Fauske Gydny
Norske Siviling. Forening

NFVA styret 1991/92

Formann
Børre Eidslott
Ingeniør
Gjensidige

Styremedlem
Hans Erik Andersen
Konsulent
UNI Storebrand

Styremedlem
Johan V.D. Fahr
Sikkerhetssjef
Saga Petroleum AS

Styremedlem
Hans Kristian Jensen
Sivilingeniør
TBK sikkerhetssystemer

Styremedlem
Carl Viggo Bertelsen
Ingeniør
Falken AS

Varamann
Per Schølberg Henriksen
Sivilingeniør
Teknologisk institutt

Varamann
Kjell Østby
Ingeniør
Cerberus AS

Valgkomite
Bjarne J. Brandal
Direktør
Telox

Valgkomite
Vidar Thorkildsen
Sikkerhetssjef
Sparebankforeningen

Valgkomite
Nils G. Skarning
Sikkerhetssjef
Postsparebanken

Sekretariat
Gudny Fauske
Norske Siviling. Forening

NFVA styret 1992/93

(interimstyre)

Formann
Petter Christensen
Sivilingeniør
Sikkerhetskonsulentene AS

Styremedlem
Helge J. Størkersen
Direktør
Næringslivets sikkerhetsråd

Styremedlem
Vidar Thorkildsen
Sikkerhetssjef
Sparebankforeningen

Styremedlem
Nils G. Skarning
Sikkerhetssjef
Postbanken

Styremedlem
Bjarne J. Brandal
Direktør
Telox Comsec

Sekretariat
Gudny Fauske (til 15.2.93)
Norske Siv.Ing. Forening
Hanne Stokkeland fra 15.2.93
Norske Siv.Ing. Forening

NFVA styret 1993/94

Formann
Skarning Nils
Sikkerhetssjef
Postsparebanken

Styremedlem
Carl Viggo Bertelsen
Sikkerhetssjef
Falken Redningskorps AS

Styremedlem
Svein Holst-Larsen
Adm. Direktør
Alarmgrossisten Holars AS

Styremedlem
Arild Roel
Salgssjef
Cerberus

Styremedlem
Jan Eddie Tinlund
Sikkerhetssjef
Norges Bank

Sekretariat
Bjarne J. Brandal
Direktør
Telox
Hanne Stokkeland
Norske Siviling. Forening

Valgkomite
Roy Jamessen
Vidar Thorkildsen
Sikkerhetssjef
Sparebankforeningen
Geir Opås

NFVA styret 1994/95

Formann
Skarning Nils
Sikkerhetssjef
Postsparebanken

Viseformann
Svein Holst-Larsen
Adm. Direktør
Alarmgrossisten Holars AS

Styremedlem
Carl Viggo Bertelsen
Sikkerhetssjef
Falken Redningskorps AS

Styremedlem
Arild Roel
Salgssjef
Cerberus

Styremedlem
Jan Eddie Tinlund
Sikkerhetssjef
Norges Bank

Varamenn
Gro Ekholdt
Georg Vedeler

Sekretariat
Bjarne J. Brandal
Telox Comsec
Hanne Stokkeland
Norske Siviling. Forening

Valgkomite
Roy Jamessen
Vidar Thorkildsen
Sikkerhetssjef
Sparebankforeningen
Morten Naverud

Norsk Sikkerhetsforening

(NSF, senere Nosif)

Norsk Sikkerhetsforening styret 1995/1996

Formann
Skarning Nils
Sikkerhetssjef
Postsparebanken

Viseformann
Jan Eddie Tinlund
Sikkerhetssjef
Norges Bank

Styremedlem
Carl Viggo Bertelsen
Sikkerhetssjef
Falken Redningskorps AS

Styremedlem
Arild Roel
Salgssjef
Cerberus

Styremedlem
Gro Ekholt Norland

Varamenn
Georg Vedeler Sten
Tor Eriksen

Sekretariat
Bjarne J. Brandal
Telox Comsec
Hanne Stokkeland
Norske Siviling. Forening

Valgkomite
Roy Jamessen
Vidar Thorkildsen
Sikkerhetssjef
Sparebankforeningen

Valgkomite
Morten Naverud

Norsk Sikkerhetsforening styret 1996/1997

Formann
Nils G. Skarning
Sikkerhetssjef
Postbanken

Viseformann
Jan Eddie Tinlund
Sikkerhetssjef
Norges Bank

Styremedlem
Carl Viggo Berthelsen
Sikkerhetssjef
Falken redningskorps A/S

Styremedlem
Arild Roel
Salgssjef
Cerberus A/S

Styremedlem
Gro Ekholdt Norland
Sivilingeniør
Gjensidige

Varamedlem
Bjarne Tajet
Sikkerhetssjef
Norges kop. Landsforening

Varamedlem
Tor Eriksen
Adm. Direktør
Noby A/S

Generalsekretær
Bjarne J. Brandal
Generalsekretær
Egen virksomhet

Sekretariat
Hanne Stokkeland (delvis)
Sekretær
Norske Siv.Ing. Forening
Svein G Nyblin (delvis)
Lene Nordrum (delvis)

Norsk Sikkerhetsforening styret 1997/1998

Formann
Jan Eddie Tinlund
Sikkerhetssjef
Norges Bank

Styremedlem
Gro Ekholdt Norland
Sivilingeniør
Gjensidige

Styremedlem
Carl Viggo Berthelsen
Sikkerhetssjef
Falken redningskorps A/S

Styremedlem
Arild Roel
Salgssjef
Cerberus A/S

Styremedlem
Per Arne Gulbrandsen
Direktør
Securitas

Varamedlem
Tor Eriksen
Markedsdirektør
Noby A/S

Varamedlem
Odd Jarle Olsen
Seksjonssjef
Fellesdata A/S

Generalsekretær
Bjarne J. Brandal
Direktør
Egen virksomhet

Sekretariat
Lene Nordrum
Sekretær
Norske Siv.Ing. Forening

Valgkomite
Vidar Thorkildsen
Sparebankforeningen
Morten Naverud
Philips
Roy Jamessen
Nasjonalgalleriet

Norsk Sikkerhetsforening styret 1998/99

Formann
Jan Eddie Tinlund
Sikkerhetssjef
Norges Bank

Styremedlem
Carl Viggo Berthelsen
Sikkerhetssjef
Falken redningskorps A/S

Styremedlem
Per Arne Gulbrandsen
Direktør
Securitas

Styremedlem
Tor Eriksen
Markedsdirektør
Noby A/S

Styremedlem
Odd Jarle Olsen
Seksjonssjef
Fellesdata A/S

Varamedlem
Petter Trebler
Daglig leder
Lexow A/S

Varamedlem
Bjørn Olav Rosenberg
Telenor nett AS

Generalsekretær
Bjarne J. Brandal
Direktør
Egen virksomhet

Sekretariat
Lene Nordrum
Sekretær
Norske Siv.ing. Forening

Valgkomite
Nils G. Skarning
Postbanken
Gro E. Norland
Gjensidige
Svein Holst-Larsen
Alarmgrossisten Holars AS

Norsk Sikkerhetsforening styret 1999/00

President
Per Arne Gulbrandsen
Advokat
Egen virksomhet

Visepresident
Carl Viggo Berthelsen
Sikkerhetssjef
Falken A/S

Styremedlem
Janne Irene Holtet
Organisasjonssjef
Oslo Handelsstands Forening

Styremedlem
Tor Eriksen
Markedsdirektør
Noby A/S

Styremedlem
Odd Jarle Olsen
Seksjonssjef
Fellesdata A/S

Varamedlem
Petter Trebler
Daglig leder
Lexow A/S

Varamedlem
Vidar Thorkildsen
Sikkerhetssjef
Sparebankforeningen

Generalsekretær
Bjarne J. Brandal (til 1.11.99)
Direktør
Egen virksomhet

Sekretariat
Lene Nordrum
Sekretær
Norske Siv.Ing. Forening

Norsk Sikkerhetsforening styret 2000/01

President
Per Arne Gulbrandsen
Advokat
Egen virksomhet

Styremedlem
Odd Jarle Olsen
Seksjonssjef
Fellesdata A/S

Styremedlem
Janne Irene Holtet Westbye
Fagsjef
Oslo Handelsstands Forening

Styremedlem
Sidsel Thomson
Driftssjef
NKI skolen

Styremedlem
Jon Fougner
Avdelingssjef
Racom A/S

Varamedlem
Henning Røysland
Salgssjef
Securitas A/S

Varamedlem
Henning Ringlund
Skan-kontroll A/S

Generalsekretær
Leif A. Lier (tiltrådt 1.9.2000)
Generalsekretær
Leif A. Lier & co

Sekretariat
Karl C. Boine
Norske Siv.Ing. Forening
Lene Nordrum
Norske Siv.Ing. Forening

Norsk Sikkerhetsforening styret 2001/02

President
Per Arne Gulbrandsen
Advokat
Egen virksomhet
(Trakk seg pga. sin arbeidssituasjon)

President
Odd Jarle Olsen
(fung. ut perioden)
Fellesdata A/S

Styremedlem
Odd Jarle Olsen
Seksjonssjef
Fellesdata A\S

Styremedlem
Janne Irene Holtet Westbye
Fagsjef
Oslo Handelsstands Forening

Styremedlem
Sidsel Thomson
Driftssjef
NKI skolen

Styremedlem
Jon Fougner
Avdelingssjef
Racom A/S

Varamedlem
Henning Røysland
Salgssjef
Securitas A/S

Varamedlem
Henning Ringlund
Skan-kontroll A/S

Generalsekretær
Generalsekretær
Leif A. Lier (til 31.12.2001)
A. Lier & co

Norsk Sikkerhetsforening styret 2002/03

President
Jan Erik Mostad
Toll- og avgiftsdirektoratet

Styremedlem
Odd Jarle Olsen
EDB Teamco A/S

Styremedlem
Janne Irene Holtet Westbye
Oslo Handelsstands Forening

Styremedlem
Henning Berg
Norsk Hydro ASA

Styremedlem
Henning Røysland
Securitas A/S

Varamedlem
Erik Bekeng
Forsvarsbygg

Varamedlem
Kim Fredriksen
Odin risk management

Valgkomite
Per Arne Gulbrandsen
Adecco Norge AS
Sidsel Thompson
NKI AS
Jon Fougner
Racom AS

Norsk Sikkerhetsforening styret 2003/04

President
Jan Erik Mostad
Toll- og avgiftsdirektoratet

Styremedlem
Henning Berg
Norsk Hydro ASA

Styremedlem
Janne Irene Holtet Westbye
Oslo Handelsstands Forening

Styremedlem
Inge Dokken
Forsvarsdepartementet

Styremedlem
Per Bratsberg
Siemens AS Security divisjon

Varamedlem
Roar Andersen
Forsvarsbygg

Varamedlem
Hanne Berg
Adecco Norge Security divisjon

Norsk Sikkerhetsforening styret 2004/05

President
Henning Berg
Norsk Hydro ASA

Visepresident
Per Bratsberg
Siemens Building Technologies AS

Styremedlem
Sissel Madsø Granvang
Trio AS

Styremedlem
Janne Irene Holtet Westbye
Oslo Handelsstands Forening

Styremedlem
Leif D. Riis
Forsvarsbygg

Varamedlem
Jan Egil Jacobsen
Aker Universitetssykehus

Varamedlem
Christian Kristensen
Gjensidige Nor

Sekretariat
Siren Proven (frem til 31.3)
OHF
Berit Norheim (frem til 31.3)
OHF
Mette Tornes (fra 1.4)
Norsk Hydro ASA

Norsk Sikkerhetsforening styret 2005/06

President
Henning Berg (til 18.10.2005)
Norsk Hydro ASA

President
Stig H. Øksnes (fung. fra 18.10)
Inex Consult

Visepresident
Per Bratsberg
Siemens Building Technologies AS

Styremedlem
Sissel Madsø Granvang
Trio AS

Styremedlem
Jan Egil Jacobsen
Aker Universitetssykehus

Styremedlem
Leif D. Riis
Forsvarsbygg

Varamedlem
Mette Hågensen
Ringerike fengsel

Varamedlem
Stig H. Øksnes
Inex Consult

Varamedlem
Henning Berg
Norsk Hydro ASA

Sekretariat
Mette Tornes (til nov)
Norsk Hydro ASA
Sissel Madsø Granvang
(fra nov)
Privat

Norsk Sikkerhetsforening styret 2006/07

President
Stig H. Øksnes
Inex Consult

Visepresident
Randmod Omarhaug
Rikshospitalet

Styremedlem
Sissel Madsø Granvang
Trioving AS

Styremedlem
Leif D. Riis
Forsvarsbygg

Styremedlem
Mette Hågensen
Ringerike Kretsfengsel

Varamedlem
Henning Berg
Norsk Hydro ASA

Varamedlem
Christian Christiansen
Gjensidige Forsikring

Revisor
Sverre Røed-Larsen
Arbeidsforskningsinstituttet

Sekretariat
Sissel Madsø Granvang

Norsk Sikkerhetsforening styret 2007/08

President
Stig H. Øksnes
Inex Consult

Visepresident
Randmod Omarhaug
Rikshospitalet

Styremedlem
Sissel Madsø Granvang
Trioving AS

Styremedlem
Leif D. Riis
Forsvarsbygg

Styremedlem
Mette Hågensen
Dep. Service Senter

Varamedlem
Thor Johnsen
Kreftregistret

Varamedlem
Gunnar Larsen
Burston Marsteller

Revisor
Sverre Røed-Larsen
Arbeidsforskningsinstituttet

Sekretariat
Delt mellom styrets medlemmer

Norsk Sikkerhetsforening styret 2008/09

President
Stig H. Øksnes
Inex Consult

Visepresident
Randmod Omarhaug
Rikshospitalet / Inex Consult

Styremedlem
Sverre Røed-Larsen
HMS-Rådgivning

Styremedlem
Henning Røysland
ISS Security

Styremedlem
Mette Hågensen
Forsvarets Sikkerhetsavdeling

Varamedlem
Robert Derås
Rikshospitalet

Varamedlem
Gunnar Larsen
Burston Marsteller

Varamedlem
Merete K B Storjord
Oslo Fengsel

Revisor
Arild Bruun
OBF

Sekretariat
Delt mellom styrets medlemmer

Norsk Sikkerhetsforening styret 2009/10

President
Stig H. Øksnes
Inex Consult

Visepresident
Randmod Omarhaug
Rikshospitalet / Inex Consult

Styremedlem
Sverre Røed-Larsen
HMS-Rådgivning

Styremedlem
Gry Strand (fra 24.11.09)
Oslo Universitetssykehus

Styremedlem
Jan Werner Pettersen
Ergo Group

Styremedlem
André Thomsgård
Securitas

Varamedlem
Robert Derås (fra 24.11.09)
Rikshospitalet

Varamedlem
Arve Haug
FNH/FG

Varamedlem
Per Bratsberg
Siemens

Revisor
Arild Bruun
OBF

Sekretariat
Delt mellom styrets medlemmer

Norsk Sikkerhetsforening styret 2010/11

President
Randmod Omarhaug
Inex Consult

Styremedlem
Para Paranthaman
Avinor

Styremedlem
Sverre Røed-Larsen
HMS-Rådgivning

Styremedlem
Jan Werner Pettersen
Ergo Group

Styremedlem
André Thomsgård
Securitas

Styremedlem
Karin Bjørgo Fagersand
Nasjonalmuseet

Styremedlem
Øyvind Halnes
Niscayah

Styremedlem
Janne Holtet Westbye
OHF

Varamedlem
Tina Hellerød
G4S

Varamedlem
Hans-Kristian Sætrum
DNB

Revisor

Tormod Kaaløy
Norsk Folkemuseum

Sekretariat
Delt mellom styrets medlemmer

Norsk Sikkerhets-forening styret 2011/12

President
Randmod Omarhaug
Cowi

Styremedlem
Sverre Røed-Larsen
HMS-Rådgivning

Styremedlem
Para Paranthaman
Avinor

Styremedlem
Jan Werner Pettersen
Ergo Group

Styremedlem
Øyvind Halnes
Niscayah

Styremedlem
Karin Bjørgo Fagersand
Nasjonalmuseet

Styremedlem
Janne Holtet Westbye
OHF

Styremedlem
André Thomsgård
Securitas

Varamedlem
Hans-Kristian Sætrum
DNB Nor

Varamedlem
Tina Hellerød
G4S

Revisor
Tormod Kaaløy
Norsk Folkemuseum

Sekretariat
Tone Marit Stensrud
(20 % - fra 1.05.2011)

Øvrige oppgaver delt mellom styrets medlemmer

Norsk Sikkerhets-forening styret 2012/13

President
Randmod Omarhaug
Cowi

Styremedlem
Sverre Røed-Larsen
HMS-Rådgivning

Styremedlem
Para Paranthaman
Avinor

Styremedlem
Øyvind Halnes
Niscayah

Styremedlem
Janne Holtet Westby
OHF

Styremedlem
Karin Bjørgo Fagersand
Nasjonalmuseet

Styremedlem
André Thomsgård
Securitas

Varamedlem
Hans-Kristian Sætrum
DNB Nor

Varamedlem
Tina Hellerød
G4S

Revisor
Jan Werner Pettersen
Ergo Group

Sekretariat
Tone Marit Stensrud (
20 % - til 15.08.2012)/
Birgitte Anderson
(25 % fra 15.08.2012) OHF

Øvrige oppgaver delt mellom styrets medlemmer

Norsk Sikkerhets-forening styret 2013/14

President
Randmod Omarhaug
Cowi

Styremedlem
Sverre Røed-Larsen
HMS-Rådgivning

Styremedlem
Para Paranthaman
Avinor

Styremedlem
Øyvind Halnes
Niscayah/Stanley Security

Styremedlem
Janne Holtet Westbye
OHF

Styremedlem
Karin Bjørgo Fagersand
Nasjonalmuseet

Styremedlem
André Thomsgård
Securitas

Varamedlem
Hans-Kristian Sætrum
DNB

Revisor
Kjell Banken
NTNU

Sekretariat
Birgitte Anderson (25 %)OHF

Øvrige oppgaver delt mellom styrets medlemmer

Norsk Sikkerhets-forening styret 2014/15

President
Randmod Omarhaug
Cowi

Visepresident
Øyvind Halnes
Niscayah/Stanley Security

Styremedlem
Sverre Røed-Larsen
HMS-Rådgivning

Styremedlem
Para Paranthaman
Avinor

Styremedlem
Janne Holtet Westbye
OHF

Styremedlem
Karin Bjørgo Fagersand
Nasjonalmuseet

Styremedlem
André Thomsgård
Securitas

Styremedlem
Hans-Kristian Sætrum
DNB

Styremedlem
Bjørn Kallestad
Infratek Security Solutions
Revisor
Kjell Banken
NTNU

Sekretariat
Birgitte Anderson (25 %)OHF

Øvrige oppgaver delt mellom styrets medlemmer

Norsk Sikkerhets-forening styret 2015/16

President
Øyvind Halnes
Stanley Security

Visepresident
Rune Braastad
Låsgruppen

Styremedlem
Sverre Røed-Larsen
HMS-Rådgivning

Styremedlem
Ola Stavnsborg
Olav Thon Gruppen

Styremedlem
Runar Karlsen
NHO Service

Styremedlem
Karin Bjørgo Fagersand
Nasjonalmuseet
Styremedlem

Hans-Kristian Sætrum
Finansforbundet DNB

Styremedlem
Bjørn Kallestad
Infratek-security

Styremedlem
(Velges senere etter fullmakt)

Sekretariat
Birgitte Anderson (25 %)OHF
Revisor

Kjell Banken
Finans-Consult AS

Valgkomité
Randmod Omarhaug
Cowi

Janne Holtet Westbye
Oslo Handelsstands Forening

Petter Falch Pedersen
NOKAS

Øvrige oppgaver delt mellomstyrets medlemmer

MEDLEMSUTVIKLING 1974-2015

Norsk forening for varslings- og alarmteknikk - NFVA
Norsk Sikkerhetsforening – NSF/Nosif

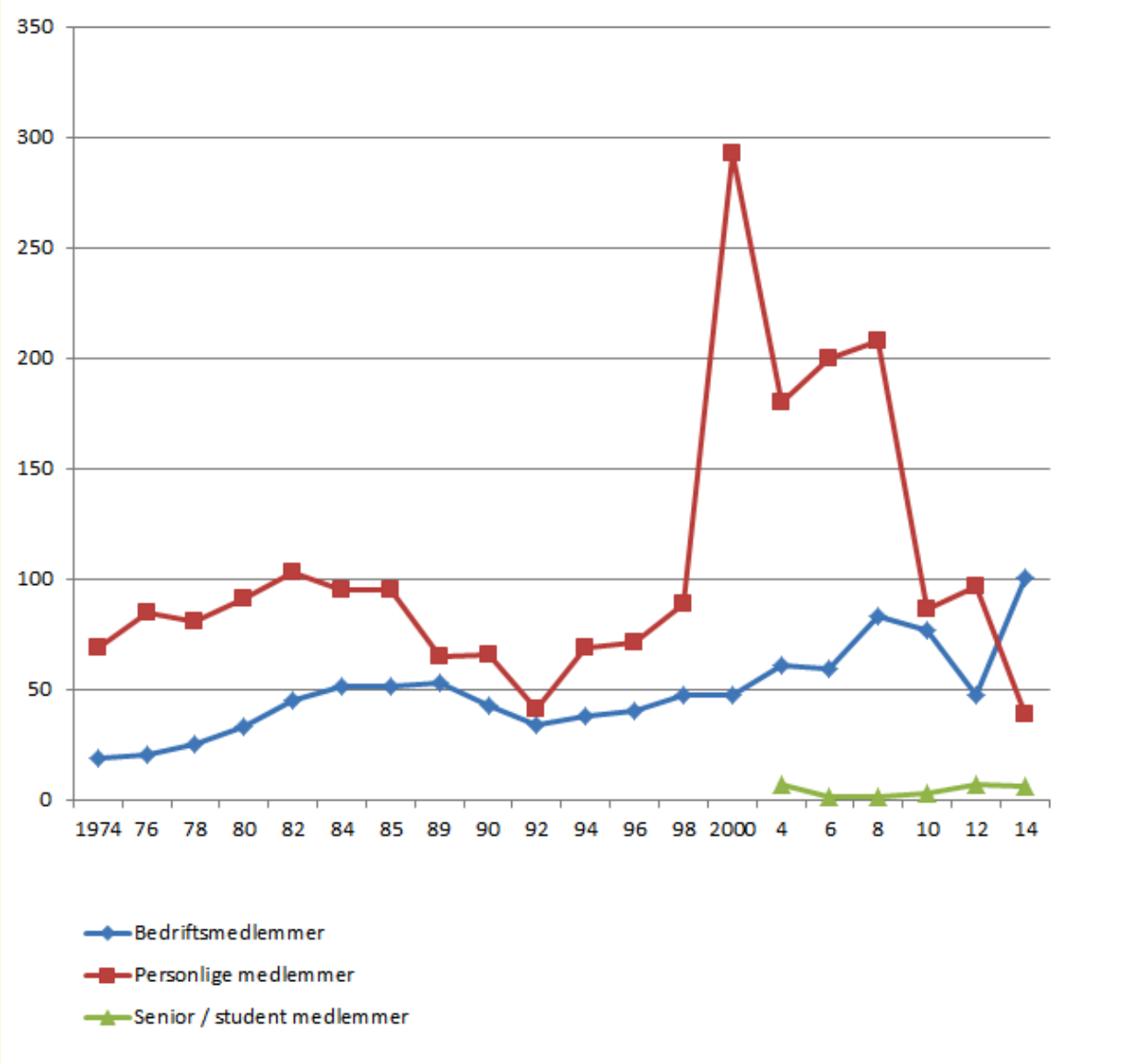

Grafen viser trenden i antall bedriftmedlemmer, personlige medlemmer, samt senior-/studentmedlemmer. Tallene fra før 1989 er hentet fra Teknisk Ukeblad. Tallene etter 1989 er hentet ut fra foreningens årsberetninger. Informasjon om antall medlemmer er utilgjengelige enkelte år.

ÆRESMEDLEMSKAP I NSF/Nosif

Foreningen har fire æresmedlemmer. Bjarne J. Brandal ble utnevnt på årsmøtet i 2005, mens de tre andre – Arnfinn Jenssen, Jan Eddie Tinlund og Ørjan Steen – ble utnevnt på årsmøtet i 2015.

Bjarne J. Brandal (1927 – 2005)

Bjarne J. Brandal var en av initiativtakerne til etablering av foreningen Norsk Forening for Varslings- og Alarmteknikk (NFVA) i begynnelsen av 1970-årene. Han var sterkt engasjert i foreningens vekst og utvikling. Han var formann i NVFA i periodene 1982 – 1983 og 1985 – 1986, var leder av valgkomiteen i flere år og ulønnet sekretær/generalsekretær fra 1993 til november 1999. Sammen med Helge J. Størkersen tok Brandal initiativet til gjennomføringen av sikkerhetsmessen SAFEX i 1985, som seinere i mange år skulle bli messer under navnet Safe-Sec. Han deltok i og til dels representerte Norsk Sikkerhetsforening i flere sikkerhetsorganisasjoner, som Norske Vaktselskapers Landsforening på 1990-tallet og Sikker Vakt på begynnelsen 2000-tallet. I begge disse to foreningene hadde han generalsekretær-funksjoner. Bjarne J. Brandal hadde ellers et sterkt engasjement også for vår virksomhet i Arktis; han var stasjonssjef på Jan Mayen 1963-64 og bl.a. formann i styret i Ishavsmuseets Venner i en periode. Brandal døde høsten 2005.

Arnfinn Jenssen

Arnfinn Jenssen var leder av interimsstyret for opprettelse av Norsk Forening for Varslings- og Alarmteknikk (NFVA). Interimsstyret ble nedsatt høsten 1993 og la grunnlaget for den konstituerende generalforsamlingen 15. mai 1974. Han har vært en sentral person i NFVAs oppbygning og virke og har betydd mye for foreningens posisjon, særlig i de første årene. Jenssen har vært engasjert i sikkerhetsmessige spørsmål i hele sin yrkeskarriere. Han har vært major og teknisk sikkerhetssjef i Forsvarets bygningstjeneste, sikkerhetssjef i Norsk Hydro, og bl.a. leder av KPR i Norske Sivilingeniørers forening. En tid var han også forsøks- og forskningsleder ved Forsvarets bygningstjeneste og er betegnet som en vitenskapelig nybrottsmann. Han har vært en aktiv bidragsyter til debatter om sikkerhet i mange tiår, og han var bl.a. paneldeltaker på Sikkerhetsdagene i Trondheim så seint som i 2012. Han er fremdeles som pensjonist yrkesaktiv på deltid i sikkerhetsspørsmål. Han har mottatt St. Olavs Orden for sin innsats.

Jan Eddie Tinlund (1945 – 2015)

Jan Eddie Tinlund hadde bl.a. utdannelse fra Politiskolen, Forsvarets høgskole og Forsvarets sikkerhets- og etterretningsskole. Han tjenestegjorde ved Politiet i Follo i 20 år, var sikkerhetssjef og seinere senior sikkerhetskonsulent i Norges Bank, medlem av Næringslivets Sikkerhetsråd (og regional representant for Oslo), sekretariatsleder i Sikker Vakt og sikkerhetsrådgiver i NHO. Tinland var i mange år medlem av styret i NFVA (1993 – 97) og formann i NSF (1997 – 1999). Han var et aktivt medlem av Nosifs Historiegruppe inntil han ble sykmeldt. Tinland har ellers bl.a. vært nestleder i NAF/Follo og guvernør i Rotary. Jan Eddie Tinlund døde 5. april 2015.

Ørjan Steen

Ørjan Steen er en av de fire "stifterne" av Norsk Forening for Varslings- og Alarmteknikk (NFVA) og betød mye for den nye foreningens vekst. Ørjan Steen har en lang karriere innenfor sikkerhetsbransjen. Han har vært teknisk sjef (fra 1973) i Securitas i Norge, var to år ved konsernets hovedkontor i Nederland og ble viseadministrerende direktør og deretter administrerende direktør for Securitas i 1989. Seinere ble han arbeidende styreformann. Han har vært aktiv i arbeidet rundt NFVA i mange år. Han er aktiv i Rotary og bl.a. engasjert i frivillighetsarbeid.

VEDLEGG 5

MEDLEMSMØTENE

Nosifs kjerneativitet

Åpne møter for medlemmene og for sikkerhetsinteresserte har vært et viktig element i foreningens kjernevirksomhet siden starten. Møteformen fremmer sosial og faglig kontakt, forenkler formidling av kunnskap, erfaringer og synspunkter, er en god plattform for å utvikle personlige relasjoner og å byge sterke nettverk. Men foreningen har aldri begrenset sin virksomhet til å bli en eksklusiv, innadvendt klubb. Allerede fra oppstarten rundt 1975 var virksomhetsområdet bredt: foreningen tok initiativ til utredninger, kartlegginger, prøveprosjekter, seminarer, kurs, samarbeidstiltak og kompetansebygging.

Selv om de ordinære årsberetningene mangler for perioden 1975 – 1988, gjenspeiles aktiviteten i andre medier, som fagtidsskrifter og samarbeidsorganer. Mye av kunnskapen om foreningens virksomhet bygger på slike sekundærkilder.

I det konstituerende året **1974** ble det holdt ett medlemsmøte:

- Godkjennelse – mennesker og utstyr - paneldebatt (18.11.74)

I **1975** ble det avholdt ordinær generalforsamling og 4 møter. Ett av dem var:

- Varslings- og alarmsystemer innen alders- og sykeomsorgen (25.11.75)

Et av møtene i **1976** var:

- Televerkets engasjement i alarmoverføringstjenesten (12.10.76)

I tillegg arrangerte NFVA sammen med NIF et kurs om "Arkitektur og sikkerhet (Gol, 14.-16. november 1976), som hadde stor deltakelse.

I 1**977** ble medlemmene invitert til fire medlemsmøter med følgende temaer:

- Datasikkerhet – sikring av data mot uvedkommendes innsyn, adgang og bruk
- Brannvarsling – behov for og erfaring med tidlig varsling
- Driftsovervåking – tekniske muligheter og økonomiske konsekvenser
- Forskrifter for innbruddsalarmanlegg

1978 ble det også avholdt fire medlemsmøter:

- Trygghetsalarm
- Piratanlegg/Gjør det selv-alarm
- Fremtidens varslings- og alarmteknikk
- Risikostyring

Temaene i **1979** var:

- Kriminalmeldingen
- Batteridrevne røykvarslere
- Regler for automatisk innbruddsalarmanlegg

I **1980** var det igjen 4 åpne medlemsmøter:

- Nye tanker om brannalarm
- Televerkets alarmoverføring
- Sosialdepartementets arbeidsgruppe for Trygghetsalarm
- Alarmstasjoner – hva skjer etter alarmmottak?

I **1981** var det en rekke aktuelle møter:

- Industriens sikkerhetsutvalg: hva er gjort – hvor går veien?
- Orientering fra Bankenes Sikkerhetsutvalg
- Prosjektering og bygging av en alarmstasjon
- Kan vi lenger regne med assistanse fra politi- og lensmannsetaten når alarmen går?
- Brannvesenets oppgaver

I **1982** var møtetemaene:

- Gøteborg brannforsvar: Hvordan redusere uønskede brannmeldinger?
- Trygghetsalarm. Krav, normer, godkjenning. Org. og adm. konsekvenser.
- Yrkesetikk
- Trygghetsalarm

I løpet av **1983** ble det avholdt 4 åpne medlemsmøter:

- Brannvesenets oppgave – NOU 1982:32
- Televerkets alarmoverføring/Vaktsentralkomiteens innstilling
- Brannsikkerhet – status, mål, ønsker/Trygghetsalarm – krav, normer, godkjent ordning

- Haukeland sykehus: akuttmedisinsk kommunikasjonssentral/Sikkerhets-service

6 åpne møter i **1984**:

- Hovedredningssentralen i Sør-Norge: Moderne redningstjeneste og teknologiske hjelpemidler
- EDB-sikkerhet: Forsikring og sikring, programvaresikkerhet, Risk Management
- Fiberoptikk og detektorer: Egenskaper og anvendelighet
- Kommer politiet når alarmen går?
- Bankenes Sikkerhetsutvalg: Status, mål, ønsker

Ingen opplysninger om møter i perioden 1985 – 1989.

Det var ingen medlemsmøter i perioden 1989 – 1992, basert på informasjon i årsberetningene.

I styreperioden **1993-94** ble det avholdt noen medlemsmøter/bransjetreff med følgende temaer på dagsorden:

- Televerkets Nye Muligheter
- Foreningen Norske Låsesmeder
- Televerket AL-TEL-tjeneste og Infranet system
- Medisinsk Teknisk Forening (MTF)
- Spionutstyr/avlytting
- TV/ITV/STILLVIDEO

Styreperioden **1994-95** var et år hvor foreningen satset stort på medlemsmøter – 9 i alt. Temaer som ble drøftet var:

- Spionutstyr - avlytting (20.06.94)
- Hvitvasking av penger og Røykdykkerens sikkerhet (29.08.94)
- Skremselsbilde. Fokus på EDB sikkerhet (19.07.94)
- Vekteren. Grensesnitt politi/vekter. Erfaringer med Vaktloven av 1988 (17.11.94)
- Livvakttjeneste og teknisk utvikling (bl.a. overvåkingssystemer) (14.11.94)
- Orientering fra 7 samarbeidende foreninger (5.12.94)
- Politiutdanning. Bruk av ITV og billedinformasjon (6.02.95)
- Smartkort og smarttelefon. Smarthus (6.03.95)
- Spioneri, mystikk og fakta. Informasjon om ASIS. Norsk sikkerhetsarbeid sammenliknet med Skandinavia, Europa og USA (3.04.95)

I neste periode – **1995-96** - arrangerte NFVA også flere medlemsmøter:

- Radiobasert alarm- og gjenvinningsutstyr (30. 05.95)
- 50 dager for SAFE-SEC '95. Samarbeidsmøte (5.09.95)
- Navigasjon – posisjonering for kjøretøy (10.10.95)
- Erfaringer fra samarbeidet om SAFE-SEC '95. Samarbeidsmøte (11.12.95)

Møteopplegget "Møt bransjen" syntes å ha vært vellykket i **1996-97**:

- Erfaringer fra SAFE-SEC '95, Oslo – en tryggere by (16.01.96)
- Konsulentens rolle. Kvalifisering. Prekvalifisering? (13.02.96
- Forsikringssvindel. "CRUX" – et trådløst alarmsystem (12.03.96)
- Sikkerhet i dagligvarehandelen. Personer med rusproblemer – sikkerhetsrisiko? (16.04.96)
- Beredskapstroppen (27.08.96)
- Kripos. Sikkerhetsmessen i Atlanta (24.09.96)
- Museumssikkerhet. Skuddsikkert glass (22.10.96)
- Katastrofe og kontinuitetsplaner (26.11.96)

"Møt bransjen"-arrangementene fortsatte i **1997**:

- Fra korrupsjon i Oslo til organisert kriminalitet i Øst (14.01.97)
- Industrispionasje. Lederansvar. Interne misligheter (4.02.97)
- Utdannelse. GPS og digitale kart (4.03.97)
- CE-merket. Tyveri av informasjon – teknisk utstyr (14.04.97)
- Lov om vaktvirksomhet (9.11.97)
- Bedre personvern? – NOU 1997/19 (7.10.97)
- Thune Security (11.11.97)

I neste årsberetning for **1998** rapporteres det også om mange medlemsmøter:

- Beskrivelse av kriminalitetsbildet i Norge (3.02.98)
- Politiets overvåkingstjeneste (POT), Reform 94 Alarm og sikkerhet (3.03.98)
- Om NSO/NSR, om BKS-arbeidet og om INFO-RAMA/Norges Varemesse (25.08.98)
- Den nye sikkerhetsloven (15.09.98)
- Kriminalitetsutviklingen – drastisk snuoperasjon i justissektoren kreves (13.10.98)
- Fjernsynsovervåking (seminar – 1.12.98)

Medlemsmøter i **1999**:

- Om Sikkert Valg – det nye godkjenningsorganet for vaktselskaper (2.02.99)
- Beskyttelse mot vold – hva gjør vi med voldskriminaliteten? (15.03.99)
- Kriminaliteten i Sør-Afrika – vaktselskaper viktigere enn politi (15.06.99)
- Idedugnad og meningsutveksling blant medlemmene (5.10.90)
- Interne misligheter og kvalitet. Oppsummering fra Safe-Sec (2.11.99)
- Sikkerheten i nytt Rikshospital. Beredskapstjeneste (7.12.99)

I år **2000** var det fem medlemsmøter:

- Prosjektorientert metodeutvikling i politiarbeid (8.02.00)
- Internasjonale betalingskort (11.04.00)
- Omvisning i Oslo Tinghus. Båttur på Oslofjorden (20.06.00)
- Internetts skyggesider (3.10.00)
- Foreningssaker. Julemiddag (5.12.00)
- Verdihåndteringsseminar (18.12.00)

Året **2001:**

- Orientering/omvisning nye Sentrum politistasjon. Eks. årsmøte (24.04.01)
- Ny sikkerhetsportal (13.06.01)
- Datakriminalitet – status. Safe-Sec '01 (11.09.01)

Medlemsmøtetilbudet tok seg opp igjen i **2002**:

- Sikkerhet på Stortinget (29.01.02)
- Årsmøte (5.03.02)
- Ekstraordinært årsmøte (7.05.02)
- St.meld. 17 om samfunnssikkerhet. Veien til et mindre sårbart samfunn. IFSEC. (28.05.02).
- St.meld. 17: sikkerhetsbransjens posisjonering. Teknisk sikkerhet – Holmenkollen (18.06.02)
- Sikkerhetsledelse. Nutec. Risikoanalyse (4.09.02)
- Sikkerhetsbrudd/internett. Trusselvurdering. Etterforskning av datainnbrudd (22.10.02)

Og ble videreført i **2003**:

- NFSs nettsider. Sikkerhet på reiser/"Slip of the tongue" (14.01.03)
- Årsmøte (9.03.03)
- "Globalisering". Cash Guard (6.05.03)
- Sikkerhet '03. Sikker Vakt. Norske dammer – terrormål? (17.06.03)
- Trusselbildet og næringslivet. Siemens. Status Sikkerhet '03 (11.09.03)
- Forskrift om objektsikring. Politiets kontrollfunsjon for vaktselskaper (18.11.03)

I **2004** ble det arrangert følgende møter for medlemmene:

- Sikring av utskriftstjenester. Kriminalomsorgens utdanningssenter. Sykehussikkerhet (6.01.04)
- Årsmøte (9.03.04)
- Brikkene ser deg. Jihad i Europa (4.05.04)
- Forsvarsbygg. Beskyttelse mot terrorangrep. Sikringsprinsipper (17.06.04)
- Organisert kriminalitet. Terrorangrepet i Madrid – krisehåndteringen (7.09.04)
- Øvelse Kristiania 2004. Menneskehandel (19.10.04)
- Sårbarhet i norsk kraftforsyning og i transportsektoren (7.12.04)

Medlemsmøter i **2005**:

- Årsmøte (19.04.05)
- Kjemisk terror. Terrortrussel mot koll.-trafikken i Oslo. Sikringshåndboka (6.09.05)
- Kameraovervåking i etterforskningsøyemed. Elektroniske spor/personvern (18.10.05)
- NSF fra fortid til fremtid. Næringslivet sårbarhet for risiko (29.11.05)

7 medlemsmøter i årsmøteperioden **2006-07**:

- NSFs Nettverk. NSF mot år 2010 (workshop) (25.04.06)
- Sikkerhetstjenester ved Riks-/Radiumhospitalet. Kripos' trusselbilde (13.06.06)
- Sikkerhet i nasjonale operasjoner (22.08.06)
- Gjengkriminalitet – en sikkerhetstrussel? Informasjonssikkerhet (20.09.06)
- Nynazisme – tegn og symboler (21.11.06)
- NSFs oppgaver, aktiviteter og aktuelle temaer (13.02.07)
- Årsmøte (13.03.07)

Medlemsmøter i årsmøteperioden **2007-08**:

- Sikkerhet ved Tusenfryd. Sikkerhetsloven (22.05.07)

- Politiets vurdering av trusselbildet (12.06.07)
- IT-sikkerhet i norske bedrifter. Personopplysningsloven (21.08.07)
- Mennesket – vår største trussel (18.09.07)
- ”Bry deg”-prosjektet om narkotikabruk blant unge (18.10.07)
- Kvalitetssikring (20.11.07)
- Årsmøte (11.03.08)

Medlemsmøter i **2008-09**:

- Utfordringer i ansettelsesforhold. Risikoanalyse – brann i bygning (8.04.08)
- Personellsikkerhet – autorisasjon. Læreplanen i sikkerhetsfaget (6.05.08)
- Personellsikkerhet – klareringer av ansatte (19.08.08)
- Sikkerhetslederstudiet. Vaktbransjens renommé-utfordringer (11.11.08)
- Adferd og sikkerhet på sykehus (21.01.09)
    - Årsmøte (10.03.09)

Perioden **2009-10**:

- Regelverk og brannsikkerhet. Securitas (26.05.09)
- Islamisering og terrorisme. Avinor (22.09.09)
- Kriseledelse – håndtering av alvorlig hendelse. Sikkerhetsledelse AS (24.11.09)
- Sikkerhetsmessige utfordringer – Norsk Folkemuseum (19.01.10)
- Årsmøte (9.03.10)

I **2011-12**:

- Skimming/Kriminalitetsutvikling- Falsk identitet, bedrageri mot handelsnæringen (15.03.11)
- Kortsikkerhet og svindel med betalingskort. ErgoGroup (11.10.11)
- Oslo kommune – rolle og erfaringer med terrorangret 22.07.11. Museumsbygg (29.11.11)
- Datatilsynet: regelverk ved sikkerhetsløsninger. Infratek. Omvisning på Skimuseet og Holmenkollen skianlegg (24.0112)

2012-13:

- Hva er forsvarlig sikkerhetsnivå? Alarmoverføring uten en tråd. Safetel (27.03.12)
- Avinor: sikkerhetsbedrift/samfunnsansvar. Fremtidens sikkerhetutstyr og utfordringer. Beredskapsplaner – startmotor og rekkverk (28.02.12)
- Vekterens plass i samfunnet. Vekterens rolle i publikumsrettet tjeneste. NOKAS (20.11.12)
- Hvordan håndtere en gisselsituasjon. Utlendingsnemnda (UNE) (24.01.13)

2013-2014:

- Fra re-aktive til proaktive sikkerhetsløsninger. Sikkerhetsutfordringer ved sosiale medier. DNB (møtet ble avholdt i Bergen) (27.08.13)
- Sikkerhet i Politiet. Informasjonssikkerhet i Politiet (8.10.13)
- Sikkerhet og design. Sikkerhet i DNBs bygg. DNB (26.11.13)
- Sikring av Munchmaleriene i Aulaen med omvisning (29.01.14)
- Forventninger til Olav Thons sikkerhetsleverandører. Årsmøte (11.03.14)
-

Våren **2015**

- Securitas – i går, i dag, i morgen!/Securitas (28.01.15)
- Hvor sikkert blir det med nye politidistrikter?/NRK (11.03.15)
- Årsmøte (11.03.15)

LOKALE MEDLEMSMØTER

av Bjørn Kallestad

På vei mot en landsforening

Nosifs styre har i mange år hatt et ønske om å få etablert lokale medlemsmøter i regi av Norsk Sikkerhetsforening. Styret i NSF hadde rundt tusenårsskiftet en ambisiøs plan om å etablere foreningen som en landsomfattende organisasjon – med fem lokalavdelinger! I noen år for rundt 15 år siden var det sågar også en lokal «avdeling» på Sørlandet, hvor primus motor var Toralf Hystad. Da var det også noen møter med dem som var samlet lokalt i denne «avdelingen». Dette var jo før de nåværende medlemsmøtene og foreningsarrangementene hadde funnet sin form og regularitet; slik de nå har fremstått gjennom de siste snart 10 år.

Som kjent så er det nå 4 medlemsmøter i Oslo-distriktet hvert år, i tillegg til Sikkerhetskonferansen og messereisene til IFSEC/London og/eller Security Essen/Tyskland.

Forsøket startet i Trondheim

Det første forsøket på å få etablert et medlemsmøte utenfor Oslo-distriktet i «nyere tid» skjedde i Trondheim i 2012. Møtet ble planlagt til å være i månedsskiftet april/mai. Dette var i uken etter Sikkerhetskonferansen det året, så tidspunktet var nok ikke det beste. Det viste seg jo også at antall påmeldte ble for lavt til at det lot seg gjøre å avholde møtet, slik at det dessverre måtte avlyses.

Men ble realisert i Bergen – i 2013 og 2014

Det ble gjort et nytt forsøk året etter i Bergen, og tidspunktet ble satt til 27. august 2013. DNB påtok seg vertskapsrollen. Programmet var som det pleier: først en velkomsthilsen fra vertskapet, dernest et foredrag fra Sikkerhetssjefen i Nasjonalmuseet i Amsterdam, så «minglesekvensen» med noe å bite i, dernest et foredrag av Roar Thon i Nasjonal Sikkerhetsmyndighet. Her ble antallet påmeldte hele 54 personer, som er like mange som på de mest folkerike møtene som har vært i Oslo-distriktet. På kveldstid etter dette møtet var det «mingling» på Bryggen i Bergen, og deretter en flott middag på en av Bergens mest populære og kjente restauranter, nemlig Bryggeloftet. Også her deltok det 34 personer med godt humør og god stemning, så lovordene om arrangementet var svært mange og gode.

Onsdag 15. oktober 2014 ble det neste medlemsmøte i Bergen avholdt med Rambøll som vertskap. Det var 46 påmeldte. Her ble første foredrag holdt av Kurt Vatnvåg fra Forsvarsbygg, om kravene i Sikkerhetsloven, og siste foredrag ble holdt av Bjørn Almås fra Rambøll, om helhetstenkning i forhold til trusler, tiltak og respons. Etter møtet var det invitert til besøk på et mikrobryggeri på Bønes utenfor Bergen, med det bergenske klingende navnet «De syv fjell». Her fikk vi lære om ølbryggingens godt bevarte hemmeligheter på en slik måte at vi nesten kunne klare å utføre det samme selv, hvis vi bare hadde investert i produksjonsmidler i samme størrelsesorden. Det er ikke for enhver å kunne det; dette bryggeriet hadde nemlig kaffekongen Hermann Friele som sin rike onkel. Etter omvisningen bar det tilbake til Rambølls lokaler, hvor vi fikk prøvesmake på bryggeriets ulike versjoner av sitt produkt. Deretter gikk ferden videre til Egon på Torget hvor det var bestilt reservert bord i «egen avdeling» for Pizza-kveld. Igjen veldig god stemning og lovord om arrangementet.

Flere lokale møter er planlagt

Neste medlemsmøte i Bergen er berammet til tirsdag 24. september 2015 – denne gang med Sweco som vertskap. Programmet og kveldsarrangement er ikke klart ennå, men er under planlegging. Styret i Nosif ser frem til det tredje vellykkede medlemsmøte i Bergen med spenning og forventning!

Det er også dialog med aktuelle kandidater som kan være vertskap for et medlemsmøte i Trondheim i oktober 2015, så Nosif har på ingen måte gitt opp å få etablert et slikt møte også der.

Det er nok best å få etablert disse møtene på ett sted om gangen, så først når dette er på plass i Trondheim, vil vi kunne rette øynene mot andre distrikter som kan være aktuelle for slike arrangementer. Ambisjonen om å utvide Nosif til å bli en reell landsdekkende forening er litt nærmere sin realisering – med en mer fast forankring i Bergensmiljøet og en mulig oppstart i Trondheim i nær framtid. Utfordringene framover ligger nå spesielt i mulighetene for å få aktivisert sikkerhetsmiljøene i Stavanger og Kristiansand i Nosif-regi!

VEDLEGG 7

LOVER OG VEDTEKTER

Foreningens styringsregler

av Sverre Røed-Larsen

Foreningens første lover ble vedtatt på det ordinære årsmøtet 13. mai 1975. Siden er lovene – eller vedtektene som de ble hetende etter hvert – blitt endret 12 ganger. Vedtektene er og skal være et dynamisk dokument – de vil garantert også bli endret mange ganger i fremtiden! Det er bare på den måten at Norsk Sikkerhetsforening kan endre seg i takt med egne behov og omgivelsenes krav.

Selv om NVFAs første lover ikke er funnet, står formålet referert i en notis om etableringen av foreningen i Teknisk Ukeblad nr. 26 for 26. juni 1974. Formålet var å tjene som forum for diskusjon om varslings- og alarmteknikk for brann, innbrudd, driftsovervåking, alders- og sykeomsorg med tilgrensende områder. Foreningen skulle også skape et aktivt og faglig høytstående miljø for varslings- og alarmteknikk.., fremme undersøkelser og forskning på dette faglige område, arbeide for fremme av standardisering og kvalitetskontroll, for opprettelse av bransjeforeninger og virke for god etikk i yrkesmessige anliggender.

Navn

1994: I § 1 slås det fast at foreningens navn nå er Norsk Sikkerhetsforening (NSF), som er tilknyttet NIF. Denne tilknytningen er utelatt i 2002-vedtektene. NSFs logo og engelske navn er tatt inn. Nosif-forkortelsen kom inn ved endringen i 2008.

Formål – noe å styre etter

De første formålformuleringene fra 1975 er ikke kjent. I lovene av 1994 sies det kort at foreningens ”formål er å medvirke til å forhindre skade på liv og eiendom ved hjelp av varslings- og alarmsystemer gjennom å: …” Deretter følger fire spesifiserte målformuleringer: de to første angår direkte varslings- og alarmteknikken.

I 1998-lovene er alle henvisninger til varslings- og alarmsystemer tatt ut av formålerklæringene og erstattet med ”.. alle former for sikkerhets- og trygghetsfremmende tiltak …” og å ”fremme et tverrfaglig samarbeid mellom parter som blir berørt av sikkerhetsleveranser..”.

I 2002-vedtektene er ambisjonene store: NSF skal være ”landets viktigste sikkerhetsorganisasjon og en profesjonell møteplass for sikkerhetsinteresserte…”. Revisjonen av vedtektene i 2011 medførte en omfattende omformulering av formålsparagrafen (2). Hele paragrafen ble et speilbilde av Nosifs strategiske plattform for 2010 – 2014 med formuleringer om visjon, virksomhetsidé, overordnet styringsmål, styringsmål og kjerneverdier. Kjerneverdiene ble endret i 2014: Kunnskapsbasert og Framtidsrettet ble erstattet med Uavhengig og Aktiv. I tillegg ble det vedtatt en rekke forenklinger i § 2.

Vilkår for å bli medlem

Hvem som helst kan ikke bare bli medlem av Norsk Sikkerhetsforening!

I 1994- og 1998-lovene er det krav om at medlemskap skal være anbefalt av to NSF-medlemmer og godkjennes av styret. I 1999-versjonen er anbefalelseskravet frafalt; bare styrets godkjennelse står igjen. Det kravet gjelder også i 2015.

Medlemskategorier

Lovene av 1994 opererer med to kategorier medlemmer: Personlige medlemmer (som skal ha tilknytning til varslings- og alarmanlegg eller tilgrensende fagområder) og Bedrifter, institusjoner og brukere (knyttet til varslings- og alarmanlegg – eller beslektede produkter), men kan også være konsulentfirmaer, forsikringsselskap, foreninger og offentlige etater. I 1998 er medlemskriteriene generalisert til ”sikkerhetsrelaterte oppgaver” og ”sikkerhetsleveranser”. Medlemskapsparagrafen ble endret i 2008: to hovedkategorier – organisasjonsmedlemskap og personlig medlemskap (ordinært medlem, studentmedlem, seniormedlem og æresmedlem) med gradert kontingent. Ved revisjonen i 2014 ble medlemskapskriteriene tydeliggjort.

Styrende organer – styret og årsmøtet

Foreningens styre i 1994-versjonen: fem medlemmer med to varamenn. I 2008-vedtektene står det at styret kan være på inntil 6 medlemmer med inntil 3 varamedlemmer. Dette er siden endret: dagens vedtekter gir anledning til å ha et styre

med inntil 10 medlemmer. Varamedlemmer er opphevet som kategori.

1994-lovene fastsetter at årsmøtet holdes i tiden 1. april til 1. juni. I 1999-lovene er kravet at årsmøtet skal holdes i løpet av februar måned. I 2002 er tidspunktet i løpet av mars måned.

I 1994-lovene er lederen titulert formann, men i 1998 ledes foreningen av en president. I 2015 er det fremdeles en president som leder foreningen.

Organisasjon

Under § 3 Organisasjon er det nå en formulering om foreningens Råd: "Til støtte for styret velges et råd som arbeider etter egne statutter vedtatt av årsmøtet". Rådet er ute av vedtektene for 2002. Til gjengjeld står det i klartekst at "NSF skal være en selvstendig, ideell organisasjon, der NSF's midler brukes til de aktiviteter medlemmene bestemmer. NSF skal alltid fremstå som en demokratisk, politisk frittstående og uavhengig organisasjon": Disse formuleringene ble i 2008-revisjonen endret til "Nosif skal være en ideell, selvfinansiert og juridisk selvstendig organisasjon som er basert på verdier som uavhengighet, partipolitisk nøytralitet og en demokratisk styreform".

Lokale avdelinger

1999-lovene har fått inn formuleringer om lokale avdelinger (regioner) med egen leder som kan være observatør på styrets møter.

Æresmedlemskap

Opprinnelig var det ingen paragraf om tildeling av æresmedlemskap. Det er tatt inn i 1998-utgaven (§ 11): "til personer som har utført fortjenestefullt arbeid for NSF, bransjen og/eller utført samfunnsgagnelig sikkerhetsarbeid".

Oppløsning av foreningen

1994 og 1998: Oppløsningsforslag må godkjennes med 2/3-flertall av fremmøtte medlemmer på to påfølgende årsmøter. Foreningens midler skal tilfalle NIF! 1999: Fra nå av skal foreningens midler tilfalle en annen ideell organisasjon som arbeider for trygghet i samfunnet (etter årsmøtets bestemmelse). I 2002-vedtektene er kravet endret til 4/5-flerrtall på et ordinært eller ekstraordinært møte. 2008-vedtektene bestemmer at Nosifs arkiv skal tilbys Riksarkivet.

VEDLEGG 8

LITTERATUR OG KILDER

Utvalg

Aktuell Sikkerhet, aktuelle utgaver.

Arne Nagell (1974),
Streiftog gjennom vårt tekniske samfunn:
Norske Sivilingeniørers Forening NIF 1874 – 1974.
Oslo: Ingeniørforlaget.

Brannvern i Norge ved årtusenskiftet – fremtidsperspektiver.
Norsk Brannvern Forening 75 år. 1923–1998.
Oslo: Norsk Brannvern Forening.

Dag K. Andreassen (2006),
Ingeniørenes organisasjon, teknologenes valg NITO 1936–2006.
Oslo: Norges Ingeniørorganisasjon – NITO.

Div. dagsaviser (bl.a. Asker og Bærum Budstikke, Tønsberg Blad, Rana Blad m.fl.)
HMS-magasinet, aktuelle utgaver.

Industrivern-nytt nr. 3 1988,
Industrivernet 1938 – 1988.
Oslo: Industrivernet. Spesialnummer

Ingeniør-nytt, aktuelle utgaver i perioden 1974 – 1988.

Jubileumsmagasin **Trygg Trafikk 1956 – 2006**.
Oslo: Trygg Trafikk.

Norsk Sikkerhetsforum. Alle utgaver fra 1988 til 2002.

Næringslivets Sikkerhetsråd 25 år 1977–2002.
Oslo: Næringslivets Sikkerhetsråd.

Per Arne Gulbrandsen (red.) (1999),
Sikkerhetshåndboka for næringslivet 1999–2001.
Oslo: Norsk Sikkerhetsforening.

RTT 41
Ordbok for varslings- og alarmteknikk.
Norsk, engelsk, svensk, tysk. Rådet for teknisk terminologi.
Bergen: Universitetsforlaget.

Sikkerhet nr. 4 2013,
Industrivernet 1938 – 2013.
Oslo: Næringslivets sikkerhetsorganisasjon og Næringslivets Sikkerhetsråd. Spesialnummer.

Norsk Sikkerhetsforenings arkiv
(årsberetninger, årsmøtereferater, brosjyrer, notater, brev etc.)

VEDLEGG 9

PERSONREGISTER

A

Aall., Jørgen 59
Aarseth, Magne 65
Almås, Bjørn 89
Anderson, Birgitte 13
Apenes, Georg 22
Arnfinn Jenssen 6, 7, 11, 12, 15, 16, 38, 42, 67, 74, 84
Aslaksby, A. 7

B

Bakken, Frode 31
Banken, Kjell 32, 45, 71
Barane, Joakim 28, 65, 66
Barø, Ronald 65, 66
Bekeng, Erik 65
Berge, Edvard 20
Berg, Henning 16, 28, 34, 53, 63
Berg, Svein 29, 53
Berthelsen, Carl Viggo 20
Bing, Jon 34
Bjørgo, Tore 55
Brandal, Bjarne J. 12, 15, 18, 21, 25, 28, 49, 53, 84
Brandal, Gro 7
Bratterud, Herman 17
Breitland, Kristine 55
Bruun, Arild 63
Buchner, Jonathan 20
Børgund, Knut N. 27
Bøsterud, Helen 22

C

Christensen, Petter 14, 25

D

Dahl, André Oktay 55
Davidsen, Egil 7
Derås, Robert 21
Dørum, Odd Einar 49, 55

E

Egeland, John Olav 55
Eika, Albrecht 49
Endresen, Trond 17
Engen, Gry Monica 70

F

Faremo, Grete 22
Fevang, Jan 17
Fløistad, Guttorm 22
Fosse, Jan 66
Foss, Wenche 23
Fougner, Jon 21
Framstad, Erik 18, 56
Friele, Hermann 89
Furuseth, Helge 65

G

Gerhardsen, Rune 55
Gravelsæter, Tore 20
Grønli, Anders 66
Gulbrandsen, Per Arne 24, 26
Guldbrandsen, Per Arne 56

H

Hagen, Carl I. 24
Halnes, Øyvind 6
Hansen, Kjell Erik 6, 7, 67
Harsem, Jan Halvor 22
Haugli, Willy 22
Heiberg, erhard 22
Heie, Peggy 66
Hemmingby, Cato 66
Hemmingby, Monicha Johansen 66
Horst, Christian Fredrik 65
Huuse, Arne 22, 24
Hystad, Toralf 20, 89
Høvik, Bjørn 7

J

Jenssen, Arnfinn 6, 7, 12, 15, 16, 42, 43, 44, 67, 84
Jenssens, Arnfinn 11
Johannessen, Arne 24, 55
Johannessen, Øivind 25, 26
Johansen, Thor Ivar 21
Johnsen, Tor 32

K

Kallestad, Bjørn 6, 58, 89
Karlsen, Per Christian 65
Karlsen, Runar 65
Karlsen, Trond 29, 53
Kosmo, Jørgen H. 24

L

Larsen, Espen Jul 66
Lier, Leif A. 12, 24
Lofstad, Knut 17
Lorentzen-Styr, Ingvar Fredrik 59
Lunde, Einar 54

M

Melle, Randi K. 19

N

Naverud, Morten 19
Nilsen, Kåre 12, 16
Nixon, Richard 10
Nome, Petter 24

O

Omarhaug, Randmod 28, 51, 53, 63, 65, 66
Opstad, Elisabeth 49
Orderløkken, Tore Larsen 66

P

Paranthaman, Para 32
Paulsen, Knut 7
Petlund, Trond 7
Petter Christensen 14, 25, 74, 76, 77
Pettersen, Bjørn 18
Pettersen, Dag O. 18
Pettersen, Jan Werner 63, 65
Prøven, Siren 13

R

Rikshospitalet 21
Ringlund, Henning 21
Rise, Even 7
Robstad, Kenneth 20
Røed-Larsen, Sverre 6, 10, 7, 27, 28, 32, 48, 54, 63, 65, 71, 90
Røisland, Henning 31
Røsjorde, Hans J. 55
Røssum, Th. 33

S

Sandberg, Per 55
Savola, Jukka 34
Seip, Helge 22
Simonsen, Arne Røed 65, 66
Skarning, Nils G. 25, 33
Smedsrød, Øyvind 28, 65, 66
Solberg, Kjell Leif 19
Sollie, Siri T. 42
Stang, Frode 30, 54
Stavrum, Kjersti Løken 55
Steen, Ørjan 6, 7, 16, 22, 42, 43, 44, 84
Steen, Ørjan B. 12, 15
Stensrud, Tone Marit 13, 27
Storberget, Knut 29, 55
Stranden, Roy 28, 65, 66
Størkersen, Helge 17
Størkersen, Helge J. 25, 29, 84
Syse, Henrik 55
Sæther, Øyvind 65

T

Tajik, Hadia 55
Thomsgård, Andre 32
Thon, Bjørn Erik 55
Thon, Roar 89
Thorkildsen, Vidar 16, 25
Tinlund, Anne-Kristin 7
Tinlund, Jan Eddie 6, 15, 16, 21, 25, 28, 29, 33, 35, 49, 53, 65, 84
Torgersen, ormann 22
Tveita, Jan 7
Tysse, Edvin Anders 27, 56, 57
Tørdal, Karl Erik 22

U

Utsi, Sven-Eirik 30, 55

V

Valle, Anne 65
Vatnvåg, Kurt 89
Vedeler, Georg 25
Vestli, Audun 66

W

Walla, Håvard 66
Weiseth, Lars 55
Westerbøe 12

Willoch, Kåre 23, 29, 55
Wisløff, J. 18

Ø

Øksnes, Stig H. 32, 63, 65, 70
Østerhaug, Morten 21

VEDLEGG 10

SAKSREGISTER

A

ABB Installasjon A/S; 19
Aftenposten 39
Akershus vaktselskap 67
akseptkriteriene 44
Aktuell Sikkerhet 7, 15, 19, 24, 26, 39, 48, 49, 50, 92
alarmanlegg 11, 13, 43, 58, 90
Alarmgrossisten Holars 69, 77, 78
alarm og overvåking 49, 50
alarmoverføring 10, 11, 43, 85
Alcatel STK AS 35
ALTEL 20
Arbeidsmiljø 49, 50
Arbeidsmiljøloven 52
Arbeidsmiljøsenteret 21, 49
ASIS 14, 27, 34, 86
Ask Media 15, 19
Autoguard 43, 75
Avinor 32, 68, 80, 81, 88

B

bankalarmanlegg 14
Bankalarmsystemer (BKS-Alarm) 58
Bankenes Sikkerhetsutvalg (BSU) 58, 59
BI 6, 18, 26, 27, 28, 39, 56, 57, 63, 64
BKS-Alarm 58, 59, 61
BKS-ITV 58, 61, 62
Brannteknisk forening 17
Bransjeforeningen for personlig verneutstyr 18
bransjeforeninger 11, 90
Brevik Regnskap AS Autorisert Regnskapsførerselskap 13
British Security Industry Association 18
bærekraft 10

C

CEN 36
CENELEC 36
Cowi AS 51

D

Datatilsynet 22, 62, 88
Design against crime 18
Det Kriminalitetsforebyggende Råd 48
Det Norske Veritas 28, 64
DFDS 15, 29, 30, 47, 50, 54
Direktoratet for arbeidstilsynet 23
Direktoratet for brann- og eksplosjonsvern, 23
Direktoratet for samfunnssikkerhet
og beredskap (DSB) 34, 37, 38, 39
Direktoratet for sivilt beredskap 22
DNB 65, 70, 80, 81, 82, 88, 89
DNV 63, 64, 65
DSB 34, 37, 38, 39

E

egenberedskap 34
Eliaden '94 14, 18
Elkjøp 25
ErgoGroup 28, 63, 64, 88
Ernst & Young 65
etikk 11, 25, 90
EU 35, 36, 37, 38, 43, 44, 59
Euralarm 16
European Security Forum 35
European Summit on Private Security (CoESS) 36
EUs rammeforskningsprogrammer 35
EØS 59

F

Facebookside 32
Fagkomité for datasikkerhet 18
Finans Norge 59
FinnSecurity 35
Foreningen for Norske Låsesmeder. 14
Forsikringsselskapenes Godkjennelsesnevnd (FG), 48, 58
Forsvarets forskningsinstitutt 35
Forsvarets Sikkerhetsavdeling 64, 80
Forsvarets sikkerhets- og etterretningsskole 84
Forsvarsbygg 25, 28, 42, 43, 79, 80, 87, 89

G

Gjensidige 18, 23, 74, 76, 77, 78, 79, 80
godkjenningsnemnd 5, 51, 52
godkjenningsordninger 3, 13, 14, 58

H

hjemmeside 31, 34, 52, 71
HMS-faglig forum 17
HMS-magasinet 7, 19, 92
HMS-senteret på Starum 18, 23, 26, 56
Høgskolen i Oslo og Akershus 35
Høgskolen i Ålesund 64

I

IEC 36
IFSEC 4, 16, 31, 48, 55, 87, 89
Industriens Sikkerhetsutvalg 17
Industriluftvernet 17
Industrivernet 17, 18, 23, 48, 92
INEX 28, 64
INFO-RAMA 3, 14, 21, 22, 23, 48, 49, 50, 86
Ingeniørenes Hus 12
Ingeniør-nytt 7, 11, 19, 39, 92
Institutt for fredsforskning 35
interimsstyre 3, 10, 11, 25, 84
internett 24, 31, 37, 87

Internkontroll-forskriften 18
ISO 28, 36, 52, 64
IT-Sikkerhetsforum 18
ITV-anlegg 61, 62
ITV-systemer 14, 58, 61, 62
ITV-systemer (BKS-ITV) 58

J

Justisdepartementet 21, 34, 59, 60

K

Kirke- og undervisningsdepartementet 11
Kjerneverdiene 47, 90
Kolofon Forlag 2, 7
Kommunal- og Arbeidsdepartementet 34
konstituering 3, 7, 11
Kreditkassen 35
KRIMALARM 17
Kriminalomsorgen 67
KRIPOS 22
kvalitetskontroll 11, 56, 90
kvalitetsstyring 52

L

lokalavdelinger 20, 89, 91
Lov om vaktvirksomhet 28, 51, 52, 53, 86

M

Mamut 70
Messebyrået ANS 21, 48, 49, 50
Mice 48, 49, 50
Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB) 37

N

Nasjonal Sikkerhetsmyndighet (NSM) 37, 89
Nemko Oslo 7, 62
NFVA 3, 4, 6, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 27, 34, 35, 37, 39, 42, 43, 44, 48, 49, 58, 67, 74, 75, 76, 77, 83, 84, 85, 86
NFVAs Råd 14
NHO Service 28, 36, 37, 51, 64, 65, 81
NIF 3, 7, 10, 11, 12, 14, 19, 25, 43, 69, 85, 90, 91, 92
NITO 11, 92
Nokas 68, 69
Noralarm 16, 17, 24, 48
NORDFORSK 35
Nordic Security Summit 35, 36
Nordisk Ministerråd 35
Nordisk Sikkerhetsforum 35
Nordisk Utdannelsescenter 27
Norges Bank 21, 29, 59, 65, 66, 68, 74, 77, 78, 84
Norges Brannvern Forening 7, 48
Norges Elektroentreprenørforbund 19
Norges Industriforbund 17
Norges Varemesse 23, 24, 25, 48, 49, 50, 86
NORSAFE 23, 32, 48
NORSEC 23, 32, 48
Norsk Arbeidsgiverforening 17
Norsk Arbeidsmandsforbund 28, 36, 51, 53
Norsk Data 31, 38
Norske Helseinstitusjoners Sikkerhetsforening 21
Norske Sikkerhetsleverandørers forening 18
Norske Sivilingeniørers Forening (NIF) 10, 25, 43, 92
Norske Vaktselskapers Landsforening 14, 18, 28, 84
Norsk faglitterær forfatter- og oversetterforening 7
Norsk forening for fagområdet sikkerhet/alarm (NISA) 18
Norsk Forening for Varslings- og Alarmteknikk 6, 7, 12, 42, 48, 58, 84
Norsk Hydro 13, 17, 31, 68, 69, 74, 79, 80, 84
Norsk Nettverksforum 18
Norsk senter for informasjonssikring (NorSIS) 37
Norsk Sikkerhetsforum 7, 18, 19, 39, 92
Norsk Sikkerhetskatalog 19
Norsk Standard 36
Norsk Utenrikspolitisk Institutt 35
Norsk Vekterhunder Lag 18
NSO 17, 18, 23, 28, 50, 86
NSR 17, 18, 23, 62, 65, 66, 86
NTNU 32, 35, 45, 81
NVL 3, 14, 18, 21, 28
Næringslivets Sikkerhetsorganisasjon 17, 23, 28
Næringslivets Sikkerhetsråd 14, 17, 28, 62, 65, 84, 92
Næringslivets Sikkerhetsutvalg 48

O

OHF 3, 12, 13, 79, 80, 81, 82
OL 22, 50
Oljeindustriens Landsforbund 48
Oslo Brannvesen 23
Oslo Handelsstands Forening 2, 7, 12, 69, 78, 79, 82
Oslo Kongressenter 24, 48, 49, 50

P

Pixelhospitalet 32
Politidirektoratet 36, 62, 64
Politiets Kriminalforebyggende Forum 18
Politiets sikkerhetstjeneste 65
Politihøyskolen 21
Postbanken 68, 77, 78
Privatansattes Fellesorganisasjon 51
Privatansattes Forbund (PRIFO) 28
prognoser 4, 38
PST 65, 66

R

Rambøll 89
Riksarkivet 91
Rikshospitalet 21, 51, 63, 80
risikoanalyse 38
Rotary 67, 84
Råd 4, 14, 25, 26, 48, 91
Rådet for teknisk terminologi 44, 92
Rådgivende Ingeniørers Forening 48

S

SAFE-SEC 5, 13, 14, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 32, 48, 49, 50, 86
Safetech 48
SAFEX 5, 21, 48, 49, 50, 84
Samferdselsdepartementet 22, 34
samfunnsaktør 4, 34
samfunnssikkerheten 35, 36, 37
SAMRISK 34, 35
SBS 14, 18
scenarioer 4, 37, 38
Securitas 12, 20, 21, 22, 29, 32, 42, 43, 68, 69, 74, 75, 78, 79, 80, 81, 84, 88
Security Community 48
Security Essen 4, 31, 55, 89
Senter for Industriforskning (SI) 60
sertifisering 27, 43, 57, 58, 63, 64
sertifiseringsordning 4, 6, 27, 28, 63, 64
Servicebedriftenes Landsforening 14
Sikkerhedsbranchen 27, 35, 36
Sikkerhet '03 3, 23, 24, 49, 87
Sikkerhet'03 48
sikkerhetsbransjen 10, 11, 13, 34, 37, 42, 43, 48, 49, 52, 55, 57, 59, 84
Sikkerhetsbransjens Servicekontor 14, 18, 28, 36, 51
Sikkerhetsforskningen 4, 34
Sikkerhetshåndboka 4, 24, 25, 63, 92
sikkerhetsindustrien 37
Sikkerhetskonferansen 18, 27, 29, 30, 31, 50, 54, 89
sikkerhetslederutdannelse 4, 18
sikkerhetsutdannelse 26
Sikker Vakt 14, 28, 29, 51, 52, 53, 54, 84, 87
SINTEF 23, 61, 62
Skan-kontroll 21, 79
Skattedirektoratet 70
SKYDD 35
SNK 296 64, 65
sosialalarm 13
Sosialdepartementet 11, 13, 34
sosialvarsling 11, 19, 34, 37
Sparebankforeningen 23, 48, 62, 76, 77, 78
Sparebankforeningens Servicekontor 25
standardiseringsarbeid 36
Statens institutt for forbruksforskning 35
Statsbygg 25
stipendier 3, 16
storulykkesforskrift 34
strategiske plattform 32, 47, 90
Styringsmål 46, 47
Swesec 14, 35

T

Tekna 7, 69
Teknisk-Naturvitenskapelig Forskningsråd (NTNF) 34
Teknisk Ukeblad 7, 19, 39, 83, 90
Telenor 20, 21, 23, 78
Televerket (Telenor) 20
termer 43, 44
trendanalyser 38
trusselbilde 4, 37, 87
trusselvurdering 53
trygghetsalarmer 19, 21, 22, 44
Trygg Trafikk 7, 92
Tverrfaglig Sikkerhetsforum 48

U

Ullevål Sykehus 21
UNI 18, 36, 76, 77
UNI-Europa 36
utvalg 11, 20, 64

V

Vaktbransjen 14, 51, 53
vaktselskap 29, 52, 67, 68, 69
varselsbjelle 16
varslingsanlegg 3, 13
varslings- og alarmanlegg 13, 90
varslings- og alarmteknikk 3, 11, 19, 44, 54, 74, 75, 83, 85, 90, 92
Vekterskolen 52
Verneledernes Samarbeidsforum 17, 48
Virksomhetsidé 46, 47
Visjon 4, 32, 46, 47
Vær Varsom-plakat 13

Vi gratulerer Norsk Sikkerhetsforening med 40 år
sammen for et ryggere samfunn

ADDSECURE

ADI GLOBAL DISTRIBUTION

Caverion
Life Cycle Solutions for Buildings and Industries

COWI

DASIC

DNB

EVRY

finans FORBUNDET

NORSKE LÅSESMEDER

GUNNEBO®
For a safer world

ID-kort AS

KABA®

NHO SERVICE

PEGASUS KONTROLL AS

posten bring

RAMBØLL

SECURITAS

STANLEY Security

STORM SIKKERHET
– bidrar til økt inntjening

Structor
Vi ser muligheter!

TELETEC connect

UiO : Universitetet i Oslo

Fra alarmteknikk til samfunnssikkerhet
Norsk Sikkerhetsforening 1975 – 2015

Norsk Forening for Varslings- og Alarmteknikk (NFVA), som seinere skiftet navn til Norsk Sikkerhetsforening, avholdt sin første generalforsamling 13. mai 1975. Bakgrunnen var behovet for å etablere en organisasjon for de seriøse vaktselskapene og en ny ramme for sentrale oppgaver innenfor sikkerhets- og sikringsområdet. Særlig stod den tosidige utviklingen og bruken av alarm- og varslingsanlegg sentralt. Det skulle være et forebyggende tiltak for å hindre eller redusere omfanget av ran og overfall, rettet mot grovere kriminalitet. Samtidig skulle teknologien kunne være et mulig hjelpemiddel til å fremme trygghet og bedre livskvaliteten til eldre og funksjonshemmede, dvs. som sosialalarm eller trygghetsalarm, som er dagens betegnelse. Dette arbeidet ble naturlig nok videreført i gode samarbeidsformer, som i arbeidet for standardiserte krav og godkjenningsordninger gjennom Forsikringsselskapenes Godkjenningsnevnd (FG) og gjennom utviklingen av brukerkravsspesifikasjon for bankalarmanlegg og ITV-anlegg.

Seinere konsentrerte foreningen seg om bredere satsningsområder. Noen eksempler: 12 store publikumsmesser og fagseminarer ble gjennomført under betegnelsene SAFEX/SAFE-SEC med opptil 8 000 besøkende i perioden 1985 – 2007. Utgivelsen av den innholdsrike SIKKERHETSHÅNDBOKA for næringslivet 1999 – 2001. Medvirkning til etablering og drift av SIKKER VAKT 1999-2011. SIKKERHETSKONFERANSEN, som har vært arrangert i april hvert år siden 2006 med sentrale sikkerhetstemaer som ramme og med toppolitikere og fagpersoner som innledere. Aktiv i opprettelsen av et eget akademisk studium i SIKKERHETSLEDELSE ved Handelshøyskolen BI. Pådriver i det pågående arbeidet med å utvikle og etablere en SERTIFISERINGSORDNING for sikkerhetsledere og sikkerhetsmedarbeidere. I tillegg har Nosif i en rekke år arrangert fellesturer til to av de store sikkerhetsmessene i utlandet – Security Essen i Tyskland og IFSEC i England. Medlemsmøtene er foreningens viktigste forum og møteplass.

Norsk Sikkerhetsforening hadde en relativt sped begynnelse – fra 19 bedriftsmedlemmer ved oppstarten – til over 100 i dag. I tillegg har foreningen på det meste hatt nær 300 personlige medlemmer. Forankringen av sekretariatet har variert: Norske Sivilingeniørers Forening (NIF) var sekretariat fra starten til 2001. Det var et kort mellomspill med sekretariat i Oslo Handelsstands Forening (OHF) rundt 2000-tallet og en langvarig periode med kun et arbeidende styre. I dag er sekretariatsfunksjonene igjen knyttet til OHF. På 2000-tallet ble de fleste av foreningens administrative funksjoner elektronifisert, og dagens hjemmeside (www.nosif.no) har en bred formidling av informasjon om aktuelle aktiviteter og allmenne foreningsopplysninger.

Jubileumsboka er utgitt til Norsk Sikkerhetsforenings 40-årsjubileum. Den er basert på frivillig innsats fra en liten redaksjonskomité og på 10 bidrag fra forfattere av spesielle emneartikler.

Kontakt Norsk Sikkerhetsforening:
Adm. leder Birgitte Anderson

Postadresse:
Pb. 1005 Sentrum, 0104 OSLO

Besøksadr.:
Oslo Handelstands Forening,
Karl Johansgate 37 A,
0162 OSLO

Telefon: 953 38 829
E-post: birgitte@nosif.no
Hjemmeside: www.nosif.no

ISBN 978-82-300-1285-7